

N12<528068371 021

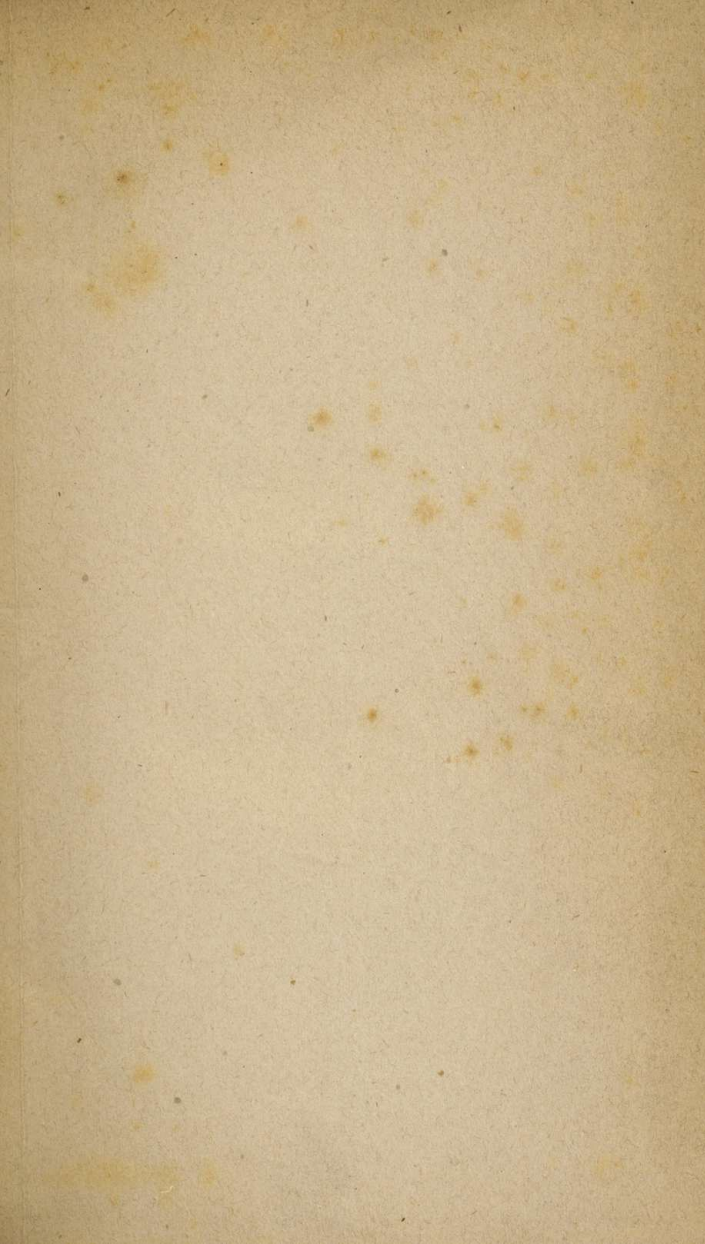

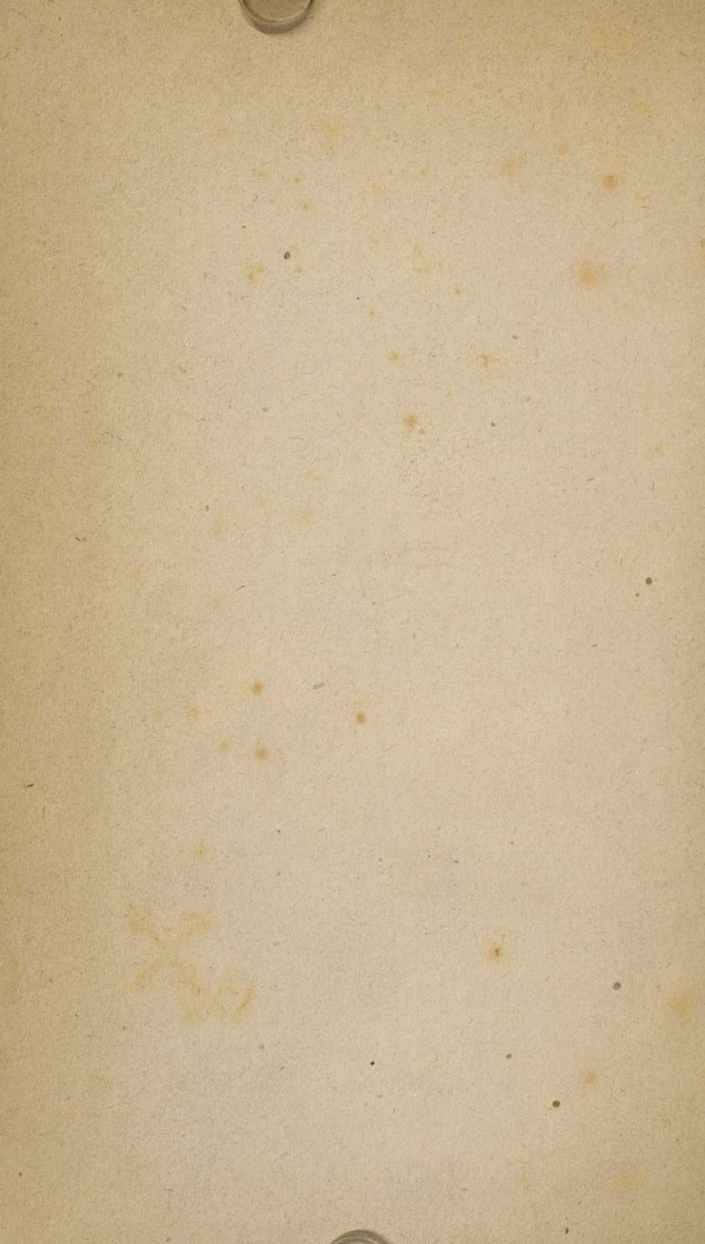
UBTÜBINGEN

LS

Ad. Bruckmann,
Buchbinder.

16/1. 1/2
2 3/4

BIBLE STORIES

I. PART

Old Testament

~~~~~  
FOURTH EDITION  
~~~~~

സ ത്രു വേ ദ ക മ ക ൾ

ഒന്നാം ഖണ്ഡം

പഴയ നിയമത്തിൽ നിന്നു എടുത്ത വ
രേഖകളുടെ

MANGALORE

PRINTED BY STOLZ & REUTHER, BASEL MISSION PRESS

1869

Li. XVII 128

BIBLE STORIES

I PART

Old Testament

FOURTH EDITION

മതമേഖലയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും
മതമേഖലയിൽ

MANGALORE

PRINTED BY STOKES & KNIGHTS, BASSSETT MISSION PRESS

1883

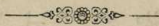
പൊതു അടക്കം.

	ഭാഗം.
൧. സൂക്തി	൧
൨. പാപപതനം	൩
൩. സഹോദരവധം	൩
൪. ജലപ്രളയം	൮
൫. ബാബലിലെ ഗോപുരം	൧൨
൬. ദൈവം അബ്രാമിനെ വിളിച്ചതു	൧൪
൭. അബ്രാഹാമിന്റെ വിശ്വാസം	൧൫
൮. സദോമും ഘമോറയും	൧൮
൯. ഇശ്ശയേൽ	൨൦
൧൦. ഇശരാക്	൨൨
൧൧. സാറയുടെ മരണവും ശവസംസ്കാരവും	൨൪
൧൨. ഇശരാക് വിവാഹം കഴിച്ചതു	൨൫
൧൩. യാക്കോബും എസാവും	൨൭
൧൪. യാക്കോബിന്റെ പ്രയാണം	൩൧
൧൫. യോസേഫിനെ വിറ്റതു	൩൫
൧൬. യോസേഫ് മിസ്രയീൽ വന്നു പാർത്തതു	൩൮
൧൭. യോസേഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ മിസ്രയീൽ വന്നതു	൪൨
൧൮. യോസേഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ രണ്ടാമതു മിസ്രയീൽ പോയതു	൪൫
൧൯. യാക്കോബ് മിസ്രയീലേക്കു പോയ്ക്കു സിയിച്ചതു	൪൯
൨൦. മോശ	൫൨
൨൧. മോശ ഹറാബാ എന്ന രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നതു	൫൩
൨൨. ഇസ്രയേല്യർ മിസ്രയീൽനിന്ന പുറപ്പെട്ടതു	൬൨
൨൩. മരുഭൂമിയിലെ സഞ്ചാരം	൬൫
൨൪. ന്യായപ്രമാണം	൬൭
൨൫. രാജ്യമയ്യാദകളും മതാചാരങ്ങളും	൭൨

൨൩.	ഓർമ്മാഹികളുടെ ശവകുഴികൾ	൭൫
൨൪.	ഒരുകാർ	൭൭
൨൮.	ഇസ്രയേലിരുടെ പിറുപിറുപ്പ്	൭൯
൨൯.	ബില്യം	൮൨
൩൦.	മോശയുടെ മരണം	൮൪
൩൧.	യോശുവ്	൮൫
൩൨.	നായകന്മാർ	൮൮
൩൩.	രൂഥ്	൯൧
൩൪.	ഏളിയും ശമുവേലും	൯൩
൩൫.	ശമുവേലും ശൌലും	൯൮
൩൬.	ദാവീദ് ഇടയനായതു	൧൦൧
൩൭.	ദാവീദിന്നു വന്ന ഉപദ്രവം	൧൦൫
൩൮.	ശൌലിന്റെ മരണവും ദാവീദു രാജാവായതും	൧൧൦
൩൯.	ദാവീദ് ഉറിയ എന്ന പടനായകനെ കൊല്ലിച്ചതു	൧൧൨
൪൦.	അബ്ബിലോമിന്റെ ദ്രോഹവും മരണവും	൧൧൩
൪൧.	ഇസ്രയേലിലെ രോഗബാധ	൧൧൯
൪൨.	ശലമോൻ രാജാവു	൧൨൧
൪൩.	രാജ്യവിഭാഗം	൧൨൪
൪൪.	എലീയാപ്രവാചകൻ	൧൨൭
൪൫.	എലീശാപ്രവാചകൻ	൧൩൨
൪൬.	ഇസ്രയേലുകുണ്ടായ അശ്രുരിലെക്കുള്ള മാറിപ്പാപ്പ്	൧൩൭
൪൭.	പ്രവാചകനായ യോന	൧൩൯
൪൮.	യഹൂദരാജ്യത്തിലെ ഒട്ടകത്തെ രാജാക്കന്മാർ	൧൪൨
൪൯.	പ്രവാചകന്മാർ	൧൪൫
൫൦.	യഹൂദകുണ്ടായ ബാബലിലെ പ്രവാസം	൧൪൭
൫൧.	ദാന്യേൽ പ്രവാചകൻ	൧൪൯
൫൨.	യരശലൈംപട്ടണത്തെ വീണ്ടും പണിയിച്ചതു	൧൫൪

സതുവേദകഥകൾ.

൧. സൃഷ്ടി.

ആദിയിൽ ദൈവമായ യഹോവ തന്റെ തിരുവചനത്താലെ പരലോകത്തെയും ഭൂലോകത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചു. അതിന്നു മുമ്പെ അവനല്ലാതെ മറെറാന്നും ഉണ്ടായില്ല; ദൈവം അത്രെ ആദ്യന്തമില്ലാത്തവനും തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം എന്തെങ്കിലും സൃഷ്ടിപ്പാൻ ശക്തനാകുന്നു. സകലത്തിലും എണ്ണം തൂക്കം അളവു എന്നിവ പ്രമാണിച്ചു നടത്തുകൊണ്ടു, പരലോകഭൂലോകങ്ങളെ ക്ഷണത്തിൽ അല്ല ക്രമേണയത്രെ നിർമ്മിപ്പാൻ അവന്നു തിരുമനസ്സുണ്ടായതു, ദൈവം ആദി വസങ്ങളിൽ പരലോക ഭൂലോകങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയപ്രകാരം പറയാം. പ്രകാശം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചപ്പൊൾ, പ്രകാശം ഉണ്ടായി. അവൻ പ്രകാശത്തെയും ഇരുട്ടിനെയും വേർതിരിച്ചതിനാൽ, ഒന്നാം പകലും രാവു ഉണ്ടായി. രാം ദിവസത്തിൽ ഭൂമിയെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന തട്ടിനെ ഉണ്ടാക്കി, തട്ടിന്റെ കീഴിലും മേലിലും ഉള്ള വെള്ളങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു, തട്ടിന്നു ആകാശം എന്നു പേർ വിളിച്ചു, രാം ദിവസത്തിൽ വെള്ളത്തെയും ഭൂമിയെയും വിഭാഗിച്ചു, ഭൂമിയിൽനിന്നു പുല്ലുകളെയും ഫലവൃക്ഷങ്ങളെയും

മുളപ്പിച്ചു, ഞാൻ ദിവസത്തിൽ കാലദേവങ്ങളെ അറിയിപ്പാൻ പകലിന്നു ആദിത്യനെയും രാത്രിയ്ക്കു ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി, ഞാൻ ദിവസത്തിൽ വെള്ളങ്ങളിൽ നീന്തുന്ന പലവിധ പുഴു മീൻ ജന്തുക്കളെയും, ആകാശത്തിൽ പറക്കുന്ന സകല വിധ പക്ഷികളെയും പണ്ടെ “നിങ്ങൾ പെരുകി നിറഞ്ഞു കൊൾവിൻ എന്നനുഗ്രഹിച്ചു” ഞാൻ ദിവസത്തിൽ ദൈവം പല ജാതി കാട്ടുമൃഗങ്ങളെയും നാട്ടുമൃഗങ്ങളെയും ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉളവാക്കിയ ശേഷം,

സമുദ്രത്തിൽ ഉള്ള മത്സ്യങ്ങളെയും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളെയും മൃഗജാതികളെയും നിലത്തിഴയുന്ന സകല ജന്തുക്കളെയും ഭൂമിയെയും ഒക്കെ ഭരിച്ചുകൊൾവാൻ നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കേണം എന്നു വെച്ചു, തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു. ആണും പെണ്ണുമായി അവരെ നിർമ്മിച്ചാറെ, ഇരുവരോടു “നിങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു ഭൂമിയിൽ നിറഞ്ഞു, അതിനെ അടക്കി കൊൾവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു അനുഗ്രഹിച്ച ശേഷം, ദൈവം

താൻ സൃഷ്ടിച്ചതൊക്കെയും നോക്കി ഇതാ അവ ഏ
ററവും നല്ലവ എന്നു കണ്ടു, ന്നും ദിവസത്തിലെ പ്ര
വൃത്തിയെ തീർത്തു, ഞം ദിവസത്തിൽ സകല പ്രവൃ
ത്തികളിൽ നിന്നും നിവൃത്തനായി, മനുഷ്യർക്കു ആ
ഞം ദിവസത്തെ നിവൃത്തിനാളാക്കി അനുഗ്രഹിക്ക
യും ചെയ്തു.

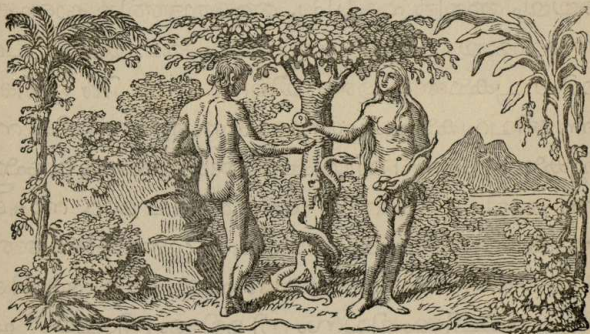
൨. പാപപരനം.

(പാപത്തിൽ വീണതു.)

ദൈവം ഒരു നല്ല തോട്ടത്തെ ഉണ്ടാക്കി ആദ്യമനു
ഷ്യനായ ആദാമെയും അവന്റെ ഭാര്യയായ ഹവ്വ
യെയും അതിൽ പാപ്പിച്ചു. ആ തോട്ടത്തിൽ കാഴ്ചക്കു
സുന്ദരമായും ഭക്ഷണത്തിന്നു യുക്തമായുമുള്ള പല
വിധ പൃഷ്ഠങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. നടുവിൽ ഇരിക്കു
ന്ന ജീവപൃഷ്ഠവും ഗുണഭോഷങ്ങളെ അറിയിക്കുന്ന
പൃഷ്ഠവും എന്നീ വിശിഷ്ടമരങ്ങളെ ദൈവം മനുഷ്യ
ന്നു കാട്ടി, അവനോടു “തോട്ടത്തിലെ മറ്റു സകല
“പൃഷ്ഠഫലങ്ങളെയും ഭക്ഷിക്കാം ഗുണഭോഷങ്ങളെ
“അറിയിക്കുന്ന പൃഷ്ഠത്തിൻ ഫലം മാത്രം ഭക്ഷിക്ക
“രുതു; ഭക്ഷിക്കും ദിവസം നീ മരിക്കും നിശ്ചയം” എ
ന്നു കല്പിച്ചു.

അനന്തരം മൃഗങ്ങളിൽ കൌശലമുള്ള പാമ്പ്
തോട്ടത്തിൽ ചെന്നു സ്ത്രീയോടു “നിങ്ങൾ സകല
“പൃഷ്ഠത്തിൽനിന്നും ഭക്ഷിക്കരുതു എന്നു ദൈവം
“നിശ്ചയമായി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?” എന്നു ചോദിച്ചു
പ്പോൾ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു: “തോട്ടത്തിലെ ഫലത്തെ

“ഒക്കയും ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കാം; എങ്കിലും നിങ്ങൾ മരിക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു നടുവിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷത്തിൻ ഫലത്തെ മാത്രം തൊടുകയും ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യരുത് എന്നു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടാകുന്നു”. എന്നതു കേട്ടു പാമ്പ് “നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല; നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെടും, ഗുണദോഷങ്ങളെ അറിഞ്ഞു, ദൈവത്തെ പോലെ ഇരിക്കും എന്നറിഞ്ഞത് കൊണ്ടു “ത്രെ ആയവൻ അതിനെ വിരോധിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ആ വൃക്ഷത്തിൻ ഫലം കാഴ്ചയ്ക്കു യോഗ്യവും, ഭക്ഷണത്തിന്നു നല്ലതും ബുദ്ധിമുട്ടുവരുത്താത്തവുമായിരിക്കും എന്നു സ്രീ കണ്ടു ഫലത്തെ പഠിച്ചു ഭ

ക്ഷിച്ചു; ഭർത്താവിന്നും കൊടുത്താറെ, അവനും ഭക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ അവരിരുവരുടെയും കണ്ണുകൾ തുറന്നു, തങ്ങൾ നഗ്നന്മാർ എന്നറിഞ്ഞു, അത്തിയിലകളെ കൂട്ടിത്തൂന്നി, തങ്ങൾക്കു ഉടുപ്പുകളെ ഉണ്ടാക്കി.

പിന്നെ വൈകുന്നേരത്തു കുളിരള്ളപ്പോൾ ദൈവമായ യഹോവ തോട്ടത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചാറെ, ആദാമും

ഭായ്ച്ചും അവന്റെ ശബ്ദം കേട്ടിട്ടു, സന്നിധിയിൽ നിന്നു ഓടി തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചു. അപ്പോൾ യഹോവ “ആദാമെ നീ എവിടെ?” എന്നു വിളിച്ചു; അതിന്നു അവൻ “തിരു “ശബ്ദത്തെ കേട്ടു നഗ്നനാകുകൊണ്ടു, ഞാൻ ഭയ “പ്പെട്ടു ഒളിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞാറെ, ദൈവം “നീ “നഗ്നനെന്നു നിന്നോടു അറിയിച്ചതാർ? ഭക്ഷിക്കരു “ത് എന്നു ഞാൻ വിരോധിച്ച വൃക്ഷത്തിൻ ഫലം “നീ ഭക്ഷിച്ചിട്ടല്ലോ?” എന്നു ചോദിച്ചശേഷം, “ആദാം പറഞ്ഞു: “നീ എന്നോടു കൂടെ ഇരിപ്പാൻ ത “ന്നിട്ടുള്ള സ്രീ തന്നെ വൃക്ഷത്തിൻ ഫലം എനിക്കു “തന്നു, ഞാൻ ഭക്ഷിക്കയും ചെയ്തു”. അപ്പോൾ ദൈവം സ്രീയോടു “നീ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്തെന്നു?” ചോദിച്ചു അതിന്നു സ്രീ “സപ്പും എന്നെ ചതിച്ചതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞു.

അതിന്റെ ശേഷം ദൈവം പാമ്പിനോടു പറഞ്ഞു: “നീ ഇതിനെ ചെയ്തുകൊണ്ടു എല്ലാ ജന്തു “കളിലും ഞാൻ നിന്നെ ശപിക്കുന്നു; നീ ജീവിച്ചിരി “ക്കുന്ന വരെക്കും വയറുകൊണ്ടു നടന്നു, പൊടി “തിന്നും; നിന്നെക്കും സ്രീക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും “അവളുടെ സന്തതിക്കും ഞാൻ ശത്രുത്വം ഉണ്ടാ “ക്കും; ആയവൻ നിന്റെ തലയെ ചതെക്കും; നീ “അവന്റെ മടമ്പു ചതെക്കും” എന്നു കല്പിച്ച ശേഷം, സ്രീയോടു “നിന്നെക്കു ഗർഭധാരണത്തെയും ഭുഖ “ത്തെയും ഞാൻ ഏറ്റവും വർദ്ധിപ്പിക്കും; നീ വേദ “നയോടെ പൈതങ്ങളെ പ്രസവിക്കും; നിന്റെ ഇ “ച്ഛ ഭർത്താവിന്നു താണിരിക്കയും, അവൻ നിന്റെ

“മേൽ വാഴുകയും ചെയ്യും” എന്നു കല്പിച്ചാറെ, ആദാ
 “മിനോടു “നീ ഭായ്യയുടെ വാക്ക് അനുസരിച്ചു, എ
 “ന്റെ വാക്കിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു, ആ ഫലം ഭക്ഷി
 “ച്ചതുകൊണ്ടു, നിന്റെ നിമിത്തം ഭ്രമിക്കു ശാപം ഉ
 “ണ്ടു; നിന്റെ ആയുസ്സുള്ള നാൾ ഒക്കയും ദുഃഖത്തോ
 “ടു കൂടെ അതിൻ ഫലത്തെ നീ ഭക്ഷിക്കും; അതു
 “നിന്നെക്കു മുളുകളെയും പറക്കാരകളെയും മുളെപ്പി
 “ക്കും; നീ നിലത്തുനിന്നു എടുത്ത ചൊടി ആകുന്നു,
 “ചൊടിയിൽ പിന്നെയും ചേരുകയും ചെയ്യും; നി
 “ന്റെ മുഖത്തെ വിയപ്പോടു കൂടി നീ അപ്പം ഭക്ഷി
 “ക്കും” എന്നു കല്പിച്ചു തീർത്തു. പിന്നെ അവരെ തോട്ട
 “ത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി, ജീവപ്രകൃഷ്ടവഴിയെ കാ
 “ക്കേണ്ടതിന്നു എല്ലാവരും തിരിഞ്ഞു മിന്നുന്ന അഗ്നി
 “വാളിനെ ധരിക്കുന്ന ചരബിമാരെ നിറുത്തുകയും
 “ചെയ്തു.

൩. സഹോദരവധം.

ആദാമിന്റെ പുത്രരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ കായിൻ കൃഷി
 “ക്കാരനും അനുജനായ ഹബെൽ ഇടയനുമായി തീർന്നു,
 “ഒരു ദിവസം ഇരുവരും ബലികഴിപ്പാൻ വന്നപ്പോൾ,
 “കായിൻ കൃഷിഫലങ്ങളെയും ഹബെൽ ആട്ടിക്കൂട്ടത്തി
 “ൽ ഉള്ള കടിഞ്ഞൂൽ കുട്ടികളെയും കൊണ്ടുവന്നു അപ്പി
 “ച്ചാറെ, യഹോവ വിശ്വാസമുള്ള ഹബെലിന്റെ കാ
 “ഴിയിൽ ആദരിച്ചു കായിന്റെ ബലിയെ നിരസിച്ചു.
 “കഠിനനും അസൂയക്കാരനും ആയ ഇവൻ അതിനെ
 “കണ്ടപ്പോൾ, ഏറ്റവും കോപിച്ചു മുഖപ്രസാദം കൂടാ
 “തെ നിന്നു “എന്തിന്നു കോപം ഉണ്ടാകുന്നു? എന്തിന്നു

“നിൻ മുഖം ക്ഷീണിക്കുന്നു? നീനന്മ ചെയ്യുന്നു എ
 “ങ്കിൽ ഗുണം ഉണ്ടാകയില്ലയൊ? നന്മ ചെയ്യാത്താൽ
 “പാപം വാതിൽകുൽകിടക്കയും നിന്മേൽ ആഗ്രഹം
 “വെക്കയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ; ആയതിനെനീ അടക്കെ
 “ണം” എന്നീവണ്ണം യഹോവ പറഞ്ഞത് കായിൻ കേ
 “ട്ടു പിന്നെ അനുജനോടു സ്നേഹമായി സംസാരിച്ചു എ
 “ങ്കിലും, പറമ്പിൽവെച്ചു അവനെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം യഹോവ “നിന്റെ അനുജനായ
 ഹബേൽ എവിടെ?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു “ഞാൻ
 അറിയുന്നില്ല; അനുജന്റെ കാവൽക്കാരൻ ഞാനൊ?
 എന്നു കായിൻ പറഞ്ഞാറെ” യഹോവ: “നീ എന്തു
 “ചെയ്തു? നിന്റെ അനുജന്റെ രക്തം നിലത്തുനി
 “ന്നു എന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു; സഹോദരവധം
 “കൊണ്ടു രക്തം കുടിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമിയിൽനിന്നു നീ ശ
 “പിക്കപ്പെട്ടവൻ കൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ, അതു ത
 “ന്റെ സാരം നിന്നെക്കു തരികയില്ല. ഭൂമിയിൽ ഉ
 “ഴലുന്നവനും അലയുന്നവനും ആകും” എന്നു കല്പി
 “ച്ചപ്പോൾ, കായിൻ ദൈവത്തോടു പറഞ്ഞു “എൻ

“പാപം ക്ഷമിപ്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം വലിയതാക
“ന്നു; ഇപ്പോൾ കാണുന്നവൻ എല്ലാം എന്നെ കൊ
ല്ലും” എന്നാറെ, യഹോവ “അതരതു” എന്നു ചൊല്ലി
ഒരുത്തനും അവനെ കൊല്ലാതെ ഇരിപ്പാൻ മുഖത്ത
ഒരടയാളം വെക്കയും ചെയ്തു.

അതിന്റെ ശേഷം കായിൻ ഭായ്യാപുത്രന്മാരോടു
കൂട യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
പോയി നൊത്ത് എന്ന നാട്ടിൽ എത്തി ഒരു പട്ടണം
ഉണ്ടാക്കി അതിന്നു ആദ്യജാതനായ ഹനോക്കിന്റെ
പേർ വിളിച്ചു. ഇത് സംഭവിച്ചപ്പോൾ, ആദാമിന്നു
നന്ദം വയസ്സായിരുന്നു. അക്കാലത്തു ഹവ്വ പിന്നെ
യും ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു: “ഹബേലിന്നു പ
“കരം ഈ സന്തതി ദൈവം തന്നു” എന്നുരച്ചു സ
ന്തോഷിച്ചു, ശൈൽ എന്നു പേർ വിളിക്കയും ചെയ്തു.

൪. ജലപ്രളയം.

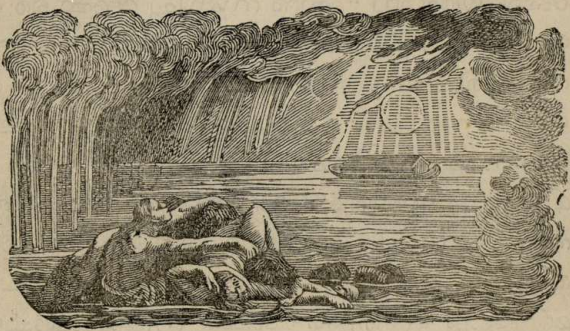
(വെള്ളപ്പൊക്കം.)

ആദ്യമനുഷ്യർക്കു ആരോഗ്യവും ദീർഘായുസ്സും വള
രെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദാം തന്റെ സന്തതിയെ ഹം ത
ലമുറയോളം കണ്ടു, നന്ദം വയസ്സുള്ളവനായി മരിച്ചു;
നോഹ ന്റെ വയസ്സോളവും മത്തുശലാ ന്നൻ വയ
സ്സോളവും ജീവിച്ചു. ഈ ദീർഘായുസ്സു നിമിത്തം മനു
ഷ്യവർഗ്ഗം ഭൂമിയിൽ പെരുകി അഹംഭാവം ശാഘ്രം കാ
മവിചാരം മുതലായ ദുഷ്ട ണങ്ങളും അതിക്രമിച്ചു വന്നാ
റെ, യഹോവ: മാംസസ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യരോടു
“എന്റെ ആത്മാവ് എപ്പോഴും വിവാദിക്കുമാറില്ല;

“അവർക്കു ഇനി ഹംസം വസാരം ഇടയുണ്ടു” എന്നു കല്പിച്ചു. അക്കാലത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ഭക്താർപ്പിനെ വിരോധിപ്പാൻ ദൈവം ‘ക്ഷാമം പകർപ്പുദീനം മുതലായ ശിക്ഷകളെ പ്രയോഗിക്കാതെ വേദവും നീതിശാസ്ത്രവും എഴുതിച്ചിട്ടില്ലായ്കൊണ്ടു തന്റെ ആത്മാവിനാൽ അത്രെ ബോധം വരുത്തി. അതിന്റെ ശേഷം യഥോപ “ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യരെ ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിൽനിന്നു നശിപ്പിക്കും എന്നും, നോഹ നീതിമാനും ഉത്തമനുമായി എന്നോടു ഐക്യമായി നടന്നുകൊണ്ടു അവന്നു എന്റെ കൃപ ലഭിക്കേണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു അവനോടു: ഞാൻ ഭൂമിമേൽ ജലപ്പൊരുകൊണ്ടു വരുത്തുന്നത കൊണ്ടു നീയും മൂന്നു മൂക്കും നീളവും, ൫൦ മൂക്കും വീതിയും, ൩൦ മൂക്കും ഉയരവും ഉള്ള ഒരു പെട്ടകം ഉണ്ടാക്കി, അതിനെ പല മുറികളോടും കൂടി തീർത്ത ശേഷം, നീയും ഭാര്യയും പുത്രന്മാരും പുത്രഭാര്യന്മാരും അതിൽ പ്രവേശിക്കയും, നീനോടു കൂടി ജീവനോടെ രക്ഷിപ്പാനായി സകല ജന്തുക്കളിൽനിന്നും ആണും പെണ്ണുമായി ഇവരണ്ടീരണ്ടു കൂടെ ചേർത്തും നിങ്ങൾക്കും അവറ്റിന്നും ഭക്ഷിപ്പാൻ വേണ്ടുന്നതെല്ലാം ശേഖരിക്കയും വേണമെന്നു കല്പിച്ചു” നോഹ പണിതുടങ്ങി തീർക്കയും ചെയ്തു.

അനന്തരം ദൈവകല്പന കേട്ടിട്ട്, നോഹതന്റെ ന്യായം വയസ്സിൽ കുടുംബത്തോടു കൂടി പെട്ടകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം, മഹാ ആഴത്തിലെ ഉറവുകൾ എല്ലാം പിളന്നു, ആകാശത്തിൽ ഉള്ള ജലദാരുങ്ങളും തുറന്നു. പിന്നെ ൪൦ പകലും രാവും ഭൂമിമേൽ പെരുകി ഉണ്ടായാറെ, വെള്ളങ്ങൾ വർഷിച്ചു പെട്ടകത്തെ

മേല്പെട്ടു പൊക്കി അങ്ങോട്ടിങ്ങോട്ടു ഒഴുകി. പിന്നെയും വളരെ പെരുകി വന്നു ആകാശത്തിൽ കീഴിലുള്ള മലകളെ മുടിവെച്ചുതല്ലാതെ, ശിഖരങ്ങളിൽനിന്നു ൧൫ മുഴം ഉയരം മേല്പെട്ടു വർഷിച്ചു. അപ്പോൾ സകല മൃഗപക്ഷിപ്പട്ടം ഇഴവജ്രന്തുക്കളും എല്ലാ മനുഷ്യരും ചത്തുപോയി, പെട്ടുചംമാത്രം വെള്ളങ്ങളുടെ മീതെ

ഒഴുകി. അങ്ങിനെ വെള്ളങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ മേൽ ൧൫ ദിവസത്തോളം നിന്നാറെ, കുറഞ്ഞു പെട്ടകം അറരാത്ത് എന്ന മലയിൽ ഉറെച്ചു. ൨൧൧ മാസം ചെന്ന ശേഷം വെള്ളങ്ങൾ അധികം കുറഞ്ഞു പോയി മലശിഖരങ്ങൾ പൊങ്ങി വന്നു, പിന്നെയും ൪൦ ദിവസം കഴിഞ്ഞാറെ, നോഹ പെട്ടകത്തിൽ വാതിൽ തുറന്നു ഒരു മലങ്കാക്കയെ പുറത്തു വിട്ടു. ആയത് വെള്ളം വറ്റിപ്പോകുന്നതു വരെ വന്നും പോയും കൊണ്ടിരിക്കയാൽ, ഒരു പ്രാവിനെയും വിട്ടു. അത് സുഖസ്ഥലം കാണായ്കൊണ്ടു തിരിച്ചു വന്നു. ൭ ദിവസത്തിന്റെ ശേഷം പ്രാവിനെ പിന്നെയും വിട്ടാറെ, അത് ഒരു ഒലിവ് വൃക്ഷത്തിന്റെ ഇലയെ കൊത്തി

കൊണ്ടു വന്നു. അവൻ പിന്നെയും റെദിവസം പാ
ത്തിട്ടു പ്രാവിനെ പുറത്തു വിട്ടു മടങ്ങി വരായ്കൊ
ണ്ടു, വെള്ളം എല്ലാം വറ്റിപ്പോയി എന്നു നോഹനി
ശ്ചയിച്ചു മേൽ തട്ടിനെ നീക്കി, ഉണങ്ങിയ സ്ഥല
ത്തെ കണ്ടു. പിന്നെയും ഏകദേശം ൨ മാസം കഴി
ഞ്ഞ ശേഷം, താനും കുടുംബക്കാരും ജന്തുക്കളോടുകൂട
പെട്ടകത്തെ വിട്ടു, പുറത്തു വരികയും ചെയ്തു.

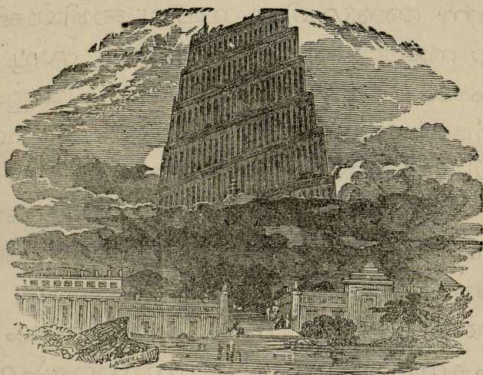

അന്നന്തരം നോഹ ഹോമബലികളെ കഴിച്ചപ്പോൾ യഹോവ “മനുഷ്യഹൃദയനിരൂപണങ്ങൾ “ബാല്യം മുതൽ ദോഷമുള്ളവയാകകൊണ്ടു, അവർ “നിമിത്തമായി ഞാൻ ഇനി ഭൂമിയെ ശപിക്കയില്ല. “ഭൂമിയുള്ളനാൾ ഒക്കെയും വിതയും കൊയ്തും, ശീതവും “ഉഷ്ണവും, വേനൽ കാലവും വർഷകാലവും, പകലും “രാവും, ഇവറ്റിന്നു നീക്കം വരികയില്ല” എന്നരുളിച്ചെയ്തു നോഹയെ അനുഗ്രഹിച്ചു മഴ പെയ്യുന്നതിനാലേ പേടി ഉണ്ടാകരുതു എന്നതിന്നു അടയാളമായിട്ടു മേഘത്തിൽ ശോഭയുള്ള മഴവില്ലിനെ ഉണ്ടാക്കി വെച്ചു; “ഇത് എനിക്കും ഭൂമിയിലെ സകല ജഡത്തിന്നുമുള്ള നിർണ്ണയത്തിന്നു മുദ്രയായിരിക്കും.” എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

3. ബാബലിലെ ഗോപുരം.

ജലപ്രളയത്തിന്റെ ശേഷം മനുഷ്യരുടെ ശരീരശക്തിയും ആയുസ്സും ക്രമത്താലെ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വന്നു. നോഹ പിന്നെയും ൩൫൦ സംവത്സരം ജീവിച്ചു. അവന്റെ ഇഷ്ടപുത്രനായ ശേമും ൫൦൦ വർഷത്തോളം ഇരുന്നു, തന്റെ സന്തതിയെ ൧൦ തലമുറയോളം കണ്ടു, അവന്റെ പുത്രനായ അഹങ്കിയാദ് ൪൩൮ വയസ്സു വരെ ജീവിച്ചു. അവന്റെ പുത്രനായ ഏബർ ൪൩൯ വയസ്സിൽ മരിച്ചു. അന്നുള്ള ജനങ്ങൾ പാപാധിക്രമത്താൽ അശക്തരായി തീരുകകൊണ്ടു ൨൩൦ വയസ്സിൽ മേല്പെട്ടു ഒരുത്തനും ജീവിച്ചിരുന്നില്ല, അപ്പോൾ ഹാമിന്റെ സന്തതിയിലുള്ള നിമ്രോദ് മുതലായ വീരന്മാർ പല ക്രൂര പ്രവൃത്തികളെ നടത്തി

ഓരോ ദേശങ്ങളെയും ജനങ്ങളെയും കൈവശമാക്കി പ്രഭുക്കന്മാരായി വാനു തുടങ്ങി. ആ കാലത്തോളം ലോകത്തിൽ എങ്ങും ഒരു ഭാഷ തന്നെ നടന്നു വന്നപ്പോൾ ഞാത്നദീതീരത്തിലെ താണപ്രദേശത്തുള്ള മനുഷ്യർ “നാം ഇനി ഭൂമിമേൽ ചിതറാതെ “ഇരിപ്പാനും, സകല ജാതികളും നമ്മെ ഓർത്തു പ്ര “ശംസിപ്പാനും ഒരു പട്ടണത്തെയും, അതിൽ ആകാ “ശത്തോളം നീണ്ടുയരുന്ന ഒരു ഗോപുരത്തെയും തീ ക്കണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. പണി ചെയ്യുമ്പോൾ,

ആയത് യഹോവെക്ക് അനിഷ്ടമാകുകൊണ്ടു അവൻ ഇറങ്ങി വന്നു ഓരോരുത്തരുടെ വാക്കുകൾ അസ്ത്രോ ന്ത്രം അറിയാതെ ഇരിപ്പാൻ വേണ്ടി വെച്ചേറെ ആ ക്കി അവർ ആ സ്ഥലത്തെ വിട്ടു, പട്ടണവും ഗോപു രവും മുഴുവനും തീർക്കാതെ, ഭൂമിയിൽ എങ്ങും ചിന്ന ഭി ന്നമായി പോവാൻ സംഗതി വരുത്തി അന്നു മുതൽ ആ പട്ടണത്തിന്നു കലക്കം എന്നർത്ഥമുള്ള ബാബൽ എന്ന പേർ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

൬. ദൈവം അബ്രാമിനെ വിളിച്ചത്.

നോഹ മരിക്കുന്നതിന്നു അല്പകാലം മുമ്പെ ജനങ്ങളും ഏറ്റവും ചെറുകി പലവക ബിംബങ്ങളെയും സ്ഥാപിച്ചു പുജിച്ചു വരുമ്പോൾ, ശേമിന്റെ പത്താം സന്തതിയായ അബ്രാമോടു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു “അച്ഛന്റെ ഭവനത്തെയും ജനദേശത്തെയും “ബന്ധുജനങ്ങളെയും നീ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു, ഞാൻ “കാണിക്കും ദേശത്തേക്കു പോക; അവിടെ ഞാൻ “നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു വലിയ ജാതിയാക്കി, നി “ന്റെ നാമത്തിന്നു നിത്യ കീർത്തിയും സമൃദ്ധം “ങ്ങളും നിന്നാൽ അനുഗ്രഹവും വരുത്തും. നി “ന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരെ ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കും, “ശപിക്കുന്നവരെ ശപിക്കും” എന്നതു കേട്ടു അബ്രാം ഏറ്റവും വയസ്സിൽ ഭായ്യയായ സാറയേയും അനുജന്റെ പുത്രനായ ലോത്തനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കനാൻ ദേശത്തേക്ക് യാത്രയായി എത്തുകയും ചെയ്തു.

അവിടെ ഇരിക്കുന്ന സമയത്ത് തനിക്കും ലോത്തനും കന്നുകാലികൾ മുതലായ സമ്പത്തുകൾ വളരെ ഉണ്ടാകകൊണ്ടു ഒന്നിച്ചു പാപ്പാനായി ഭൂമി പോരാതെ ഇരുന്നു. ഇരുവരുടെ മൃഗക്കൂട്ടങ്ങളെ മേയ്ക്കുന്ന ഇടയന്മാർ തമ്മിൽ കലശൽ ഉണ്ടായത് അബ്രാം അറിഞ്ഞു, ലോത്തനോടു “എനിക്കും നിന്നേക്കും നമ്മുടെ ഇട “യ്ക്കും തമ്മിൽ വിവാദം ഉണ്ടാകരുത്; നാം സഹോദര “ന്മാരല്ലോ ആകുന്നതു. ദേശം ഒക്കയും നിന്റെ മുമ്പാ “കെ ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ; നീ എന്നെ വിട്ടു ഇടത്തോ “ടു മാറുന്നു എങ്കിൽ, ഞാൻ വലത്തോടു പോകാം;

“വലത്തോടു നീ പോകുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇടത്തോടു തിരിഞ്ഞുകൊള്ളാം” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു, ലോത്തൻ കിഴക്കെ ദേശം തോട്ടത്തിന്നു സമം എന്നു കണ്ടു, യദ്ദൻ നദി ഒഴുകുന്ന സമഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങി സദോം പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു വസിച്ചു. അബ്രാഹാമോ കനാൻ ദേശത്തിൽ തന്നെ പാർക്കയും ചെയ്തു.

൭. അബ്രാഹാമിന്റെ വിശ്വാസം.

അബ്രാഹാം ഇപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു യഹോവ അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു, അവനോടു “ഭയപ്പെടരുതു; “നിന്നെക്ക് പലിശയും പ്രതിഫലവും ഞാൻ തന്നെ “ആകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. തനിക്ക് സന്തതി ഇല്ലായ്കൊണ്ടു അവൻ ദുഃഖിച്ചിരുന്നപ്പോൾ “ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കുക നക്ഷത്രങ്ങളെ എണ്ണുവാൻ “കഴിയുമൊ? അപ്രകാരം ഞാൻ നിന്നെക്കു സന്തതി “യെ വർദ്ധിപ്പിക്കും” എന്നുള്ള യഹോവയുടെ അരു

ഉപ്പാടിനെ പരിഗ്രഹിച്ചു, അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു; യഹോവ അതിനെ അവന്നു നീതി എന്നെണ്ണുകയും ചെയ്തു.

അവന്നു നൻ വയസ്സായപ്പോൾ യഹോവ പ്രത്യക്ഷനായി കല്പിച്ചത: “ഞാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം; എന്റെ മുമ്പാകെ നടന്നുകൊണ്ടു പുണ്യഗുണവാനായിരിക്ക! എന്നാലെ ഞാൻ നിന്നോടു എന്റെ നിണ്ണയം സ്ഥാപിക്കും, വളരെ ജാതികൾക്കു നീ പിതാവായി തീരും. ആയതുകൊണ്ടു നിന്റെ പേർ അബ്രാം എന്നല്ല കൂട്ടത്തിന്റെ അച്ഛൻ എന്നർത്ഥമുള്ള അബ്രാഹാം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. നിന്റെ ഭാര്യയായ സാറയ്ക്കു തമ്പുരാട്ടി എന്നർത്ഥമുള്ള സാറ എന്നു പേർ ഉണ്ടാകും. പിന്നെ യഹോവ തന്റെ നിണ്ണയത്തിന്നു അടയാളമായി ചേലാകർമ്മത്തെ ആചാരമാക്കി കല്പിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം, അബ്രാഹാം ഒരു ദിവസം ഉച്ചെക്ക് കൂടാരവാതിൽക്കൽ ഇരുന്നപ്പോൾ, യഹോവ പ്രത്യക്ഷനായി. അത് എങ്ങിനെ എന്നാൽ: അവൻ നോക്കിയപ്പോൾ, ന

ആളുകൾ തന്റെ അടുക്കെ വരുന്നതു കണ്ടു ഓടി ചെന്നു എതിരേററു നിലം വരെ കുമ്പിട്ടു പറഞ്ഞു “കർത്താവേ, നിന്റെ കണ്ണുകളിൽ കൃപ ജനിച്ചു എങ്കിൽ, “നിന്റെ ദാസനെ ഒഴിച്ചു പോകരുതെ” മരത്തിൽ കീഴിൽ ആശ്വസിച്ച് അസാരം തിന്നു കുടിച്ചു കൊള്ളണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു, സമ്മതിച്ച ശേഷം, അകത്തു ചെന്നു ഭയ്യയായ സാറയോടു, “നീ വേഗം അപ്പം ചുട്ടുക” എന്നു പറഞ്ഞു; താൻ ഒരു കന്നുകുട്ടിയെ പാടം ചെയ്യിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു, അപ്പവും പാലും വെണ്ണയും ഒക്കെ അവരുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചു. അവർ ഭക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കർത്താവായ വൻ പറഞ്ഞു: “ഒരു സംവത്സരത്തിന്റെ ശേഷം, “ഞാൻ മടങ്ങി വരും; അപ്പോൾ നിന്റെ ദാമ്യേക്ക് ഒരു “ര പുത്രൻ ഉണ്ടാകും”. എന്നത് അവന്റെ പിന്നിൽ കൂടാരവാതിൽക്കൽ നിൽക്കുന്ന സാറ കേട്ടു ഉള്ളംകൊണ്ടു ചിരിച്ചപ്പോൾ, കർത്താവ് “സാറ ഇതു ചൊല്ലി “ചിരിക്കുന്നത് എന്ത്”, യഹോവയാൽ കഴിയാത്ത കാര്യമുണ്ടോ?” എന്നു കല്പിച്ചാറെ, സാറ “ഞാൻ ചിരിച്ചില്ല” എന്നു നിഷേധിച്ചതിന്നു അവൻ “അല്ല “നീ ചിരിച്ചു നിശ്ചയം” എന്ന വാക്ക് ശിക്ഷ കഴിക്കയും ചെയ്യൂ.

അന്നന്തരം ആ രു പുരുഷന്മാർ എഴുന്നീറ്റു സഭാമിലെക്കു പുറപ്പെട്ടു. അബ്രാഹാം കൂടി പുറപ്പെട്ടു പോകുമ്പോൾ യഹോവ “ഇന്നു ഞാൻ ചെല്ലാനിരിക്കുന്നതിനെ അബ്രാഹാമിൽനിന്നു എങ്ങിനെ മറയ്ക്കും? ഇവൻ തന്നെ മഹാജാതിയും, എല്ലാ ജാതികൾക്കും; അനുഗ്രഹസപരൂപനുമായിരമല്ലോ?

“പുത്രപൗത്രന്മാരോടു യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തികളെ
 “അറിയിച്ചു നീതിയും ധർമ്മവും പ്രമാണിച്ചു നടത്തുക
 “യും ചെയ്യും” എന്നു പറഞ്ഞു അവനോടു: “സദോം
 “ഘമൊറപട്ടണക്കാരുടെ മഹാപാപങ്ങളെ നോക്കി
 “കണ്ടു; ഞാൻ അവരെ നശിപ്പിച്ചാൻ പോകുന്നു”
 എന്നറിയിച്ചു. എന്നാറെ അബ്രാഹാം “അല്ലയോ സ്ത്രീ
 “യകത്ത്യാവേ! നീ ഭൃഷ്ടരോടു കൂടി നീതിമാനെയും ന
 “ശിപ്പിക്കുമോ? ആ പട്ടണങ്ങളിൽ ൫൦ നീതിമാന്മാർ ഉ
 “ണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കാതെ ഇരിക്കുമോ?” എന്നപേക്ഷി
 “ച്ചാറെ “൫൦ നീതിമാന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ ക്ഷമി
 “ക്കും” എന്ന് യഹോവ കല്പിച്ചു. പിന്നെയും അവൻ
 “അയ്യോ, കത്ത്യാവേ! ൪൫ എങ്കിലും, ൪൦ എങ്കിലും, ൩൦
 “എങ്കിലും, ൨൦ എങ്കിലും ഉണ്ടായാൽ, ക്ഷമിക്കുമോ?”
 എന്നു ക്രമേണ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ “അപ്രകാരം
 “ആ കളെ” എന്നൊക്കെയും യഹോവ സമ്മതിച്ചു “ഒടു
 “ക്കും ഞാൻ ഒന്നു കൂടെ അപേക്ഷിക്കുന്നു; പത്തു
 “പേർ മാത്രം ഉണ്ടായാൽ, ക്ഷമിക്കുമോ?” എന്നു ചോ
 “ദിച്ചപ്പോൾ “അങ്ങിനെ ആയാലും ഞാൻ നശിപ്പി
 “ക്കയില്ല” എന്നു യഹോവ തീർത്തു കല്പിച്ചു മറഞ്ഞു.
 മറെറ രണ്ടു പേർ സദോമെ നോക്കി പോയാറെ,
 അബ്രാഹാമും സ്വസ്ഥലത്തേക്കു മടങ്ങി വരികയും
 ചെയ്തു.

൮. സദോമും ഘമൊറയും.

ആ ദൂതർ വൈകുന്നേരത്തു സദോമിൽ എത്തി
 യപ്പോൾ, ലോത്തൻ അവരെ കണ്ടു തൊഴുതു വഴി

പോക്കർ എന്നു വിചാരിച്ചു വീട്ടിൽ പാപ്പിച്ചു, സപ്ത
 റിച്ചതിന്റെ ശേഷം, പട്ടണക്കാർ ആബാലവൃദ്ധം
 കൂടി ചെന്നു ഭവനം വളഞ്ഞു യാത്രക്കാരെ അപമാ
 നിച്ചു ഉപദ്രവിപ്പാനായി വാതിൽ പൊളിക്കേണ്ടതി
 നു ഭാവിച്ചപ്പോൾ, അവകെല്ലാവർക്കും അന്ധത പി
 ടിച്ചു. പിന്നെ ആ ഭൂതർ “ഈ പട്ടണത്തെ നശിപ്പി
 “പ്പാനായി ദൈവം ഞങ്ങളെ അയച്ചു നിന്നെക്ക് വ
 “ല്ലവർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരും നീയും ക്ഷണത്തിൽ പ
 “ട്ടണം വിട്ടു പുറത്തു പോകേണം” എന്നു പറഞ്ഞത്
 ലോത്തൻ കേട്ടു, പുത്രിമാരെ കെട്ടുവാൻ നിയമിച്ച
 പുരുഷന്മാരോടു കാര്യം അറിയിച്ചാറെ, അവർ പരി
 ഹസിച്ച് നിന്ദിക്കയും ചെയ്തു.

നേരം പുലരുമ്പോൾ ഭൂതന്മാർ ലോത്തനെ ബ
 ഡപ്പെടുത്തി, കഡുംബത്തോടുകൂടവേഗം പോകേണം
 എന്നു പറഞ്ഞശേഷം താമസിച്ച്യാറെ, അവർ അവ
 ന്റെയും ഭായ്യയുടെയും കൈ പിടിച്ചു പുത്രിമാരോടുകൂ
 ട പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തു കൊണ്ടു പോയി “പ്രാണര
 “ക്ഷയ്ക്കായി മണ്ടിപ്പോക; മറിഞ്ഞു നോക്കരുതു; സ
 “മദ്രമിയിൽ എങ്ങും നിൽക്കയും അരുത്” എന്നു കല്പി
 ച്ചയച്ചു. ലോത്തന്റെ ഭായ്യ വഴിയിൽനിന്ന് മറിഞ്ഞു
 നോക്കിയ ഉടനെ മരിച്ചു ഉപ്പുതുണായി തീരുകയും ചെയ
 ൂ. മറ്റവർ സൊവാർ എന്ന ഊരിൽ എത്തി, സൂര്യൻ
 ഉദിച്ചപ്പോൾ യഹോവ സഭാം മുതലായ പട്ടണങ്ങളി
 ൽ ഗന്ധകത്തെയും അഗ്നിയെയും വഷിപ്പിച്ചു, അവ
 റെയും സമദ്രമി ഒക്കെ വെ മരിച്ചു കളഞ്ഞു, ആ സ്ഥലം
 കടലായിതീർന്നു. അതിന്നു ശവക്കടൽ എന്നും ഉപ്പുപൊ
 യ്ക എന്നും പേരുകൾ ഉണ്ടായ്ക്കുന്നു. ദൈവം ഇങ്ങിനെ

അതിക്രമക്കാരെ ഭയങ്കരമാവട്ടെ ശിക്ഷിക്കും എന്നതിന്നു ആ പാഴായികിടക്കുന്ന ദേശം നല്ല അടയാളമായി ഇന്നും കാണുന്നുണ്ടു.

ൻ. ഇശ്ശയേൽ.

അബ്രാഹാമിന്നു പുത്രം വയസ്സിൽ ദാസീപുത്രനായ ഇശ്ശയേൽ ജനിച്ചു. തന്നിക്ക് ൧൦൦ വയസ്സായപ്പോൾ പൃഥ്വിയായ സാറയും ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു. അവന്നു ഇശ്ശാക് എന്നു പേർ വിളിച്ചു. ഇശ്ശയേൽ പരിഹാസകാരനായി ചമഞ്ഞു എന്നു സാറ കണ്ടു, ദർത്തവോടു “അടിമയെ അവളുടെ മകനോട കൂട പുറത്തു തള്ളിക്കളക” എന്നു പറഞ്ഞത് അബ്രാഹാമിന്നു അനിഷ്ടമായപ്പോൾ, ദൈവം അവനോടു സാറ: “ദാസിയെയും മകനെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞത് കൊണ്ടു നീര “സം തോന്നരുത്, വിശിഷ്ട സന്തതി ഇശ്ശാക്കിൽനിന്നുണ്ടാകുമല്ലോ: ആകയാൽ സാറയുടെ വാക്കുകൾ “എല്ലാം നീ അനുസരിക്ക. ദാസീപുത്രൻ നിന്റെ “സന്തതിയാകകൊണ്ടു അവനെയും ഞാൻ വിചാരിച്ചു ഒരു ജാതിയാക്കും” എന്നരുളിച്ചെയ്തു.

അന്നന്തരം അബ്രഹാം അപ്പവും വെള്ളത്തുരുത്തിയും എടുത്തു ഹാഗാരിന്നു കൊടുത്തു അവളെ പുത്രനോടുകൂട അയച്ചു. അവൾ പോയി കാട്ടിൽ ഉഴന്നു വലഞ്ഞു തോലിലെ വെള്ളം ചെലവായാറെ, എങ്ങും അന്വേഷിച്ചു വെള്ളം കിട്ടാഞ്ഞശേഷം, ദുഃഖപരവശയായി മകനെ ഒരു മരത്തിൻ ചുവട്ടിൽ കിടത്തി കുട്ടിയുടെ മരണം കണ്ടുകൂടാ എന്നു വെച്ചു,

കുറെ ദൂരം പോയി നിന്നു നിലവിളിച്ചു കരഞ്ഞു. ബാലന്റെ ഞരക്കം ദൈവം കേട്ടിട്ടു ഒരു ദൂതൻ ആകാശത്തുനിന്നു ഹാഗാറെ വിളിച്ചു ‘നിന്നെക്കു് എന്തു വേണം? ഭയപ്പെടരുതു!’ എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു, ദൈവം അവൾക്കു കണ്ണു തുറന്നു ഉറവുവെള്ളം കാണിച്ചു. അപ്പോൾ അവൾ കോരി ബാലനെ കുടിപ്പിച്ചു. ദൈവാനുകൂല്യം ഉണ്ടാകകൊണ്ടു അവൻ വളന്നു, കാട്ടിൽ തന്നെ പാത്തു, വില്ലാളിയും ശ്രമനുമായിന്നു. അവന്റെ ഹൃദ പുത്രന്മാർ പ്രഭുക്കളായയന്നു, അവരിൽനിന്നു മുഹമ്മദ് വംശവും അറവി ജാതികൾ പലതും ഉണ്ടായി വരികയും ചെയ്തു.

൧൦. ഇ ഛാക്ക്.

ഇവ കഴിഞ്ഞ ശേഷം ദൈവം അബ്രാഹാമെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു അവനോടു “നിന്നെക്കുറിച്ചു അതിപ്രിയനും ഏകപുത്രനും ആയ ഇഛാക്കിനെ നീ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മൊറിയ ദേശത്തെക്കു ചെന്നു, ഞാൻ കാണിക്കും മലമുകളിൽ അവനെ ഹോമബലിയായി കഴിക്ക” എന്നു കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ അബ്രാഹാം അതികാലത്തു എഴുന്നീറ്റു കഴുതെക്കു ജീൻ കെട്ടി, മകനെയും രണ്ടു പണിക്കാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, ദൈവം കല്പിച്ച ദേശത്തേക്കു പോകയും ചെയ്തു.

മൂന്നാം ദിവസത്തിൽ ആ മലയെ കണ്ടപ്പോൾ, പണിക്കാരോടു “നിങ്ങൾ കഴുതയോടു കൂട ഇവിടെ പാപ്പിൻ” എന്നു കല്പിച്ചു, വിറകെടുത്തു ഇഛാക്കിന്റെ ചുമലിൽ വെച്ചു തന്റെ കയ്യിൽ തീയും കത്തിയും പിടിച്ചു, ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു പോകുമ്പോൾ, ഇഛാക്ക് പറഞ്ഞു “അല്ലയോ! അച്ഛേ തീയും വിറകുമുണ്ടല്ലോ; ഹോമബലിക്കായിട്ടു ആട്ടിൻ കുട്ടി എവിടെ?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു “എന്തെന്നു ഹോമബലിക്കായിട്ടു ദൈവം തന്നിട്ടു തന്നെ ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ നോക്കി കൊള്ളും” എന്ന് അബ്രാഹാം ഉത്തരം പറഞ്ഞു ഒരുമിച്ചു നടന്നു.

പിന്നെ ആ സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ, അബ്രാഹാം ബലിപീഠം പണിതു വിറകു അടുക്കി, ഇഛാക്കിനെ കെട്ടി പീഠത്തിൻ വിറകിന്മേൽ കിടത്തി, കൈ നീട്ടി പുത്രനെ അറുക്കേണ്ടതിന്നു കത്തി എടുത്ത സമയം, യഹോവയുടെ ദൂതൻ ആകാശത്തുനിന്നു

“അബ്രാഹാമെ അബ്രാഹാമെ! കുഞ്ഞന്റെ മേൽ
 “നിന്റെ കൈ വെക്കരുതെ! നീ ദൈവത്തെ
 “ഭയപ്പെടുന്നവനാകുന്നു എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ,
 “അറിയുന്നു” എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നത് അബ്രാ
 ഹാം കേട്ടു, നോക്കുമ്പോൾ, പിന്നിൽ ഒരാണാട്ടിനെ
 കാട്ടിൽ കൊമ്പു കുടുങ്ങി നിന്നത് കണ്ടു ചെന്നു പിടി
 ച്ചു, മകന്നു പകരം അറഞ്ഞു വോമവെലി കഴിച്ചു. അ
 നന്തരം യഹോവയുടെ ദൂതൻ ആകാശത്തുനിന്നു
 അബ്രാഹാമോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു “നീ എന്റെ വാ
 “ക്കിനെ അനുസരിച്ചു അതിപ്രയമുള്ള ഏകപുത്ര
 “നെ വിരോധിക്കാതെ അർപ്പിച്ചത്കൊണ്ടു ഞാൻ
 “നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും. നിന്റെ സന്തതിയെ ആ
 “കാശത്തുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളെ പോലെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു,

“അതിനെ കൊണ്ടു എന്നാണെ ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ഉള്ള
“എല്ലാ ജാതികൾക്കും അനുഗ്രഹം വരുത്തും” എന്ന്
സത്യം കഴിച്ചു, വാഗ്ദത്തം ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

൧൧. സാറയുടെ മരണവും ശവസംസ്കാരവും.

അബ്രാഹാം നും സംവത്സരം കന്നാൻ ദേശത്തിൽ
പാർത്തു ഒരു നിലം പോലും ഇല്ലായ്കൊണ്ടു ആടു
മാടുകളെ അങ്ങിടിങ്ങിട് കൊണ്ടു പോയി മേച്ചു കന്നാ
ന്യരുടെ ഇടയിൽ പരദേശിയായിരുന്നു. അതിന്റെ
ശേഷം അവന്റെ ഹൃദയം വയസ്സിൽ സാറ ഫെ
ബ്രൊനിൽ വെച്ചു മരിച്ചു ശവം അടക്കേണ്ടതിന്നു
ഒരു സ്ഥലം ഇല്ലായ്കൊണ്ടു, ഫെത്ത് ഗൊത്രക്കാരോ
ടു “നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശവം അടക്കേണ്ടതിന്നു എ
“നിക്ക് ഒരു നിലം അവകാശമായി തന്നാൽ, ഭായ്
“യെ കഴിച്ചിടാം” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ “ഞങ്ങളു
“ടെ ഗൃഹകളിൽ നിന്നെക്കിട്ടുമായതിൽ മരിച്ചവളെ ക
“ഴിച്ചിടുക; ഞങ്ങൾ വിരോധിക്കയില്ല” എന്നവർ
പറഞ്ഞാറെ, വില കൊടുക്കാതെ ഒരു നിലം എടുപ്പാൻ
മനസ്സില്ലായ്കൊണ്ടു, തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഫെ
ബ്രൊനിൽ ഉള്ള ഒരു ഗൃഹയെയും തോട്ടത്തെയും അ
ബ്രാഹാമിന്ന കൊടുത്തു, ജന്മ വില ൪൦൦ ഉറപ്പികത്തു
ക്കും വെള്ളി വാങ്ങി. അതിന്റെ ശേഷം അബ്രാഹാം
തന്റെ ഭായ്യായ സാറയെ മരമുക്കു നേരേയുള്ള മ
സ്കല എന്ന ഗൃഹയിൽ കഴിച്ചിടുകയും ചെയ്തു.

൧൨. ഇഹാക് വിവാഹം കഴിച്ചത്.

അബ്രഹാം വൃദ്ധനായ സമയത്തും പുത്രനും വിവാഹം കഴിപ്പിക്കണം എന്നു വെച്ചു, വിശ്വാസമുള്ള പണിക്കാരനായ എലിയേജരെ വരുത്തി “ഈ “നാട്ടിലെ സ്ത്രീകളിൽനിന്നു എന്തൊരു ഭാര്യയെ എടുക്കരുതു; മെസൊപൊട്ടാമ്യയിലെ എൻഓബെസ്യൂജ “നങ്ങളെ ചെന്നു കണ്ടു; ഒരു സ്ത്രീയെ കൊണ്ടു വരേണം” എന്നു കല്പിച്ചത് കേട്ടു എലിയേജർ യജമാനന്റെ വിശേഷവസ്തുക്കളിൽ ചിലതും വാങ്ങി ഒട്ടകങ്ങളുടെ മുകളിൽ കയറി യാത്രയായി. ഒരു വൈകുന്നേരത്തു നാഹൊർ എന്നവന്റെ പട്ടണസമീപത്തു എത്തിയപ്പോൾ, ഒട്ടകങ്ങളെ ഒരു കിണറ്റിന്റെ അരികെ ഇരുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ തുടങ്ങി. “യഹോവയാ “യ ദൈവമെ ഈ പട്ടണക്കാരുടെ പുത്രിമാർ വെള്ളം കോരുവാൻ വരുന്നുണ്ടു, അതിൽ യാതൊരുത്തി “യോടു കൂടിപ്പാൻ തരേണ്ടതിന്നു പാത്രം ഇറക്കുക “എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ, നിന്നെക്കും ഒട്ടകങ്ങൾക്കും ഞാൻ കൂടിപ്പാൻ തരാം എന്നു പറയുന്ന “ആ സ്ത്രീ തന്നെ നിന്റെ ഭൃത്യനായ ഇഹാക്കിന്നു “നിയമിച്ചുവളായിരിപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തേണ “മേ; എന്നാൽ എൻറെ യജമാനനിൽ നീ കൃപ ചെ “യ്യിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയും” എന്നിപ്രകാരം പറഞ്ഞു തീരുമുമ്പെ ബെതുവെലിന്റെ പുത്രിയായ റിബെക്ക വന്നു, കിണറ്റിൽ ഇറങ്ങി പാത്രം നിറച്ചു കൊണ്ടു കരേറിയപ്പോൾ, എലിയേജർ, “കുറെ വെള്ളം തന്നു എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്ക” എന്നു ചോദിച്ചു

പ്പോൾ “ഇതാ കുടിക്കു കർത്താവേ!” എന്നവൾ ചൊ
 ല്ലി “ഒട്ടകങ്ങളും കുടിച്ചു തീരുവോളം ഞാൻ കോരി ഒ
 ഴിക്കാം” എന്നു പറഞ്ഞു വെഡപ്പെട്ടു പാത്തിയിൽ
 വെള്ളം ഒഴിച്ചു. ആയത് കണ്ടാറെ, അവൻ അതിശ
 യിച്ചു മിണ്ടാതെ പാത്ത് ശേഷം, പൊൻ കൊണ്ടുള്ള
 മൂക്കത്തിയെയും കൈവളകളെയും കൊടുത്തു “നീ ആ
 “രുടെ പുത്രി എന്നും നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ പാപ്പാൻസ്ഥ
 “ലം ഉണ്ടോ?” എന്നും ചോദിച്ചതിന്നു അവൾ “നാ
 “മൊരുടെ പുത്രനായ ബെതുവെൽ എന്റെ അച്ഛൻ
 “വീട്ടിൽ പാപ്പാൻ സ്ഥലം ഉണ്ടു. എന്നവൾ പറ
 ണ്ണത് കേട്ടു എലിയേജർ തല കുമ്പിട്ടു യഹോവയെ
 വന്ദിച്ചു പറഞ്ഞു: “അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവമേ! നി
 “ന്റെ കരുണയും സത്യവും യജമാനനിൽനിന്നു
 “നീക്കാതെ, അവന്റെ വംശക്കാരുടെ ഭവനത്തിൽഎ
 “ന്നെ പ്രവേശിപ്പിച്ചത് കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ സ്മ
 “രിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു, വീട്ടിൽ ചെന്നു പാത്ത്.
 അവളുടെ അച്ഛനോടും അനുജനോടും വർത്തമാനം

എല്ലാം പറഞ്ഞു ഭക്തിക്കും മുമ്പെ വിവാഹകാര്യം നിശ്ചയിച്ചു. പിറെറ ദിവസം രാവിലെ യജമാനന്റെ നാട്ടിൽ എന്നെ പറഞ്ഞയക്കേണം എന്നവൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ “നീ ഈ പുരുഷനോടു കൂട പോകുമോ?” എന്നു റിബക്കയെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. “പോകാം” എന്നു അവൾ സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞതിന്നു “നീ കോടി ജനങ്ങൾക്കു മാതാവായി തീരുക” എന്നു അവളെ അനുഗ്രഹിച്ച ശേഷം എലിയേജർ അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യജമാനൻ പാർക്കുന്ന ദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിചെന്നെത്തിയപ്പോൾ, ൪൦ വയസ്സുള്ള ഇശാക്ക് അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചു, അമ്മയുടെ മരണദുഃഖം തീരുകയും ചെയ്തു.

൧൩. യാക്കോബും എസാവും.

ഇശാക്കിന്നു ൩൦ വയസ്സായപ്പോൾ റിബക്ക ഗർഭം ധരിച്ചു ഇരട്ട കുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചു. മൂത്തവന്നു എസാവു എന്നും ഇളയവന്നു യാക്കോബ് എന്നും പേർ വിളിച്ചു. എസാവു നായാട്ടുകാരനായി കാട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചു പലവിധ മാംസങ്ങളെ കൊണ്ടു വന്നു അച്ഛന്നു പ്രസാദം വരുത്തി. യാക്കോബ് പിതാക്കന്മാരുടെ മുറപ്രകാരം കൂടാരങ്ങളിൽ പാർത്തു ആടുക്കളെയും മറ്റും മേച്ചു ദൈവഭക്തനും മാതൃപ്രിയനുമായി.

ഒരു ദിവസം എസാവു നായാട്ടിന്നു പോയി ആലസ്യത്തോടെ തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ, യാക്കോബെ അടുക്കളയിൽ കണ്ടിട്ടു “ആ ചുവന്നു കാണുന്നത് എനിക്ക് തിന്മാൻ തരേണം” എന്നു ചോദിച്ചാറെ, “നീ ജ്യേഷ്ഠാവകാശത്തെ ഇപ്പോൾ എനിക്കു കൊടു

“ത്താൽ, ഈ പുഴുങ്ങി വെച്ചു പയറെ ഞാൻ തരാം” എന്നനുജൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ എസാവ “ഞാൻ മരിക്കേണ്ടതല്ലല്ലോ!” ഈ അവകാശം കൊണ്ടു എനിക്കു എന്തു! അതിനെ നിന്നെക്കു തന്നുപോയി; എടുത്തുകൊൾ്ക! എന്നുരച്ചു സത്യം ചെയ്തുറപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം എസാവ ജ്യേഷ്ഠാവകാശത്തെ നിരസിച്ചു, അതിനാലും ഭൃഷ്ടപുത്രികളാലും അച്ഛനു വളരെ സങ്കടം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ഇശാക്ക് വൃദ്ധനായി കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച ചുരുങ്ങി വന്നപ്പോൾ, എസാവിനെ വിളിച്ചു ഞാൻ വൃദ്ധനായി; മരണം അടുത്തിരിക്കുന്നു; “നീ നായാട്ടു കഴിച്ചു നല്ല മാംസം കൊണ്ടുവന്നു, എനിക്ക് ഇഷ്ടമാംവണ്ണം പാകം ചെയ്തു ഭക്ഷിപ്പാറാക്കി തരണം, അതിന്റെ ശേഷം ഞാൻ നിന്നെ “അനുഗ്രഹിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ അയച്ചു. ആ വർത്തമാനം അമ്മ കേട്ടു യാക്കോബോടു അറിയിച്ചു “പിതാവിന്നു ഇഷ്ടമായത് ഞാൻ ഉണ്ടാക്കി തരാം; അതിനെ നീ അച്ഛനു കൊടുത്തു പ്രസാദിപ്പിച്ചു അനുഗ്രഹം വാങ്ങേണം.” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ ജ്യേഷ്ഠനു പരുത്തും “എനിക്ക് നേർത്തുമുള്ള രോമത്തെ അച്ഛൻ അറിഞ്ഞതാകകൊണ്ടു “എന്നെ തൊട്ടു നോക്കി എങ്കിൽ, ഞാൻ ചതിയൻ “എന്നറിഞ്ഞു അനുഗ്രഹം അല്ല ശാപത്തെ തന്നെ “തരും” എന്നത് കേട്ടപ്പോൾ അമ്മ “ഭയപ്പെടേണ്ട, “എന്റെ വാക്കിൻപ്രകാരം ചെയ്തു” എന്നു പറഞ്ഞു ഒരാട്ടിൻകുട്ടിയെ കൊല്ലിച്ചു എടുത്ത തോൽ അവന്റെ കൈകഴുത്തുകളിന്മേൽ ഇട്ടു ജ്യേഷ്ഠന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ ധരിപ്പിച്ചു താൻ ഉണ്ടാക്കിയ പദാർത്ഥങ്ങളെ എടുപ്പി

ച്ചയച്ചു. യാക്കോബ് ആയത് അച്ഛന്റെ അരികിൽ കൊണ്ടുവെച്ചാറെ, അവൻ “പുത്ര നീ ആർ?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ “ഞാൻ നിന്റെ ആദ്യജാതനായ എസാവു തന്നെ. നീ എഴുന്നീറ്റു ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നത് ഭക്ഷിച്ചു എന്നു അനുഗ്രഹിക്കേണമെ!” എന്ന് അപേക്ഷിച്ച ശേഷം ഇശാക്ക് അവനെ തൊട്ടു നോക്കി “ശബ്ദം യാക്കോബിന്റെ ശബ്ദം കൈകൾ എസാവിന്റെ കൈകൾ നീ എസാവു തന്നെയോ?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു “അതെ” എന്നു ചൊന്ന ഉടനെ ഇശാക്ക് ഭക്ഷിച്ചു കഴിച്ചശേഷം “പുത്ര, നീ അടുത്തു വന്നു എന്നു ചുംബിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു ചുംബിച്ചപ്പോൾ, “പുത്ര,

“ദൈവം ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞിൽനിന്നും ഭൂമിയുടെ പുഷ്പിയിൽനിന്നും വളരെ ധാന്യവും വീഞ്ഞും നിന്നെക്കു തരമാറാകട്ടെ!” ജനങ്ങൾ നിന്നെ സേവിക്കയും ജാതികൾ നിന്നെ വണങ്ങുകയും ചെയ്യട്ടെ! നിന്നെ ശപിക്കുന്നവന്നു ശാപവും, അനുഗ്രഹിക്കുന്നവന്നു അനുഗ്രഹവും വരേണമെ! എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള അനുഗ്രഹം വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

യാക്കോബ് പുറപ്പെട്ടു പോയ ശേഷം, എസാവു

നായാട്ടു കഴിച്ചു വന്നു. പിതാവു കല്പിച്ചതുണ്ടാക്കി കൊണ്ടു ചെന്നു അവന്റെ അരികിൽ വെച്ചു: “പിതാവേ, എഴുന്നീറ്റു ഈ കൊണ്ടുവന്നത് ഭക്ഷിച്ചു “എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണമെ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഇമ്മാക്ക് ഏറ്റവും വിറെച്ചു “മാനിറച്ചി “മുമ്പെ കൊണ്ടുവന്നവൻ എവിടെ? അവനെ “ഞാൻ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ അനുഗ്രഹമ “വന്നുണ്ടായിരിക്കും നിശ്ചയം” എന്നു കല്പിച്ചാറെ, എസാവു വ്യസനപ്പെട്ടു നിലവിളിച്ചു “അച്ഛേ എ “ന്നെയും കൂട അനുഗ്രഹിക്ക” എന്നു അപേക്ഷിച്ചു തിന്നു “അനുജൻ വന്നു കൌശലം കൊണ്ടു നിൻ “അനുഗ്രഹം അപഹരിച്ചു” എന്ന അച്ഛൻ ചൊന്നാറെ, എസാവു വളരെ കരഞ്ഞു അനുഗ്രഹത്തിനായി മുട്ടിച്ചപ്പോൾ, ഇമ്മാക്ക് “നീ കുടിയിരിക്കും “ദേശം പുഷ്ടിയിൽനിന്നും ആകാശമഞ്ഞിൽനിന്നും “ഭൂമായിരിക്കും; വാൾ കൊണ്ടത്രെ നിന്നെക്ക് ഉപ “ജീവനം ഉണ്ടാകും. അനുജനെ നീ സേവിച്ചിട്ടും, “അവന്റെ നകത്തെ പഠിച്ചുകളവാൻ സമയം വരും” എന്നിപ്രകാരം അവനെയും അനുഗ്രഹിച്ചു. എസാവു ഈ കാര്യം മറക്കാതെ അനുജനെ ദേവ്യാർച്ചിച്ചു അച്ഛന്റെ പുലദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ, ഞാൻ യാക്കോബിനെ കൊല്ലും എന്നു പറഞ്ഞതിനെ അമ്മ കേട്ടു, അനുജനെ വരുത്തി, “എന്തകനെ, നീ ബദ്ധ “പ്പെട്ടു ഓടി പോയി ഹറാനിലുള്ള എന്റെ ആങ്ങുള “യോടു കൂട പാക്ക്; ജ്യേഷ്ഠന്റെ കോപം ശമിച്ചാൽ “ഞാൻ ആളയച്ചു നിന്നെ വരുത്താം” എന്നുപദേശിച്ചു പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു.

൧൪. യാക്കോബിന്റെ പ്രയാണം.

യാക്കോബ് യാത്രക്കായി അശ്ശൂറോടു വിടവാങ്ങി വണങ്ങിയപ്പോൾ “ഈ കന്യാസ്രീർത്തിന്നു

“നീ സ്രീയെ കെട്ടാതെ, അമ്മയുടെ ജന്മദേശത്തു ചെ
“ന്നു ലാബാന്റെ പുത്രിമാരിൽനിന്ന് ഒരുത്തിയെ എ
“ടുക്കണം എന്നാൽ ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു
“വളരെ വധിപ്പിക്കും” എന്നു അശ്ശൂറിന്റെ ആശീർവാദം
കേട്ടു പുറപ്പെട്ടു ഹരാനു നേരെ പോയി. രാത്രിയിൽ
ഒരു സ്ഥലത്തു പാർത്തു ഒരു കല്ലു തലക്ക് വെച്ചു കി
ടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ, ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടതെന്തെന്നാൽ:
ദൈവദൂതന്മാർ കരേറിയും ഇറങ്ങിയും കൊണ്ടിരിക്കു
ന്ന ഒരു കോണി ഭൂമിയിൽനിന്നു ആകാശത്തോളം
ഉയർന്നിരുന്നു. അതിന്മീതെ യഹോവ നിന്നു കല്പിച്ച
വചനം: “അബ്രാഹാം ഇഹാക്ക് എന്ന നിൻ പിതാ
“ക്കന്മാരുടെ ദൈവം ഞാൻ ആകുന്നു. നിന്നെക്കും നി
“ന്റെ സന്തതിക്കും ഈ ഭൂമിയെ ഞാൻ തരും; നീ
“യും സന്തതിയും സകല വംശങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹ

“മായി വരും; ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായി നിന്നെ “കൈവിടാതെ രക്ഷിക്കും” എന്നു കേട്ടപ്പോൾ, യാക്കോബ് ഉണർന്നു ഭയപ്പെട്ടു. “ഇത് ദൈവഭവനം തന്നെ ഹാ എത്ര ഭയങ്കരം; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാതിൽ അത്ര “ത്രെ” എന്നു പറഞ്ഞു, തന്റെ അണക്കല്ലിനെ തൂണാക്കി നിർത്തി ദൈവാലയം എന്നത്മുള്ളു വൈത്തേൽ എന്ന പേർ വിളിക്കയും ചെയ്തു.

പിന്നെ പ്രയാണമായി പല ദേശങ്ങളെ കടന്നു ഒരു ദിവസം ഹരാൻ പട്ടണസമീപത്തു എത്തി, കിന്നോറിന്റെ അരികെ ലാബാന്റെ മകളായ രാമെൽ എന്നവളെ കണ്ടു, അവളിൽ താല്പ്യം ജനിച്ചു

അവളെ ഭാര്യയായി കിട്ടേണ്ടതിന്നു അച്ഛനായ ലാബാനെ ഏ സംവത്സരം സേവിച്ചു. ആ സേവകാലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം, ലാബാൻ ചതി പ്രയോഗിച്ചു രാമെലിന്നു പകരം ജ്യേഷ്ഠത്തിയായ ലേയയെ ഭാര്യയാക്കി കൊടുത്തു. ചതി നിമിത്തം സങ്കടം പറഞ്ഞാറെ, “ഇനിയും ഏ സംവത്സരം സേവിച്ചാൽ രാമെലിനെ

“കൂടതരം” എന്നു പറഞ്ഞു. ആയത് യാക്കോബ് അനുസരിച്ചു പിന്നെയും സേവിച്ചു രാഫേലിനെയും വിവാഹം കഴിച്ചു. ഈ രണ്ടു ഭാര്യമാരിൽനിന്നു അവന്നു ഇസ്രായേൽഗോത്രപിതാക്കന്മാരായ പന്ത്രണ്ടു പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു. അവരുടെ നാമങ്ങളാവിതു: രൂബൻ, ശിമ്യോൻ, ലേവി, യഹൂദ, ദാൻ, നപ്പൂലി, ഗാദ്, അശെർ, ഇസസ്സാർ, ജബൂലൂൻ, യോസെഫ്, ബന്യമീൻ യാക്കോബ്. പതിനാലു സംവത്സരം സേവിച്ചു തീർന്ന ശേഷം, ലാബാന്റെ അപേക്ഷയെ കേട്ടിട്ടു, പിന്നെയും ൩ വർഷം സേവിച്ചു പാർത്തു. ദൈവാനുഗ്രഹത്താലെ അവന്നു ദാസീദാസന്മാരും ഒട്ടകങ്ങളും കഴുതകളും ആടുമാടുകളും വളരെ വർദ്ധിച്ചു. ലാബാൻ ഈ സമ്പത്തു നിമിത്തം മുഖപ്രസാദം കാണിക്കാതെ അസൂയപ്പെട്ടപ്പോൾ, യാക്കോബ് ഒരു വാക്കും പറയാതെ ഭാര്യപുത്രന്മാരെയും മൃഗങ്ങളുടേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കനാൻ ദേശത്തേക്ക് യാത്രയാക്കി. ലാബാൻ മൂന്നാം ദിവസത്തിൽ അവസ്ഥ കേട്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ, പിന്നാലെ ഓടി ചെന്നു ഞാൻ ദിവസത്തിൽ അവനെ കണ്ടെത്തി ഒരു സ്വപ്നത്തിൽ യാക്കോബോടു ഗുണമോ ദോഷമോ ഒന്നും വിചാരിച്ചു പറയരുതെന്നു ദൈവകല്പന കേട്ടതിനാൽ, വൈരം അടക്കി, ഗില്യാദ് പർവ്വതത്തിൽവെച്ചു തന്നെ ഇരുവരും നിരന്നു കരാർ നിശ്ചയിച്ചു, ലാബാൻ മടങ്ങി പോകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം യാക്കോബ യാത്രയായി ജ്യേഷ്ഠനായ എസാവിന്റെ ഭാവം അറിയേണ്ടതിന്നു വഴിക്കൽനിന്നു ദൂതരെ അയച്ചു തന്റെ വർത്തമാനം അറിയിച്ചു

പ്പോൾ, താൻ എതിരേല്ലാനായി ൪൦൦ പേരോടു കൂട
 വരുന്നു എന്നു ചൊല്ലി അയച്ചതു കേട്ടാറെ, ഏറ്റ
 വും ഭയപ്പെട്ടു ഭൂഖിച്ചു. “എന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ
 “ദൈവമെ! നീ ചെയ്യുവന്ന എല്ലാ കരുണകൾക്കും
 “വിശ്വസ്തതെക്കും ഞാൻ എത്രയും അപാത്രം. ഒരു
 “വടിയോടുകൂട ഞാൻ ഏകനായി ഈ യത്നം കട
 “ന്നു, ഇപ്പോൾ രണ്ടു കൂട്ടവുമായി മടങ്ങി വന്നു; എ
 “ന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ കയ്യിൽനിന്നു അടിയനെ രക്ഷി
 “ക്കേണമെ. ഞാൻ നിന്നെക്കു് നന്മ ചെയ്യും എന്നു
 “നീ പറഞ്ഞുവല്ലോ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ
 എസാവിനെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കൂട്ടങ്ങളിൽനിന്നു
 വിശിഷ്ടങ്ങളായ ഒട്ടകങ്ങളെയും മറ്റും എടുത്തു സമ്മാ
 നമായി മുമ്പെ അയച്ചു, രാത്രിയിൽ ഭായ്പുത്രാദിക
 ളെ യാചോക്കു് എന്ന പുഴ കടത്തി, താൻ തന്നെ
 ഇക്കര പാർത്തു. അപ്പോൾ ഒരു പുരുഷൻ ഉദയമാ
 കുവോളം അവനോടു ചൊരതു; ജയിക്കായ്കൊണ്ടു
 “ഉഷ്ണു വന്നു എന്നെ വിട്ടയക്കു്” എന്നു പറഞ്ഞു
 പ്പോൾ; “അനുഗ്രഹിച്ചല്ലാതെ അയക്കയില്ല” എന്നു
 പറഞ്ഞാറെ, അവന്റെ പേർ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. “ഇ
 “നിമേൽ നിന്റെ പേർ യാക്കോബു് എന്നല്ല ദൈ
 “വത്തോടും മനുഷ്യരോടും ചൊരതു ജയിച്ചതിനാൽ,
 “ഇസ്രായേൽ എന്നു തന്നെ” എന്നു പറഞ്ഞു. അതി
 ന്റെ ശേഷം എസാവു തന്റെ ആളുകളോടു കൂടി വ
 രുന്നതു കണ്ടിട്ടു, യാക്കോബു് ചേരുന്നതു വരെ ഏഴു
 വട്ടം കുന്തിപ്പോൾ, എസാവു ഓടി വന്നു അവനെ
 എഴുന്നീല്പിച്ചു ആലിംഗനം ചെയ്തു ചുംബിച്ചു ഇരു
 വരും കരഞ്ഞു. പിന്നെ ഭായ്മാരു മക്കളും വന്നു

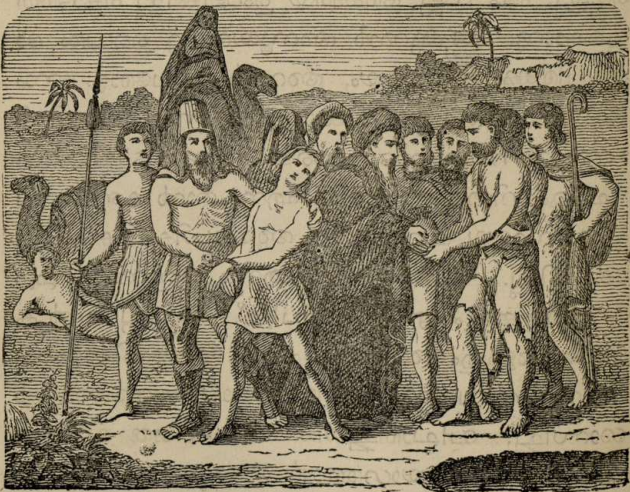
വണങ്ങി. അവൻ അവസ്ഥ എല്ലാം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു, മുമ്പെ അയച്ച സമ്മാനങ്ങളെ വിരോധിച്ചപ്പോൾ, യാക്കോബ് എടുക്കേണം എന്നപേക്ഷിച്ചു നിബ്ബന്ധിച്ചു. എസാവു സമ്മതിച്ചു വാങ്ങിയതിന്റെശേഷം, സ്വദേശത്തേക്ക് തിരിച്ചു പോയി. യാക്കോബും കുടുംബത്തോടുകൂടിച്ചു പുറപ്പെട്ടു, കനാനിൽ അച്ഛന്റെ അരികെ എത്തുകയും ചെയ്തു.

൧൫. യോസെഫിനെ വിറ്റത്.

മെസൊപ്പൊട്ടമ്യയിൽ യാക്കോബിന്നു ജനിച്ച പുത്രന്മാരിൽ യോസേഫ് തന്നെ ഇളയവൻ; എല്ലാവരുടെ അനുജനായ ബന്ധുവീൻ കനാൻ ദേശത്തു ജനിച്ചു. അച്ഛൻ യോസെഫിൽ അധികം പ്രിയം വെച്ചു, ഒരു നല്ല അങ്കിയെ ഉണ്ടാക്കിച്ചു കൊടുത്തതുകൊണ്ടു, ജ്യേഷ്ഠന്മാർ അസൂയപ്പെട്ടു വൈരം ഭാവിച്ചിരിക്കുന്ന സമയം, അവൻ അവരോടു: “നാം “കറ കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, നടുവിൽ നിവി “ന്നു നിന്ന എന്റെ കറയെ നിങ്ങളുടെ കറകൾ “ചുറ്റും നിന്നു വണങ്ങി” എന്നു താൻ കണ്ട സ്വപ്നാവസ്ഥയെ പറഞ്ഞാറെ, അവരധികം കോപിച്ചു ഭേദിച്ചു. “പിന്നെയും ആദിത്യചന്ദ്രന്മാരും ൧൧ “നക്ഷത്രങ്ങളും എന്നെ കുന്ദിതത്” സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു എന്നുള്ളതും അറിയിച്ചപ്പോൾ, “മാതാപിതാക്കന്മാ “രും നിന്നെ വണങ്ങേണ്ടിവരുമൊ?” എന്നു അച്ഛൻ ശാസിച്ചു, വിചാരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ദിവസം അച്ഛന്റെ നിയോഗത്താൽ തങ്ങളുടെ വർത്തമാനം

അറിയേണ്ടതിന്നു വരുന്ന യോസെഫിനെ സഹോദരന്മാർ കണ്ടാറെ, “അതാ സ്വപ്നക്കാരൻ വരുന്നുണ്ടു; അവനെ കൊല്ലേണം, പിന്നെ സ്വപ്നത്തിന്റെ സാരം അറിയാമല്ലോ” എന്നു ചൊന്നപ്പോൾ “കൊല്ലരുത്” എന്നു രൂബൻ പറഞ്ഞത് അനുസരിച്ചു, അങ്കിയെ അഴിച്ചെടുത്തു, അവനെ വെള്ളമില്ലാത്ത ഒരു പൊട്ടക്കുഴിയിൽ ഇറക്കി വിടുകയും ചെയ്തു.

അന്നന്തരം ഇശ്മയേല്യരും മിദ്യാനരും കച്ചവടത്തിനായി മിസ്രയീലേക്കു പോകുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ, യഹൂദ മുതലായ സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരും കൂടി രൂബനെ അറിയിക്കാതെ അവനെ കുഴിയിൽനിന്നു കരേറിക്കൊണ്ടു പോയി, ൨൦ ഉറപ്പിക വില വാങ്ങി, കച്ചവടക്കാർക്കു വിറ്റു കളഞ്ഞു. പിന്നെ രൂബൻ

വന്നു കുഴിയിൽ നോക്കി യോസൈഫിനെ കാണാത്തു,
 കൊണ്ടു വളരെ ദുഃഖിച്ചു, സഹോദരന്മാരോടു അറി-
 യിച്ചാറെ, അവർ അങ്കിയെ ആട്ടിൻ ചോരയിൽ
 മുക്കി കൊടുത്തയച്ചു, അശ്ശൂന്നു കാണിച്ചു; “ഈ അ-
 “ങ്കി കിട്ടി ഇരിക്കുന്നു; ഇത് പുത്രന്റെ അങ്കിയൊ
 “അല്ലയോ എന്നു നോക്കി അറിയേണം” എന്നു
 പറയിച്ചു. യാക്കോബ് നോക്കി “ഇത് എന്തന്റെ
 “വസ്ത്രം തന്നെ; ഒരു ദുഷ്ടമൃഗം അവനെ കൊന്നു
 “ഭക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞു, നിശ്ചയം” എന്നു മുറയിട്ടു ഏറെ

വും വേദിച്ചു, പുത്രന്മാർ വന്നു ദുഃഖം നീക്കുവാൻ
 വളരെ പ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടും, അവൻ ആശ്വസിക്കാ-
 തെ “പുത്രനോടു കൂട ശവക്കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുകയും
 “ജീ” എന്നു പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു പോരുകയും ചെയ്തു.

എ. യോസെഫ് മിസ്രയീൽ വന്നു പാത്തത്.

ആ ഇശ്ശയേല്യർ യോസെഫിനെ മിസ്രയീലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, രാജമന്ത്രിയായ പൊതിഫാറിന്നു അടിമയാക്കി വിറ്റു. അപ്പോൾ, യോസെഫിന്നു എ വയസ്സായിരുന്നു, ആ മന്ത്രി അവന്റെ ബുദ്ധിവിശേഷവും ഭക്തിയും ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ അവനാൽ ഉള്ള കായ്സാധ്യവും കണ്ടപ്പോൾ, വളരെ സ്നേഹിച്ചു കായ്ക്കുൾ ഒക്കയും അവകൾ സമർപ്പിച്ചു. യോസെഫ് വിശ്വാസ്യതയോടെ സകലവും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, യജമാനന്റെ ഭാര്യ അവന്റെ സൗന്ദര്യം കണ്ടു മോഹിച്ചു, അവനെ ദോഷത്തിൽ അകപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചാറെ, യോസെഫ് “ദൈവത്തിന്നു വിരോധമായി ഇത്ര “വലിയ പാപം ഞാൻ എങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടു?” എന്നു പറഞ്ഞു വശീകരണവാക്കുകൾ ഒന്നും അന്നു സരിക്കാഞ്ഞപ്പോൾ, അവൾ വളരെ കോപിച്ചു പ്രതികൂിയക്കായി “ഈ ദാസൻ എന്നെ അപമാനിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു വ്യാജമായി ഭർത്താവോടു ബോധിപ്പിച്ചപ്പോൾ, അവൻ നീരസപ്പെട്ടു യോസെഫിനെ തടവിൽ ആക്കിച്ചു. അവിടെയും ദൈവസഹായം ഉണ്ടായതിനാൽ, കാരാഗൃഹപ്രമാണിക്ക് അവനിൽ കരുണ ജനിച്ചു, തടവുകാരെ ഒക്കയും അവന്റെ വിചാരണയിൽ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു.

അക്കാലത്ത് മിസ്രരാജാവു തന്റെ നേരെ ദ്രോഹം ചെയ്ത മന്ത്രികളായ മദ്യപ്രമാണിയെയും അപ്പപ്രമാണിയെയും തടവിൽ വെച്ചിട്ടാറെ, യോസെഫ്

അവർക്കും ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിരുന്നു. ഒരു നാൾ രാവി
 ലെ അവർ വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ കണ്ടു, ആയ
 തിന്റെ സംഗതി എന്തെന്നു ചോദിച്ചാറെ, “ഞങ്ങൾ
 “ഓരോ സ്വപ്നം കണ്ടു; അതിന്റെ അർത്ഥം പറയുന്ന
 “വരെ കിട്ടുന്നില്ല” എന്നു ചൊന്നതിന്നു “അർത്ഥം അ
 “റിയിക്കുന്നതു ദൈവകാര്യം തന്നെ, എങ്കിലും സ്വ
 “പ്നപ്രകാരം കേൾക്കാമല്ലോ” എന്നു ചോദിച്ചു. അ
 പ്പോൾ മദ്യപ്രമാണി “മൂന്നു കൊമ്പുകളോടും തളിത്തും
 “പൂ വിടന്നും കുലകൾ പഴുത്തുമുള്ള ഒരു മുന്തിരിങ്ങാവ
 “ള്ളിയെ കണ്ടു. ആ പഴങ്ങൾ പിഴിഞ്ഞു ചാറു പാന
 “പാത്രത്തിൽ ആക്കിയജമാനന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു
 “എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ” യോസെഫ് “ആ കൊമ്പു
 “കൾ മൂന്നും മൂന്നു ദിവസങ്ങളാകുന്നു; ഇനി മൂന്നു ദി
 “വസത്തിന്നകം നിന്നെ സ്ഥാനത്തു നിറുത്തും. അ
 “തിന്റെ ശേഷം നീ പാനപാത്രത്തെ രാജാവിന്റെ
 “കയ്യിൽ കൊടുത്തു സുഖമായിരിക്കുമ്പോൾ, എന്നെ
 “ഓർത്തു, വസൂത അറിയിച്ചു, ഇവിടെ നിന്നു വിട്ട
 “വിപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തേണമെ” എന്നു അവ
 നോടു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അപ്പപ്രമാണിയും “വെ
 “ണ്മയുള്ള മൂന്നു കൊട്ട എന്റെ തലയിൽ ഉണ്ടായി
 “രുന്നു. മേലേ വെച്ചു കൊട്ടയിൽ ഉണ്ടായ നല്ല തര
 “മായ അപ്പങ്ങളെ പക്ഷികൾ കൊത്തി തിന്നു” എ
 ന്നു കണ്ടപ്രകാരം പറഞ്ഞപ്പോൾ യോസെഫ് “മൂ
 “ന്നു കൊട്ട മൂന്നു ദിവസം ആകുന്നു; മൂന്നു ദിവസത്തി
 “ന്നകം നിന്നെ ഒരു മരത്തിന്മേൽ തൂക്കിക്കും, പക്ഷി
 “കൾ നിന്റെ മാംസം തിന്നും” എന്നു അവനോടു
 അറിയിച്ചു. അതിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം രാജാവ്

ഒരു സദ്യ കഴിച്ചു തടവുകാരായ ഇരുവരെയും വരുത്തി, മദ്യപ്രമാണിയെ സ്വസ്ഥാനത്തു നിറുത്തി, അപ്പ പ്രമാണിയെ തൂക്കിച്ചു. യോസെഫ് പറഞ്ഞപ്രകാരം എല്ലാം ഒത്തു വന്നു; എങ്കിലും മദ്യപ്രമാണി അവനെ ഓർത്തു വിചാരിച്ചതുമില്ല.

പിന്നെ രണ്ടു വടം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം രാജാവ് ഒരു സമയത്ത് രണ്ടു സ്വപ്നം കണ്ടു. അവന്റെ അർത്ഥം വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽ ആരും പറഞ്ഞറിയിക്കാതെ കഴിഞ്ഞു. വളരെ വിഷാദിച്ചു ഇരിക്കുമ്പോൾ, മദ്യപ്രമാണിക്ക് ഓർമ്മ വന്നു, തടവിൽനിന്നുണ്ടായ തന്റെ സ്വപ്നാവസ്ഥ രാജാവെ അറിയിച്ചു. യോസെഫ് കല്പന പ്രകാരം തടവിൽനിന്നു രാജസന്നിധിയിൽ വന്നു നിന്നപ്പോൾ, രാജാവ് “ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടു; സ്വപ്നങ്ങളുടെ അർത്ഥം സൂക്ഷ്മമായി പറയുന്ന ആൾ നീതന്നെ ആകുന്നു എന്നു കേട്ടു” എന്നു കല്പിച്ചതിന്നു യോസെഫ് “ഞാനായിട്ടല്ല അറിയിക്കുന്നത്, ദൈവമത്രെ ആകുന്നു. അവൻ ശുഭമായ ഉത്തരം കല്പിക്കും” എന്നുണർത്തിച്ചാറെ രാജാവ് കണ്ട സ്വപ്നപ്രകാരം അറിയിച്ചു. “ഞാൻ നീലനദിയുടെ കരമേൽ നിന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ പുഷ്പിച്ചും സൗന്ദര്യവും ഏറെയുള്ള ഏഴു പശുക്കൾ ആ പുഴയിൽനിന്നു കരേറി മേഞ്ഞിരുന്നു. അവന്റെ വഴിയെ മൂന്നു പശുക്കൾ അപലകൾ എന്നു പറഞ്ഞു മെലിഞ്ഞു

“ഏഴു പശുക്കളും കരേറി, പുഷ്ടിയുള്ള ഏഴു പശുക്ക
 “ളെ തിന്നു കളഞ്ഞിട്ടും, തിന്നു എന്നു അറിവാനുണ്ടോ
 “യതുമില്ല ഇപ്രകാരം ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടുണന്നു. പി
 “ന്നെയും ഉറങ്ങി നല്ല മണിയുള്ള ഏഴു കതിരുകൾ
 “ഒരു തണ്ടിനേൽ മുളച്ചുണ്ടായി കണ്ടു; ഉണങ്ങി കരി
 “ഞ്ഞു പതിരായ ഏഴു കതിരുകളും മുളച്ചു, ആ നല്ല
 “ഏഴു കതിരുകളെ വിഴങ്ങി കളഞ്ഞു” എന്നിങ്ങിനെ
 രണ്ടാം സ്വപ്നവും പറഞ്ഞു തീർന്നപ്പോൾ, യോസെ
 ഫ് “ഈ സ്വപ്നങ്ങൾ രണ്ടും ഒന്നു തന്നെ. ദൈവം
 “ചെയ്യാൻ ഭാവികുന്നതിനെ രാജാവോടു അറിയി
 “ച്ചിരിക്കുന്നു ആ ഏഴു നല്ല പശുക്കളും കതിരുകളും പു
 “ഷ്ടിയുള്ള ഏഴു വെള്ളം ആകുന്നു. മെലിഞ്ഞ പശു
 “ക്കളും പതിരുള്ള കതിരുകളും ക്ഷാമമുള്ള ഏഴു വെള്ളം
 “ങ്ങൾ തന്നെ. കേട്ടാലും, രാജ്യത്തിൽ എല്ലാവരും ധാ
 “ന്യപുഷ്ടിയുള്ള ഏഴു വെള്ളം വരുന്നു. അതിന്റെ
 “ശേഷം ക്ഷാമമുള്ള ഏഴു വെള്ളം വരും. രണ്ടു വട്ടം
 “സ്വപ്നം കാണിച്ചതിനാൽ, ദൈവം അത് സ്ഥിരമാ
 “ക്കി നിശ്ചയിച്ചതെന്നും, ഇപ്പോൾ തന്നെ ആരംഭി
 “ച്ചു എന്നും അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടു രാജാ
 “വ് ബുദ്ധിയും ജ്ഞാനവുമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ ഈ
 “നാട്ടിൽ അധികാരിയാക്കി, പുഷ്ടിയുള്ള വെള്ളത്തിൽ
 “വിളവിൽ അഞ്ചാലൊന്നു വാങ്ങി, വളരെ ധാന്യങ്ങളെ
 “ളെ പാണ്ടിശാലകളിൽ സ്വരൂപിച്ചു സൂക്ഷിക്ക,
 “എന്നാൽ ക്ഷാമം കൊണ്ടു ദേശത്തിന്നു നാശം പ
 “റുവാൻ സംഗതിയില്ല” ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതുകേ
 “ട്ടു നന്നു എന്നു തോന്നിയാറെ, രാജാവ് മന്ത്രികളെ
 നോക്കി “ദൈവാത്മാവുള്ള ഈ മനുഷ്യനെ പോലെ

“ഒരുവനെ കിട്ടുമോ എന്നു കല്പിച്ചു. ദൈവം ഈ രൂ
 “വസ്ഥയെ ഒക്കയും നിന്നെ അറിയിച്ചിരിക്കുകൊ
 “ണ്ടു നിന്നെ പോലെ വിവേകമുള്ളവൻ ഒരുത്തനും
 “ഇല്ല. ഞാൻ ഈ രാജ്യത്തിൽ നിന്നെ സർവ്വാധികാ
 “രിയാക്കുന്നു; രാജാസനത്തിൽ മാത്രം ഞാൻ വലിയ
 “വന്നാകുന്നെന്നു” യോസെഫിനോടു കല്പിച്ചു. ത
 ന്റെൻ മുദ്രമോതിരം ഊരി അവന്റെ വിരക്തം ഇട്ടു
 നേർമുഖസ്രോങ്ങളെ ധരിപ്പിച്ചു. പൊൻ മാലയും അ
 വന്റെ കഴുത്തിൽ ഇട്ടു, തന്റെ രണ്ടാം തേരിൽ കരേ
 ററി “ഇവന്റെ മുമ്പാകെ മുട്ടുകൂണുവിൻ; ഇവൻ രാ
 ജ്യാധികാരി” എന്നെല്ലാവരോടും വിളിച്ചു പറയിച്ചു.
 പിന്നെ യോസെഫിനോടു “ഞാൻ രാജാവു തന്നെ
 “എങ്കിലും, നിന്റെ കല്പന കൂടാതെ ഈ മിസ്രരാജ്യ
 “ത്തിൽ ഒരുത്തനും തന്റെ കൈയോ കാലോ ഇള
 “ക്കുകയില്ല നിശ്ചയം” എന്നു കല്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം
 ദൈവം യോസെഫിനെ സങ്കടങ്ങളിൽനിന്നു വിടു
 വിച്ചു രാജമഹത്വത്തോളം കരേററി, അവൻ ഹൊം
 വയസ്സിൽ അടിമയായി മിസ്രയീൽ വന്നു, നഗ്നനായി
 രാജസന്നിധിയിൽ നിൽക്കയും ചെയ്തു.

൧൭. യോസെഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ
 മിസ്രയീൽ വന്നത്.

ദൈവം അറിയിച്ച പ്രകാരം തന്നെ സംഭവിച്ചു.
 പുഷ്ടിയുള്ള ഏഴു സംവത്സരങ്ങളിൽ യോസെഫ് രാ
 ജ്യത്തിലെ സകല ധാന്യങ്ങളിൽനിന്നും അഞ്ചിലൊ
 ന്നു വാങ്ങി, അന്നവധി സ്വരൂപിച്ചു. ക്ഷാമകാലം

തുടങ്ങിയപ്പോൾ, നാട്ടുകാരും അന്യദേശക്കാരും വന്നു ധാന്യങ്ങളെ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

കന്നാറിലും വളരെ തെരുക്കും ഉണ്ടായാറെ, മിസ്രയീൽ ധാന്യമുണ്ടെന്നു യാക്കോബ് കേട്ടപ്പോൾ, പുത്രന്മാരോടു “തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കുന്നതു എന്തു? “നാം മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളും അങ്ങോട്ടു “പോയി നമുക്കു ധാന്യം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരേണം” എന്നു കല്പിച്ച പ്രകാരം ബെസ്രമീനെ കൂടാതെ ശേഷം പത്താളുകൾ മിസ്രയീൽ പോയി, രാജ്യാധികാരിയായ യോസെഫിന്റെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നു വണങ്ങിയാറെ, അവൻ അവരെ അറിഞ്ഞിട്ടും അറിയാത്തവനെന്നു പോലെ “നിങ്ങൾ എവിടത്തു “കാർ? എന്തിന്നായിട്ടു വന്നു” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ ധാന്യം വാങ്ങുവാൻ കന്നാൻ ദേശ

“ആനീനു ഇങ്ങോട്ടു വന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിനു യോ
 സൈഫ് “നിങ്ങളും ഒരുകാരാകുന്നു” എന്നു കുറിമാ
 യി കല്പിച്ചപ്പോൾ. അവർ “കർത്താവേ! ഞങ്ങളും ഒർ
 “ആളുടെ പുത്രന്മാർ; ഹൃദയസഹോദരന്മാരിൽ ഞങ്ങളും
 “പത്തു പേരാകുന്നു; ഇളയവൻ അച്ഛന്റെ കൂടെ
 “ഇരിക്കുന്നു; അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ ഇല്ല. ഞങ്ങളും
 “ഒരുകാരല്ല നേരത്തുവർ തന്നെ” എന്നു ഭയപ്പെട്ടു
 പറഞ്ഞതു കേട്ടാറെ, യോസൈഫ് “നിങ്ങളും നേ
 “രണ്ടെങ്കിൽ ഒരത്തൻ പോയി അനുജനെ കൊണ്ടു
 “വന്നു കാണിച്ചാൽ, നിങ്ങളെ വിടാം” എന്നു കല്പി
 ച്ചു. മൂന്നു ദിവസം തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു. നാലാം ദിവ
 സത്തിൽ അവരെ വരുത്തി: “ഞാൻ ദൈവത്തെ
 “ഭയപ്പെടുന്നു; ആർക്കും അന്യായം ചെയ്യാൻ മനസ്സി
 “ല്ല. അതുകൊണ്ടു ഒരു വഴി പറയാം; ഒരുവനെ ഇ
 “വിടെ പാർപ്പിച്ചു ശേഷമുള്ളവർ ധാന്യം വാങ്ങിക്കൊ
 “ണ്ടു പോയി കൊടുത്തു അനുജനെ ഇങ്ങോട്ടു കൊ
 “ണ്ടുവരുവിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വാക്കു പ്രമാ
 “ണിക്കാം; നിങ്ങളും മരിക്കാതെയും ഇരിക്കും” എന്നി
 പ്രകാരം കല്പിച്ചത കേട്ടാറെ, തങ്ങളിൽ നോക്കി “ഇ
 “തെല്ലാം നമ്മുടെ സഹോദരനോടു ചെയ്യു കുറും ത
 “ന്നെ. അവൻ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ
 “ദുഃഖം കണ്ടാറെയും അനുസരിക്കാതെ ഇരുന്നവ
 “ല്ലൊ അതുകൊണ്ടു ഈ ദുഃഖം നമുക്കു വന്നിരിക്ക
 “ുന്നു; അവന്റെ രക്ഷം ദൈവം ഇപ്പോൾ ചോദി
 “ക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. യോസൈഫ് ദ്വിവാചിമു
 ഖാന്തരം സംസാരിച്ചതിനാൽ അതൊക്കെയും കേട്ടറി
 ണ്ണു എന്നവർ വിചാരിച്ചില്ല. അവൻ അവരെ വിട്ടു

പോയി കരാത്തു. പിന്നെയും വന്നു എല്ലാവരും കാണുക ശിശ്യാനെ പിടിച്ചു കെട്ടിച്ചു. തടവിൽ അയച്ചശേഷം, അവർ ധാന്യം എടുത്തു നാട്ടിൽ തിരിച്ചു ചെന്നു അച്ഛനോടു വസൂത അറിയിച്ചു. ബന്ധുവീണകൊണ്ടുവന്നാൽ മാത്രം തടവിലുള്ളവനെവിട്ടയക്കും എന്നും മറ്റും കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ യാക്കോബ് വളരെ വിഷാദിച്ചു: “നിങ്ങൾ എന്നെ മക്കളില്ലാത്തവനാക്കി; യോസേഫും ശിശ്യാനും ഇല്ലാതെയായി. ബന്ധുവീണകൊണ്ടുവന്നു; ഇതൊക്കെയും എനിക്ക് വിരോധമായി വന്നിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങളോടു കൂടാതെ പോകുകയില്ല” എന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

൧൧. യോസേഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ രണ്ടാമത് മിസ്രയീൽ പോയതു.

പിറ്റേ വർഷത്തിൽ തെരക്കും വർദ്ധിച്ചിട്ടു കൊണ്ടുവന്ന ധാന്യം എല്ലാം തീർന്നപ്പോൾ, പിന്നെയും കൊണ്ടുവരുന്നവൻ യാക്കോബ് പുത്രന്മാരോടുകൂടിച്ചു. അവർ “ബന്ധുവീണകൂടാതെ ഞങ്ങൾ പോകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അനുജനെ അയപ്പാൻ അച്ഛനും വളരെ അനിഷ്ടമുണ്ടായി എങ്കിലും, ഒടുവിൽ സമ്മതിച്ചു. “ഈ ദേശത്തിലെ തേനും നല്ല പഴങ്ങളും “ദിവ്യവൃക്ഷങ്ങളും മറ്റും സമ്മാനമായി കൊണ്ടുപോകവിൻ. സർവ്വശക്തനായ ദൈവം എന്റെ “രണ്ടു മക്കളെയും തിരിച്ചു അയപ്പാൻ ആ അധികാരിക്ക് കൃപ ഉണ്ടാക്കുമാറാക. ഞാൻ പുത്രന്മാർ “വന്നെന്നപോലെ ആയി” എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ അയച്ചു.

അവർ മിസ്രയീൽ എത്തി എന്നു യോസെഫ് കേട്ടാറെ, അവരെ വീട്ടിൽ വരുത്തി മുഖപ്രസാദം കാണിച്ചു “നിങ്ങളുടെ അച്ഛൻ ജീവിച്ചു സുഖമായി “രിക്കുന്നുവോ?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ “സുഖം തന്നെ” എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം യോസെഫ് ബന്ധു മീനെ നോക്കി “ഇവനോ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ അനുജൻ” എന്നു ചോദിച്ചറിഞ്ഞു “ദൈവം നിന്നു ക്കു കൃപ ചെയ്യട്ടെ” എന്നനുഗ്രഹിച്ചു മനസ്സുതൃപ്തയാൽ, ബദ്ധപ്പെട്ടു മുറിയിൽ ചെന്നു കരഞ്ഞു മുഖം കഴുകി പുറത്തു വന്നു തന്നെ അടക്കി ഭക്ഷണം വെപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ദേശമയ്യാദപ്രകാരം തനിക്കും സഹോദരന്മാർക്കും പ്രത്യേകം വെപ്പിച്ചു. ജ്യേഷ്ഠാനുജകൃമപ്രകാരം തങ്ങളെ ഇരുത്തിയതിനാൽ, അവർ അതിശയിച്ചു, സുഖേന ഭക്ഷിച്ചു സന്തോഷിക്കയും ചെയ്തു.

അനന്തരം കായ്സ്ഥനോടു “ഇവരുടെ ചാക്കു “കളിൽ പിടിക്കുന്ന ധാന്യവും കൊണ്ടുവന്ന ഭൂവുവും “ഇളയവന്റെ ചാക്കിൽ എന്റെ വെള്ളിപാനപാ “ത്രവും ഇടുക” എന്നു കല്പിച്ചപ്രകാരം അവൻ ചെയ്തു. പിറെറ നാൾ അവർ ധാന്യം എടുത്തു പുറപ്പെട്ടു അല്പ വഴിക്കൽ എത്തിയശേഷം, യോസെഫിൻ കല്പനപ്രകാരം കായ്സ്ഥൻ ചെന്നു എത്തി അവരോടു “ഗുണത്തിന്നു പകരം നിങ്ങൾ ദോഷമൊ വിചാരിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞത് കേട്ടു, അവർ ഭ്രമിച്ചു അന്വേഷണം നോക്കിയാറെ, “യജമാനന്റെ പാന “പാത്രം എന്തിന്നു കട്ടു?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ “അപ്രകാരം ഒരിക്കലും ചെയ്തയില്ല; ഞങ്ങൾ “നേരുള്ളവർ; ആയത് ആരുടെ പക്കലെങ്കിലും

“കണ്ടാൽ അവൻ മരിക്കട്ടെ; ഞങ്ങൾ അടിമകളും ആ
കും” എന്നു പറഞ്ഞാറെ, കായ്സ്ഥൻ ശോധന ചെയ്യ
യ്ക്കു, ബന്ധുമാരിൽ ചാക്കിൽ ആ പാത്രം കണ്ടപ്പോൾ,
എല്ലാവരും വിറച്ചു വസ്ത്രങ്ങളെ കീറി മടങ്ങി ചെ
ന്നു, യോസെഫിനെ കണ്ടു, കാലിൽ വീണു. അ
പ്പോൾ അവൻ നീരസഭാവം കാട്ടി “എന്തിന്നു ഇ
പ്രകാരം ചെയ്തത്” എന്നു കല്പിച്ചാറെ യഹൂദ മുതി
ന്നർ “കർത്താവോടു എന്തു പറയേണ്ടു? ഞങ്ങൾ കുറ്റ
“മില്ലാത്തവർ എന്നു എങ്ങിനെ കാട്ടേണ്ടു? അടിയ
“ങ്ങളുടെ അകൃത്യം ദൈവം കണ്ടെത്തി. ഇതാ ഞ
“ങ്ങൾ എല്ലാവരും കർത്താവിന്നടിമകൾ!” എന്നു അ
റിയിച്ചാറെ, യോസെഫ് “അതരത്! പാത്രം എടുത്ത
“വൻ അടിമയായാൽ മതി; നിങ്ങൾ സുഖേന അ
“ശ്ശൂന്റെ അടുക്കെ പോകുവിൻ!” എന്നു കല്പിച്ച
പ്പോൾ, യഹൂദ “കർത്താവെ, കോപിക്കരുതെ! കരുണ
“ചെയ്യ ഇവനെ വിട്ടയക്കേണമെ. ഞങ്ങൾ അ
“നുജനെ കൂടാതെ വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ, അശ്ശൂൻ ദുഃഖ
“ത്താൽ മരിക്കും നിശ്ചയം. ഞാൻ തന്നെ പൈത
“ലിന്നു വേണ്ടി ജാമീൻ നിന്നു. ഒരു വിഷ്ണുവും ഭാവി
“ക്കാതെ കൂട്ടി കൊണ്ടു വരാം എന്നു അശ്ശൂനോടു പറ
“ഞ്ഞു പോന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇവന്നു പ
“കരം ഞാൻ അടിമയായി പാക്കാം പൈതൽ സ
“ഹോദരന്മാരോടു കൂട പോകട്ടെ; അവനെ കൂടാതെ
“ഞാൻ എങ്ങിനെ അശ്ശൂനെ ചെന്നു കാണും?” എന്നി
ങ്ങിനെ മുട്ടിച്ചപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ, യോസെഫ് തന്നെ
അടക്കുവാൻ കഴിയാതെ, ചുറ്റുമുള്ളവരെ പുറത്താ
ക്കി തിണ്ണം കരാത്തു, സഹോദരന്മാരോടു “ഞാൻ

“യോസെഫ് ആകുന്നു! അച്ഛൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു
വോ?” എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവർ വിരൊച്ച ഉത്ത
രം ഒന്നും പറയായ്കയാൽ; അടുത്തു വരുവാൻ അപേ
ക്ഷിച്ചു. അടുത്തു ചെന്നു മിണ്ടാതെ നിന്നപ്പോൾ:
“മിസ്രയീലേക്ക് വിരമ കഴുത്തേ യോസെഫ് ഞാൻ ത
ന്നെ ആകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. “വിരമതു ചൊല്ലി ഇ
പ്പോൾ, ദുഃഖിക്കരുതു; നിങ്ങളല്ല ദൈവം നിങ്ങളുടെ
“ജീവരക്ഷയ്ക്കായിട്ടു മുമ്പെ എന്നെ ഇവിടെ അയച്ചി
രിക്കുന്നു” ഉടനെ മടങ്ങി ചെന്നു “നിന്ദകൻ ഇരി
ക്കുന്നു; ദൈവം അവനെ മിസ്രയീൽ കർത്താവാക്കി
“വെച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നും എന്റെ അവസ്ഥ കണ്ടു
“കേട്ടതും ഒക്ക അച്ഛനെ അറിയിച്ചു താമസിയാതെ
“കൂട്ടി കൊണ്ടു വരുവിൻ” എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞാറെ,
അവനും അനുജനായ ബ്രഹ്മീനും കഴുത്തിൽ കെട്ടി

പിടിച്ചു കരഞ്ഞു, ജ്യേഷ്ഠനാരെയും ചുംബിച്ചു കരഞ്ഞു അന്യോന്യം സംസാരിച്ചു. ആ വർത്തമാനം രാജാവു കേട്ടപ്പോൾ പ്രസാദിച്ചു, യോസൈഫിനോടു “നിന്റെ അച്ഛനെയും കുടുംബങ്ങളെയും വരുത്തുക. അതിന്നു വേണ്ടുന്ന രഥങ്ങളും മറ്റും ഇവിടെ നിന്നു കൊടുത്തുയക്ക്” എന്നു കല്പിച്ചപ്രകാരം അവർക്കു ഭവ്യവും അന്നവസൂത്രാദികളും കൊടുത്തു, വഴിക്കൽനിന്നു ശബ്ബ കൂടരുതെന്നു പറഞ്ഞുയച്ചു. അവരും സന്തോഷത്തോടെ കന്നാനിലേക്ക് യാത്രയാകയും ചെയ്തു.

൧൯. യാക്കോബ് മിസ്രയീലേക്ക് പോയി വസിച്ചത്.

അന്നന്തരം ആ ഹഹസഹോദരന്മാർ അച്ഛന്റെ അടുക്കെ, എത്തി യോസൈഫ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു; മിസ്രയീലിലെ സർവാധികാരിയാകുന്നു എന്നു അറിയിച്ചപ്പോൾ, അവൻ ഭ്രമിച്ചു പ്രമാണിക്കാതെ ഇരുന്നു. പിന്നെ യോസൈഫ് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ കേട്ടു, കൊടുത്തുയച്ചു തേരുകളും മറ്റും കണ്ടപ്പോൾ, സന്തോഷത്താൽ അവന്റെ ആത്മാവ് ഉണർന്നു “മതി, എന്തുകൊണ്ട് ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ മരിക്കും മുൻപേ അവനെ പോയി കാണും” എന്നു തെളിഞ്ഞു പറഞ്ഞു. അതിന്റെ ശേഷം അവൻ കുടുംബങ്ങളോടും സകല പദാർത്ഥങ്ങളോടും കൂട പുറപ്പെട്ടു മിസ്രയീൽ എത്തി ആ വർത്തമാനം യോസൈഫ് കേട്ടപ്പോൾ, തന്റെ

തേരിൽ കയറി, അച്ഛനെ എതിരേറ്റു കണ്ടാറെ, അവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി പിടിച്ചു വളരെ നേരം കര

ഞ്ഞ ശേഷം, യാക്കോബ് “നിന്റെ മുഖം കണ്ടുവല്ലോ; ഇനി ഞാൻ മരിച്ചാലും വേണ്ടതില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. അന്നന്തരം അച്ഛൻ കുടുംബങ്ങളോടു കൂടിയ ഈ ദേശത്ത് എത്തി എന്നു യോസേഫ് രാജാവോടു ഉണർത്തിച്ചു, അവനെയും ചില സഹോദരന്മാരെയും വരുത്തി കാണിച്ചപ്പോൾ, രാജാവ് യാക്കോബോടു “വയസ്സു എത്ര?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു “സഞ്ചാരവർഷങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ൧൩൦ ആകുന്നു. എൻ ജീവനാളുകൾ അല്പവും ദോഷമില്ലാത്തവയും ആയിരുന്നു. പിതാക്കന്മാരുടെ സഞ്ചാരസമയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ജീവനാളുകളോടു എത്തിട്ടില്ല” എന്നു യാക്കോബ് അറിയിച്ചു, രാജാവെ അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തു.

അവൻ പിന്നെ എ വർഷം മിസ്രയീൽ പാർത്തു മരണം അടുത്തപ്പോൾ, യോസേഫ് എത്രയും മനശ്ശെ എന്ന രണ്ടു പുത്രന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അച്ഛനെ

ചെന്നു കണ്ടാറെ, “നിൻ മുഖം തന്നെ കാണും എ
 “ന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ല; ദൈവം നിന്റെ സന്ത
 “തിയെയും കൂട കാണാനാക്കിയല്ലോ” എന്നു ഇസ്ര
 യേൽ പറഞ്ഞു. പിന്നെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങേണ്ട
 തിന്നു യോസേഫ് തന്റെ മക്കളെ അരികിലാക്കിയ
 പ്ലോൾ, യാക്കോബ് വലക്കെ അനുജന്റെ തലമേ
 ലും ഇടക്കെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ തലമേലും വെച്ചനുഗ്രഹി
 ച്ചു. “പിതാക്കന്മാർ കണ്ടു നടന്ന ദൈവമെ! എന്നെ
 “ഇന്നേവരെയും മേച്ചു വന്ന യഹോവയെ! സക
 “ല ദോഷങ്ങളിൽനിന്നു എന്നെ വീണ്ടെടുത്ത ദൂതനു
 “മായവനെ! ഈ പൈതങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണ
 “മെ! പിതാക്കന്മാരുടെ പേർ ഇവരുടെ മേൽ ചൊല്ലി,
 “ഇവർ ദേശമധ്യത്തിങ്കൽ വർദ്ധിച്ചു വരേണമെ!”
 എന്നു അപേക്ഷിച്ചു, അവരെ സ്വന്തപുത്രരെ പോ
 ലെ വിചാരിച്ചു, അവകാശസ്ഥാനവും കൊടുത്തനു
 ഗ്രഹിച്ചു, “ദൈവം നിന്നെ എത്രയും മനശ്ശെ എന്ന
 “വരെ പോലെ ആക്കുക എന്നു ഇസ്രയേൽ ആ
 “ശീർപ്പിക്കും” എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ യാക്കോബ്
 തന്റെ ഹൃ പുത്രന്മാരെയും വരുത്തി, വരുവാനുള്ള
 അവസ്ഥയെ ദർശിച്ചറിയിച്ചു, ഓരോരുത്തനെ പ്ര
 ത്വേകും അനുഗ്രഹിച്ച ശേഷം, പ്രാണനെ വിട്ടു സ്വ
 ജനത്തോടു ചേർന്നു. അന്നന്തരം യോസേഫും സ
 ഹോദരന്മാരും ദേശത്തിലെ പല ശ്രേഷ്ഠന്മാരും ശ
 വം എടുപ്പിച്ചു, കുതിരകളിലും തേരുകളിലും കയറി പു
 റപ്പെട്ടു, കന്നാൻദേശത്തെത്തി, അച്ഛനെ മക്കളെ
 എന്ന ഗൃഹയിൽ വെക്കയും ചെയ്തു.

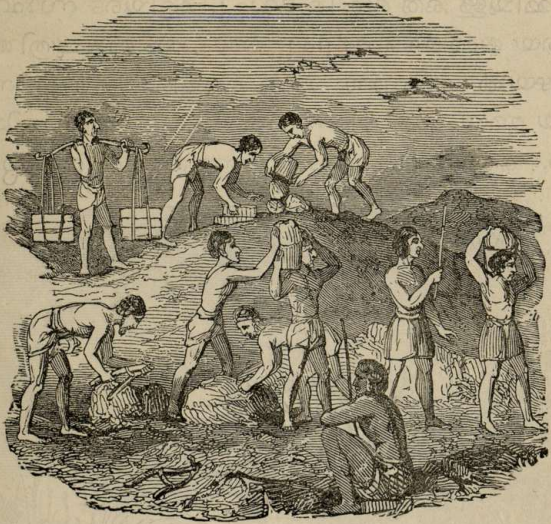
അതിന്റെ ശേഷം അവർ എല്ലാവരും മിസ്ര

യിലേക്ക് മടങ്ങി ചെന്നു പാർത്തപ്പോൾ, സഹോദരന്മാർ ഭയപ്പെട്ടു, യോസെഫിനെ വണങ്ങി “ഞങ്ങൾ “നിന്നോടു കാട്ടിയ കൊടിയ ദ്രോഹങ്ങളെ അറ്ററ്റനെ “വിചാരിച്ചു ക്ഷമിക്കേണമെ” എന്നപേക്ഷിച്ചു പ്പോൾ, അവൻ കരാത്തു. “നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടാ “ഞാൻ ദൈവമൊ? നിങ്ങൾ എനിക്ക് ദോഷം വിചാരിച്ചിരുന്നു, ദൈവമൊ എനിക്ക് ഗുണം വിചാരിച്ചു, ഏറിയ ജനങ്ങളെ ജീവനോടെ രക്ഷിക്കുമാ “റാക്കി, ഞാൻ ഇനിയും നിങ്ങളെയും കുട്ടികളെയും “നന്നായി പോറ്റും” എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ച ശേഷം കുടുംബങ്ങളോടു കൂട മിസ്രയീൽ സുഖേന വസിച്ചു, പൌത്രപ്രപൌത്രന്മാരെയും കണ്ടു, ഹഹ വയസ്സിൽ മരിക്കയും ചെയ്തു.

൨൦. മോശ.

ഇസ്രായേലാകുന്ന യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാരിൽനിന്നു ൪൦൦ വർഷത്തിനകം ൧൨ ഗോത്രമായ ഇസ്രായേല്യസംഘം വർദ്ധിച്ചു വന്നു. അവൻ മിസ്രയേലിൽ പോകുമ്പോൾ “നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; “ഞാൻ കൂട പോരുന്നു; നിന്നെ വലിയ ജാതിയാക്കും” എന്നു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടു കേട്ടവണ്ണം തന്നെ സംഭവിച്ചു. ഇസ്രായേലർ ഏറ്റവും പെരുകി വെലമുള്ള സമൃദ്ധമായി തീർന്ന സമയം. മിസ്രയേൽ ഭയം ജനിച്ചു. അപ്പോൾ യോസെഫിന്റെ അവസ്ഥ അറിയാത്ത ഒരു പുതിയ രാജാവ് അവരെ അടിമകൾ എന്ന പേരിലെ വിചാരിച്ചു, പട്ടണങ്ങളെയും

കോട്ടകളെയും മറ്റും കെട്ടേണ്ടതിന്നു ഇഷ്ടിക ഉണ്ടാക്കുക മുതലായ കഠിന വേലകളെ എടുപ്പിച്ചു; അവർ

ഉപദ്രവകാലത്തും വധിച്ചു വന്നതിനാൽ, അവരുടെ ആൺ പൈതങ്ങളെ ഒക്കയും കൊല്ലേണമെന്നു രാജാവ് പേററികളോടു കല്പിച്ചു. ആയവർ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു രാജകല്പന പ്രമാണിക്കാതെ ആൺ കുഞ്ഞുങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എല്ലാ മിസ്രക്കാരോടും ഇസ്രായേല്യർക്കു ജനിക്കുന്ന ആൺ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഒക്കയും പുഴയിൽ ചാടി കൊല്ലേണം എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

ആ കാലത്തു ലേവിയോഗ്രാത്രക്കാരനായ അഗ്രാമിന്നു സുന്ദരനായ ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. അമ്മ അവനെ ദയത്തോടെ മൂന്നു മാസം ഒളിച്ചു വെച്ചു. പിന്നെ

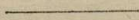
ഒളിപ്പാൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ, ഒരു ചെട്ടി വാങ്ങി പശ
 തേച്ചു കുഞ്ഞനെ അതിൽ കിടത്തി നീല നദീതീരത്തു
 ചമ്മിയുള്ള ഒരു ദിക്കിൽ വെച്ചു, കുട്ടിയുടെ സഹോദ
 റിയെ അരികെ പാർപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ രാജപുത്രി ആ
 പുഴയിൽ കുളിപ്പാൻ വന്നു, ചെട്ടിയെ കണ്ടു ദാസി
 യെ അയച്ചു അതിനെ വരുത്തി തുറന്നു നോക്കിയാ
 റെ, കരയുന്ന കുഞ്ഞനെ കണ്ടു അവൾ മനസ്സുലി

ഞ്ഞു “ഇത് എബ്രായകുട്ടികളിൽ ഒന്ന് എന്നു പറ
 ഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ, സഹോദരി അടുത്തു വന്നു, മൂല
 കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു എബ്രായസ്ത്രീയെ വിളിക്കേണ
 മോ എന്നു ചോദിച്ചു കല്പന വാങ്ങി അമ്മയെ വരു
 ത്തിയ ശേഷം, രാജപുത്രി കുഞ്ഞനെ വളരേതണ്ട
 തിന്നായി അവളുടെ കൈകൾ ഏല്പിച്ചു; കുട്ടി മുതിർന്നു

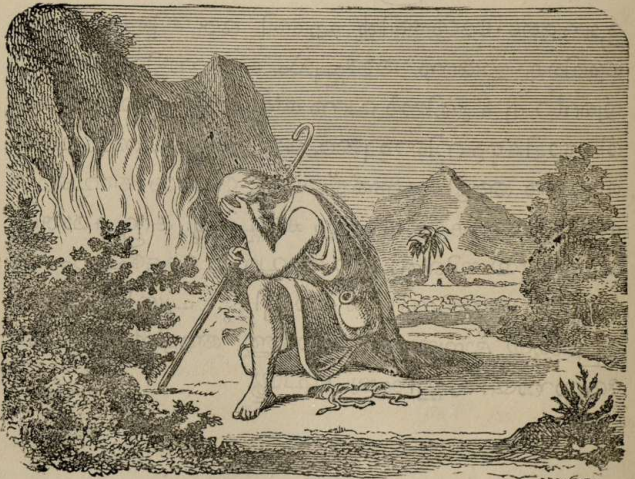
പ്പോൾ, അവനെ വാങ്ങി തനിക്ക് പുത്രനാക്കി വെച്ചു. മിസ്രക്കാരുടെ സകല വിദ്യകളെ പഠിപ്പിച്ചു, വെള്ളത്തിൽ നിന്നെടുത്തവൻ എന്നർത്ഥമുള്ള മോശെ എന്ന പേർ വിളിക്കയും ചെയ്തു.

മോശെ പ്രാപുനായപ്പോൾ, രാജമഹത്വത്തിലും ധനത്തിലും രസിക്കാതെ, ഇസ്രായേലുകരുടെ ഞ്ഞെരുക്കങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു ദുഃഖിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ്രാം വയസ്സിൽ ഒരു ദിവസം സഹോദരന്മാരുടെ അരികിൽ ചെന്നാറെ, അവരിൽ ഒരുവനെ ഒരു മിസ്രക്കാരൻ അടിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, അവനെ അടിച്ചു കൊന്നു കളഞ്ഞു. “ദൈവം എന്റെ കൈകൊണ്ടു ഇസ്രായേലുകൾ രക്ഷ വരുത്തുവതു അവർ കണ്ടറിയും” എന്നവൻ വിചാരിച്ചതു നിഷ്കലമായി. ആ കലകായും രാജാവും അറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, മോശെ ഓടി അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതിക്കാരായ മിസ്രക്കരുടെ ദേശത്തിൽ എത്തി, ഒരു കിണറ്റിന്റെ അരികെ ഇരുന്നു. അപ്പോൾ ആ നാട്ടിലെ ആചാര്യന്റെ പുത്രിമാർ വന്നു ആടുകൾക്കു വെള്ളം കോരിതൊട്ടികളെ നിറച്ചാറെ, വേറെ ഇടയന്മാർ വന്നു അവരെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞത് കണ്ടു മോശെ അവരെ രക്ഷിച്ചു ആടുകളെ വെള്ളം കുടിപ്പിച്ചു. കന്യകമാരുടെ അച്ഛനായ യിസ്രോ ഈ അവസ്ഥ കേട്ടപ്പോൾ, അവനെ വരുത്തി വീട്ടിൽ പാപ്പിച്ചു. പുത്രിയായ സിപ്പോരയെ ഭായ്യയാക്കി കൊടുത്തു ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളെ മേയ്ക്കാനായി ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു.

൨൧. മോശെ ഫറവൊ എന്ന
രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നത്.

മോശെ നാല്പത് വയ്ക്കും മിദ്യാനിൽ പാത്തു വന്നു ഒരു സമയം ആട്ടിങ്കൂട്ടത്തെ ഹൊരേബ് മലയുടെ താഴ്വരയിൽ ആക്കി മേച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിടം വെട്ടു പോകാതിരിക്കുന്ന ഒരു മുൾപടപ്പു കണ്ടു അതിശയിച്ചു അടുത്തു ചെന്നാറെ, അതിൽനിന്നു ദൈവം “മോശെ മോശെ” എന്നു വിളിക്കുന്നതിനെ കേട്ടു “ഇതാ ഞാൻ ഇവിടെ തന്നെ” എന്നു മോശെ പറഞ്ഞപ്പോൾ, ദൈവം “അടുത്തു വരരുതു; ചെരിപ്പുകളെ അഴിച്ചു കൊൾക. നീ “നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം ശുദ്ധഭൂമിയല്ലോ” എന്നു കല്പിച്ച ഉടനെ മോശെ ചെരിപ്പുകളെ അഴിച്ച ശേഷം ഞാൻ നിൻ പിതാവിന്റെ ദൈവം ആകുന്നു.

“അബ്രാഹാം ഇമാക് യാക്കോബ് എന്നവരുടെ ദൈവം തന്നെ” എന്നരുളിച്ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ, മോശെ ഭയപ്പെട്ടു മുഖം മറച്ചു. പിന്നെ യഹോവ “മിസ്രയീലുള്ള എൻറ ജനത്തിൻറ പീഡ ഞാൻ കണ്ടു നിലവിളി “യേയും കേട്ടു; അവരെ മിസ്രക്കാരുടെ കൈയിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു, പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ഒരു ദേശത്തിൽ ആക്കുവാൻ ഇറങ്ങി വന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നീ എൻ ജനത്തെ മിസ്രയീൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്നെ രാജസന്നിധിയിൽ അയക്കാം” എന്ന് കല്പിച്ചാറെ, “മോശെ രാജാവിനെ ചെന്നു കണ്ടു, ഇസ്രയേലുരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ ഞാൻ പ്രാപുനോ?” എന്നു നെത്തിച്ചപ്പോൾ, “ഞാൻ നിന്നോടു കൂട ഇരിക്കുമല്ലോ” എന്നതു കേട്ടു മോശെ പറഞ്ഞു, “അവർ എന്നെ വിശ്വസിക്കാതെ യഹോവ നിന്നെക്ക് പ്രത്യക്ഷനായില്ല, എന്നു പറയും” എന്നതിന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായി കയ്യിലുള്ള ദണ്ഡിനെ നിലത്തിട്ടു സ്പ്മായി ഭവിച്ചത് കണ്ടു പേടിച്ചു. പിന്നെ കല്പന പ്രകാരം അതിൻറ വാൽ പിടിച്ചപ്പോൾ, ദണ്ഡായി രീനും. അതിൻറ ശേഷം, “കൈ മാറി ലിടുക” എന്ന വാക്കിൻ പ്രകാരം ചെയ്തു; എടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ, വെള്ളപ്പരോഗമായി കണ്ടു, “പിന്നെയും മാറിൽ ഇട്ടു” എന്നു കേട്ടു അനുസരിച്ചപ്പോൾ, ശുദ്ധമായി നീനും. “ഇതു രണ്ടു അടയാളങ്ങളെ “വിശ്വസിക്കാത്താൽ, നീലനദിയിലെ വെള്ളം “കോരി കരമേൽ ഒഴിക്കണം എന്നാൽ രക്തമായി ചമയും” എന്നു യഹോവ കല്പിച്ചു. പിന്നെ മോശെ

“എൻ കർത്താവെ! ഞാൻ വാചാലനല്ല, തടിച്ച വായം നാവുമുള്ളവനത്രെ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, യഹോവ “മനുഷ്യനും വായി വെച്ചുതാൻ? ഊമനെയും “ചെവിടനെയും കാഴ്ചയുള്ളവനെയും കുരുടനെയും “ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ ഞാനല്ലയോ? ഇപ്പോൾ, നീ “പോക; പറയേണ്ടുന്നതിനെ ഞാൻ ഉപദേശിക്കും “വായ്ക്കുന്നയാളും ഇരിക്കും. നിന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ “അഹരൊൻ നിന്നെ എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെട്ടു വരുന്ന, അവൻ നിന്നെ പകരമായി സംസാരിക്കും “യും ചെയ്യും,” എന്നു കല്പിച്ചു.

അനന്തരം മൊശെ അഹരൊനോടു കൂട മിസ്രയീൽ പോയി, ഇസ്രായേല്യരുടെ മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തി, ദൈവവചനങ്ങളെ ഒക്കയും അറിയിച്ചു. പിന്നെ രാജാവെ ചെന്നു കണ്ടു “വനത്തിൽ വെച്ചു ഓർ “ഉത്സവം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു എൻ ജനത്തെ വിട്ടയ “ക്കേണമെന്നു ഇസ്രായേൽ ദൈവമായ യഹോവയുടെ കല്പന” എന്നുണർത്തിച്ചപ്പോൾ “രാജാവു ഞാൻ “അനുസരിക്കേണ്ടുന്ന യഹോവ ആർ? ഞാൻ യ “ഹോവയെ അറിയുന്നില്ല, ഇസ്രായേല്യരെ വിട്ടുകയ്യാമില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. അതല്ലാതെ വിചാരിപ്പുകാരെ വരുത്തി “ഈ ജനങ്ങൾ മടിയന്മാർ, അ “തുകൊണ്ടു വേല അധികം എടുപ്പിക്കണം. മുമ്പേ “ത്ത കണക്കിൻപ്രകാരം ഇഷ്ടകകൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചു, “ഇനിമേൽ ചുടേണ്ടതിന്നു വൈക്കോൽ കൊടുക്കരു “തു; അവർ തന്നെ അതിനെ കൊണ്ടുവരുട്ടെ” എന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ മോശെ ദൈവം തങ്ങളെ അയച്ചു എന്നറിയിപ്പാനായി ദണ്ഡുകൊണ്ടുള്ള അതിശ

യങ്ങളെ കാണിച്ചു എങ്കിലും മിസ്രമത്രവാദികളും അ
പ്രകാരം കാണിച്ചപ്പോൾ രാജാവു അതിനെ കൂട്ടാ
ക്കാതെ ഇരുന്നു.

ഹറവാ രാജാവ് ദിവ്യ കല്പന പ്രമാണിക്കാതെ
കഠിനമനസ്സുള്ളവനായി രീന്നാറെ, ദൈവം അവ
നെ ഇളക്കേണ്ടതിന്നു ഭയങ്കര ബാധകളെ അയച്ചു.
മോശെ കല്പനപ്രകാരം ദണ്ഡു കൊണ്ടു നീലനദിയി
ലെ വെള്ളങ്ങളിടമൽ അടിച്ചപ്പോൾ, വെള്ളം രക്ത
മായി ചമാത്തു മത്സ്യങ്ങളും ചത്തുപോയി. വെള്ളം
കുടിപ്പാൻ കഴിയാതെ കൊണ്ടു മിസ്രക്കാർ ഓരോ കുഴി
കുഴിച്ചു, തണ്ണീർ കോരി കുടിക്കേണ്ടി വന്നു. പിന്നെ
യും അഹരോൻ ആ പുഴയിൽ ദണ്ഡിനെ നീട്ടിയാ
റെ, വെള്ളത്തിൽനിന്നു തവളകൾ കരേറി മിസ്രയിൽ
എങ്ങും നിറഞ്ഞു, എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും രാജധാനിയി
ലും കിടക്ക മുറി മുതലായവറ്റിലും ചെന്നു നിറഞ്ഞു
പ്പോൾ, രാജാവു “യഹോവയോടു അപേക്ഷിക്ക;
“അവൻ ഈ ബാധ നീക്കിയാൽ ഞാൻ ജനത്തെ

“വിടാമെന്നു” മോശയെ മുട്ടിച്ചു. ആയവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു തവളകൾ ഒക്കെയും മരിച്ചു ആശ്വാസം വന്നാറെ, രാജാവ് പിന്നെയും ഹൃദയം കഠിനമാക്കി ഇസ്രായേലുരെ വിട്ടയക്കാതെ ഇരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം അഹരോൻ ദണ്ഡു നീട്ടി ദേശത്തിലെ മൺപൊടി അടിച്ചു മനുഷ്യരെയും ജന്തുക്കളെയും ബാധിക്കേണ്ടതിന്നു പേൻ കൂട്ടമാക്കി തീർത്തു; മരൂവാദികൾ അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ, “ഇത് ദൈവത്തിന്റെ വിരൽ” എന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിലും, രാജാവിൻ മനസ്സിന്നു ഇളക്കം വന്നില്ല.

അനന്തരം യഹോവ പോന്തകളെ അയച്ചു, രാജാവെയും ജനങ്ങളെയും വളരെ പീഡിപ്പിച്ചു. ആ ബാധയും നിഷ്കലമായപ്പോൾ, ദേശത്തിലെ എല്ലാ മൃഗക്കൂട്ടങ്ങളിലും മഹാപ്രാധി പിടിച്ചു, അതിനാൽ കുതിര കഴുത ഒട്ടകങ്ങളും ആട്ടമാടുകളും വളരെ മരിച്ചു എന്നിട്ടും രാജാവു കഠിന ഹൃദയനായി തന്നെ പാർത്തു.

പിന്നെ മോശെ കൈ നിറയ അട്ടക്കുരി അടിച്ചു വാരി രാജാവിൻ മുമ്പാകെ മേല്പെട്ടു ചാടിയ നേരം മനുഷ്യരിലും മൃഗങ്ങളിലും വ്രണത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന പരുക്കൾ ജനിച്ചു. ഈ ശിക്ഷ കറോരം എങ്കിലും, രാജാവിൻ മനസ്സിന്നു പാകം വന്നില്ല.

അതിന്റെ ശേഷം മോശെ ദണ്ഡിനെ ആകാശത്തിലേക്ക് നീട്ടിയാറെ, ഇടിമുഴക്കവും മിന്നലിണരും കനഃകനഃ ഭയങ്കരമാംവണ്ണം ഉണ്ടായി, വയലിലുള്ള സസ്യങ്ങളെയും മരങ്ങളെയും തകർത്തു കളഞ്ഞു, മൃഗങ്ങളെയും മനുഷ്യരെയും കൊന്നു. അപ്പോൾ രാജാവ് മോശയെയും അഹരോനെയും വരുത്തി: “ഞാൻ

“പാപം ചെയ്യൂ; ഇടിയും കന്മഴയും ഒഴിയേണ്ടതിന്നു “യഹോവയോടു അപേക്ഷിപ്പിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു. മോശെ പുറത്തു ചെന്നു കൈ മലർത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു; ഇടിയും മഴയും തീർന്നു എന്നു രാജാവ് കണ്ടപ്പോൾ അനുസരിക്കാതെ മുന്മേത്ത പ്രകാരം തന്നെ നടന്നു.

അനന്തരം യഹോവ കിഴക്കൻ കാറ്റ് അടിപ്പിച്ചു, തുള്ളൻ കൂട്ടത്തെ വരത്തി. അവ മിസ്രയീൽ എല്ലാ ടവും വ്യാപിച്ചു, പച്ചയായതൊക്കെയും തിന്നുകൂടാത്തപ്പോൾ, രാജാവ്: “ഈ കുറി ക്ഷമിക്കേണം” എന്നപേക്ഷിച്ചാറെ, മോശെ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു യഹോവ പടിഞ്ഞാറെ കാറ്റിനെ അടിപ്പിച്ചു. തുള്ളൻ കൂട്ടത്തെ എടുത്തു ചെങ്കടലിലേക്കിട്ടു കളഞ്ഞു. രാജാവ് ഈ അത്ഭുതക്രിയയെയും കണ്ടിട്ടു, ഇസ്രായേലുരെ വിട്ടയച്ചതുമില്ല.

പിന്നെയും മോശെ കൈ നീട്ടിയാറെ, യഹോവ കൂരിരട്ടും ഉണ്ടാക്കി, മൂന്നു ദിവസം വരെയും മനുഷ്യർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാണാതെയും, ആരെയും സഞ്ചരിക്കാതെയും ആക്കി വെച്ചു. ഇസ്രായേലുർ

പാർന്ന ഗോഷൻ ദേശത്തിൽ മാത്രം പ്രകാശം ആക്കി. ഈ ബാധയും ഭയങ്കരമായി തോന്നിട്ടും, രാജാവ് അടങ്ങാതെ മോശെയോടു “നീ പോ! നിന്റെ മുമ്പം ഇനി കാണരുതു; കാരണ നാളിൽ നീ മരിക്കും” എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

൨൨. ഇസ്രയേല്യർ മിസ്രയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടത്.

രാജാവിന്നു ഹൃദയകാഠിന്യം തികഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ, യഹോവ മോശെയോടു: “ഞാൻ ഇനിയും ഒരു ബാധ “ധ വരുത്തും; അപ്പോൾ രാജാവ് നിങ്ങളെ വിട്ടയക്കും നിശ്ചയം. അർരാത്രയിൽ തന്നെ ഞാൻ “മിസ്രയിൽ കൂടി പോയി, രാജകുമാരൻ മുതൽ ദാസീ “പുത്രൻ വരെയും മുഷ്ടികളെ ഒക്കയും മൃഗങ്ങളിലെ “കടിഞ്ഞൂലുകളെയും മരിപ്പിക്കും; അത് കൊണ്ടു ഇസ്രയേ “യേല്യർ യാത്രക്കായി ഒരുങ്ങി നിന്നു, ഓരോ വീട്ടു “കാരൻ ഓരോ ആട്ടിങ്കൂട്ടിയെ കൊന്നു ബാധ അവ “രിൽ പറ്റാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു രക്തം എടുത്തു, ഓരോ “വീട്ടിലെ കട്ടിക്കാലുകളിലും മേല്പടിയിലും തേച്ചു. മാ “സം വരുത്തു നടുക്കെട്ടും ചെരിപ്പുകളും വടികളും ധരി “ച്ചും കൊണ്ടു പെസഹദക്ഷണം കഴിക്കണം” എന്നു കല്പിച്ചു നിശ്ചയിച്ച സമയം വന്നു. ഇസ്രയേല്യർ പ്രയാണത്തിനായി ഒരുങ്ങി നിന്നപ്പോൾ, അർരാത്രയിൽ യഹോവ രാജാവിന്റെ പ്രഥമ പുത്രൻ മുതൽ ദാസീപുത്രൻ വരെയുള്ള കടിഞ്ഞൂൽ സന്തതികളെ ഒക്കയും കൊന്നു. മിസ്രയിൽ എല്ലാവരും

മഹാ നിലവിളിയും കരച്ചലും ഉണ്ടായപ്പോൾ, രാജാവ് മോശെയെയും അഹരോനെയും വരുത്തി “നിങ്ങളും ജനങ്ങളും ആടുമാടുകളോടും കൂട പുറപ്പെട്ടു പോകുവിൻ” എന്നു കല്പിച്ചു. മിസ്രക്കാരും “ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും മരിക്കുന്നു; വേഗം പോകുവിൻ” എന്നവരെ നിബ്ബന്ധിച്ചയച്ചാറെ, ഇസ്രായേലർ പുളിക്കാത്ത കഴച്ച മാവിനെ ശീലകളിൽ കെട്ടി, ദൈവകല്പനപ്രകാരം മിസ്രക്കാരോടു പൊൻ വെള്ളി ആഭരണങ്ങളെയും വസ്ത്രങ്ങളെയും വാങ്ങി, അടിമദേശത്തെ വിട്ടു, കാൽനടയായി പുറപ്പെട്ടു.

പോകേണ്ടുന്ന വഴിയിൽ ഞെറൊതെ രാപ്പകൽ സഞ്ചരിക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവ പകൽ മേഘത്തുണിപ്പും രാത്രിയിൽ അഗ്നിത്തുണിപ്പും വിളങ്ങി. അവർക്കു മുമ്പായിട്ടു നടന്നു. അവർ ഒരു ദിവസത്തെ വഴി പോയ ശേഷം, രാജാവിന്റെ മനസ്സു ഭേദിച്ചു, അടിമകളെ വിട്ടയച്ചതെന്തിന്നെന്നു ചൊല്ലി, അവരുടെ വഴിയെ ചെല്ലേണ്ടതിന്നു സൈന്യത്തെ നിയോഗിച്ചു. ആ സൈന്യം തേർ കുതിരകളോടും കൂട പിന്തുടന്നു, ചെങ്കടൽ പുറത്തു ഇസ്രായേൽ പാളയത്തിൽ എത്തി. ഇസ്രായേലർ അവരെ കണ്ടു വളരെ പേടിച്ചു നിലവിളിച്ചാറെ, “ഭയപ്പെടാതിരിപ്പിൻ; മിണ്ടാതെന്നിന്നു യഹോവ ചെയ്യുന്ന രക്ഷയെ നോക്കുകൊൾവിൻ” എന്നു മോശ പറഞ്ഞു ആശ്വസിപ്പിച്ച ശേഷം, യഹോവ അവനോടു: “നീ എന്തിന്നു എന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു? നേരെ നടക്കേണം എന്നു ഇസ്രായേലരോടു പറഞ്ഞു ദണ്ഡുകൊണ്ടു സമുദ്രത്തെ വിഭാഗിക്കു; എന്നാൽ അവർ അതിന്നു നടു

“വിൽ കൂടി കടന്നു പോകുമാറാകും. ഞാൻ രാജാവിലും
 “അവന്റെ തേർ കുതിരകളിലും എന്റെ വൈഭവം കാ
 “ണിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു എന്നു
 “മിസ്രക്കാർ അറിയേണ്ടി വരും” എന്നു രളിച്ചെഴു
 ശേഷം, മേഘത്തൂണു ഇസ്രായേല്യരുടെ മുമ്പു വിട്ടു,
 രണ്ടു സൈന്യങ്ങളുടെ നടുവിൽ വന്നു, ഇസ്രായേ
 ല്യർക്കു വെളിച്ചവും മറാവർക്കു ഇരുട്ടുമായി നിന്നു കൊ
 ണ്ടിരുന്നു. യഹോവ ആ രാത്രി മുഴുവനും കിഴക്കു
 ററിനെ അടിച്ചു വെള്ളത്തെ രണ്ടു ഭാഗത്തും ആ
 ക്കിയപ്പോൾ, ഇസ്രായേല്യർ അതിന്നടുവിൽ കൂടി ക
 ടന്നു കരക്കെത്തി, മിസ്രക്കാരും പിന്തുടന്നു. പുലർകാ
 ലത്തു യഹോവ മേഘത്തൂണിൽനിന്നു അവരുടെ
 സൈന്യത്തെ നോക്കി, അവർക്കു ഭയവും കലക്കവും
 വരുത്തിയാറെ, അവർ “നാം ഓടി പോക, യഹോവ
 “ഇസ്രായേല്യർക്കു വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു” എന്നു
 നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഉടനെ മോശെ ദൈവകല്പ
 നപ്രകാരം കടലിന്മേൽ കൈനീട്ടി വെള്ളവും തിരിച്ചു

വന്നു. മിസ്രക്കാർ അതിന്റെ നേരെ ഓടി ആരും
 ശേഷിക്കാതെ എല്ലാവരും വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോ
 കയും ചെയ്തു.

൨൩. മരുഭൂമിയിലെ സഞ്ചാരം.

ഇസ്രായേല്യർ ചെങ്കടൽ വിട്ടു, വെള്ളവും സ
 സ്യാദിക്കമില്ലാത്ത ഭൂമിയിൽ കൂടി ൩ ദിവസം നട
 ന്നു. മാറ എന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയാറെ, വെള്ളം ക
 ണ്ടു കൈപ്പുരസംകൊണ്ടു കുടിപ്പാൻ കഴിയാത്ത
 പ്പോൾ, ജനങ്ങൾ എന്തു കുടിക്കേണ്ടു? എന്നു മോശെ
 യോടു വെറുത്തു പറഞ്ഞസമയം അവൻ പ്രാർത്ഥി
 ച്ചു: യഹോവ കാണിച്ചു മരത്തെ വെള്ളത്തിൽ ഇട്ട
 പ്പോൾ, വെള്ളം മധുരമായി വന്നു. ഞാനല്ലോ നി
 ന്റെ ചികിത്സകനാകുന്നു എന്നു യഹോവ ജന
 ത്തോടു കല്പിച്ചു.

അതിന്റെ ശേഷം ഇറച്ചിയും അപ്പവും ഇല്ലാ
 യ്തായാൽ അവർ പിറുപിറുത്താറെ, യഹോവ കാടപ്പ
 ക്ഷികളെ വലിയ കൂട്ടത്തോടെ വരുത്തിയതല്ലാതെ,
 അവർ പിറൊ ദിവസം രാവിലെ ഉറച്ചു പനി പൊടി
 പോലെ ഒരു സാധനം നീളെ കണ്ടപ്പോൾ, അറിയാ
 ണ്തു ഇതെന്തെന്നർത്ഥമുള്ള “മാൻഹൂ” എന്നു തമ്മിൽ

തമ്മിൽ പറഞ്ഞാറെ, “ഇത് യഹോവ ആകാശ
 “ത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നിരിക്കുന്ന അപ്പം
 “ആകുന്നു” എന്നു മോശെ അറിയിച്ചു. വെള്ളം കുറ
 വായ സമയം “നീ ഞങ്ങളെ ദാഹത്താൽ നശിപ്പി
 “പ്പാൻ എന്തിന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു?” എന്നു നീര
 സപ്പെട്ടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, മോശെ യഹോവയോടു നി
 ലവിളിച്ചു, കല്പന പ്രകാരം ദണ്ഡുകൊണ്ടു ഒരു പാറ

മേൽ അടിച്ചാറെ, വെള്ളം വന്നു ജനങ്ങൾ കുടിക്കയും
 ചെയ്തു.

അങ്ങിനെ സഞ്ചരിക്കുന്ന സമയത്തു കവച്ചു
 ക്കാരായ അമലേക്യർ വന്നു, യുദ്ധം തുടങ്ങി പലരെ
 യും കൊന്നപ്പോൾ, യോശുവ സൈന്യത്തോടു കൂട
 അവരുടെ നേരെ പൊരുതു, മോശെ കുന്നിന്മുകളിൽ
 കരേറി പ്രാർത്ഥിച്ചു. കൈ പൊങ്ങിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ,
 ഇസ്രായേലുകൾ വീഴും വധിച്ചു, കൈ താഴ്ത്തിയാ
 പ്പോൾ, ശത്രു പ്രബലപ്പെട്ടു. കൈ തളന്നു താഴ്ത്തിയാ
 റെ, അഹരോനും ഹരൂം ഇരുപുറവും നിന്നു മോശെ

യുടെ കൈകളെ താങ്ങി. അപ്രകാരം അമലേക്യർ തോ
ററ പോകയും ചെയ്തു.

൨൪. ന്യായപ്രമാണം.

അവർ മൂന്നാം മാസത്തിൽ സീനായ്കലയുടെ താ
ഴ്വരയിൽ എത്തി, അവിടെ ഒരു വഷ്ത്തോളം പാർത്തു.
ആ വഷ്ത്തിന്നകം അവരുടെ ആചാരങ്ങളൊക്കെ
ക്കും ഒരു ക്രമവും സ്ഥിരതയും വന്നു. മോശെ ദൈവ
കല്പനപ്രകാരം അവരെ ഗോത്രങ്ങളായും വംശങ്ങളാ
യും വിഭാഗിച്ചു. കായ്കളെ നടത്തേണ്ടതിന്നു, മേധാ
വികളെയും അധിപന്മാരെയും മൂപ്പന്മാരെയും നിശ്ച
യിച്ചു, ജനങ്ങളെ എണ്ണി നോക്കി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ
തക്കവർ നൂ ലക്ഷത്തിൽ പരം ഉണ്ടു എന്നു കണ്ടു.
ദൈവം അവിടെ വെച്ചു തന്നെ അവർക്ക് ന്യായപ്ര
മാണത്തെ അറിയിച്ചു, രാജ്യവ്യവസ്ഥയെയും ഗോ
ത്രമയ്യാദകളെയും നിയമിച്ചു, ഇപ്രകാരം അവർ
ദൈവത്തിന്റെ ജനമായി ഭവിച്ചു. അവർ മലയുടെ

താഴ്വരയിൽ ഇറങ്ങി പാർത്തു. മോശെ മലമുകളിൽ കയറിയിപ്പോൾ, അവനോടു യഹോവ: “ഈ ജനങ്ങൾ “കു ശുദ്ധിയെ കല്പിച്ചു മൂന്നാം ദിവസത്തിനായി “ഒരുങ്ങുമാറാക്കുക. മലക്കു ചുറ്റും ഒരതിരിനെ നിശ്ചയിച്ചു, ആരും അതിരിനെ ആക്രമിക്കാതാക്കുക; “ആക്രമിച്ചാൽ മരിക്കും നിശ്ചയം” എന്നു കല്പിച്ചു. മോശെ അപ്രകാരം നടത്തി, മൂന്നാം ദിവസം പുലരുമ്പോൾ, മിന്നലുകളും ഇടിമുഴക്കവും കനത്ത മഴക്കാരും മഹാകാഹളശബ്ദവും പവ്വതത്തിന്മേൽ ഉണ്ടായതിനാൽ, താഴെ നില്ക്കുന്ന ജനം നടുങ്ങി. പവ്വതം അ

നിയും പുകയും ചേർന്നു ഇളകി, കാഹളശബ്ദം ഏററവും വർദ്ധിച്ചാറെ, മോശെ മുകളിൽ കരേറി ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്നു. അപ്പോൾ, യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യതെന്തെന്നാൽ:

൧. അടിമവീടായ മിസ്രദേശത്തുനിന്നു നിന്നെ കൊണ്ടുവന്നവനായ യഹോവയായ ഞാൻ നിന്റെ ദൈവമാകുന്നു. ഞാനല്ലാതെ അന്യദൈവങ്ങൾ നിന്നെക്കണ്ടുകരുത്.

൨. നിന്നെക്കൊരു വിഗ്രഹത്തെയും യാതൊരു പ്രതിമയെയും ഉണ്ടാക്കരുത്. അവന്റെ കുമ്പിടുകയും സേവിക്കുകയും അരുത്.

൩. നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമം വ്യഥാ എടുക്കരുത്.

൪. സ്വസ്ഥനാളിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഓക്. ആ രുദിവസം നീ അദ്ധ്വാനപ്പെട്ടു നിന്റെ വേല ഒക്കയും ചെയ്തു; ഏഴാം ദിവസം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ സ്വസ്ഥതയാകുന്നു; അതിൽ നീ ഒരു വേലയും ചെയ്യരുത്.

൫. നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്ക.

൬. നീ കല ചെയ്യരുത്.

൭. നീ വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്.

൮. നീ മോഷ്ടിക്കരുത്.

൯. നിന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ നേരെ കള്ളുസ്സാക്ഷി പറയരുത്.

൧൦. നിന്റെ കൂട്ടുകാരനുള്ളത് യാതൊന്നിനെയും മോഹിക്കരുത്.

ജനങ്ങൾ കാഹളധ്വനിയും ഇടിമുഴക്കവും കേട്ടു മിന്നലും പുകയും കണ്ടപ്പോൾ, തെട്ടി നീങ്ങി മോശ യോടു: “നീ ഞങ്ങളോടു പറക ഞങ്ങൾ മരിക്കാതിരി “കേണ്ടതിന്നു, ദൈവം ഞങ്ങളോടു സംസാരിക്കരുത് “ദൈവം നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കയും ഞങ്ങൾ

“കേട്ടനുസരിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, യഹോവ മോശെയോടു: “അവർക്കും മക്കൾക്കും ഗുണം ഭവി “കേണ്ടതിന്നു എന്നെ ഭയപ്പെട്ടു, എന്റെ കല്പനക “ഉറക്കയും പ്രമാണിപ്പാൻ തക്ക ഹൃദയം ഉണ്ടായാൽ “കൊള്ളായിരുന്നു” എന്നു കല്പിച്ചു. മോശെ മലമു കളിലെ മേഘത്തിൽ ൪൦ രാപ്പകൽ പാർത്തു. യഹോ വ സകല വചനങ്ങളെയും പറഞ്ഞു തീർന്ന ശേഷം, തിരുവിരൽകൊണ്ടു സാക്ഷ്യത്തിന്നു ആധാരമായി എഴുതിയ രണ്ടു കല്ലുകകളെ മോശെക്ക് കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

മോശെ അവനെ എടുത്തു മലയിൽനിന്നിറങ്ങി പാളയത്തിൽ എത്തിയാറെ, അവയ്ക്കു കഷ്ടം! ജനം ഒ രു കാഴ്ചക്കുട്ടിയുടെ സ്വരൂപം തീർത്തു, അതിനെ പ്രഭ ക്ഷിണം വെച്ചും, നൃത്തം ചെയ്തും, പാടി കളിച്ചും വ ണങ്ങളുന്നതിനെ കണ്ടിട്ടു ക്രൂഡിച്ചു കല്ലുകകളെ പാടി

പൊളിച്ചു. അഹരോനോടു: “നീ ഈ ജനത്തിന്മേൽ “ഇത്ര വലിയ പാപത്തെ വരുത്തുന്നതിന്നു അവർ “നിന്നോടു എത്ര ചെയ്തു?” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ,

അഹരോൻ: “എൻ കർത്താവിന്റെ കോപം ജപലിച്ചു
“വരരുതെ. ഈ ജനം ദോഷത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു എ
“ന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ. നീ മലമേൽ താമസി
“ച്ചപ്പോൾ അവർ എന്നോടു: ഞങ്ങളെ മിസ്രയീൽ
“നിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച മോശെക്ക് എന്തു സംഭവി
“ച്ചു എന്നറിയുന്നില്ല. ഞങ്ങൾക്കു മുന്നടക്കേണ്ട
“തിന്നു ദേവരെ ഉണ്ടാക്കേണമെന്നു പറഞ്ഞാറെ,
“ഞാൻ സ്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും ഉള്ള പൊൻകുണ്ട
“ക്കകൾ എല്ലാം വാങ്ങി വാപ്പിച്ചു, കാളക്കുട്ടിയുടെ
“സ്വരൂപം തീപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. പി
ന്നെ മോശെ ആ വിഗ്രഹത്തെ എടുത്തു, തീയിൽ
ഇടു ചുട്ടു പൊടിച്ചു പൊടിയെ വെള്ളത്തിൽ വിതറി
ഇസ്രായേലുരെ കുടിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം അ
വൻ മലമുകളിൽ കരേറി യഹോവയോടു: “അല്ലയോ
“ദൈവമെ! ഈ ജനം പാപം ചെയ്തു. ഞങ്ങൾക്കു
“പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു ദേവനെ ഉണ്ടാക്കി ഇരിക്കു
“ന്നു. ഇപ്പോൾ അവരുടെ പാപത്തെ ക്ഷമിച്ചു
“കൊണ്ടാലും, അല്ലാത്താൽ നീ എഴുതിയ പുസ്തക
“ത്തിൽനിന്നു എന്നെ മാച്ചു കളവുതാക” എന്നു
പ്രാർത്ഥിച്ചാറെ, യഹോവ: “നീ പോയി ഞാൻ കല്പി
“ച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തേക്ക് ജനത്തെ നടത്തുക; ഇതാ
“എൻ ദൂതൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ നടക്കും നിശ്ചയിച്ച
“സമയത്തിൽ ഞാൻ അവരുടെ പാപത്തെ വിചാ
“രിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം, മോശെ ഇറങ്ങി
കല്പന പ്രകാരം മുമ്പേപ്പോലെ രണ്ടു കല്പകകളെ
ചെത്തി എടുത്തു. പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ പിന്നെ
യും മലമേൽ കരേറി രം രാപ്പകൽ ദൈവസന്നിധി

യിൽ പാത്തു, യഹോവ നിയമത്തിന്റെ ൧൦ വാക്യങ്ങളെ പലകകളിന്മേൽ എഴുതി കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

൨൫. രാജ്യമയ്യാദകളും മതാചാരങ്ങളും.

മുൻ പറഞ്ഞ പത്തു വാക്യങ്ങളല്ലാതെ ദൈവം നാട്ടുമയ്യാദകളെയും വീട്ടാചാരങ്ങളെയും സങ്കല്പിച്ചു, നിന്ദ്രഭക്ഷണം അശുദ്ധം എന്നു വെച്ചു. അതിനെ തിന്മാൻ വിരോധിച്ചു. വിവാഹം അവകാശം കൃഷി മുതലായവറ്റിന്നും ഓരോ വെപ്പുകളെ നിശ്ചയിച്ചു. കളവു കുല തുടങ്ങിയുള്ള അപരാധങ്ങൾക്കും അതാത് ശിക്ഷകളെ കല്പിച്ചു. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവർ, മാതാപിതാക്കന്മാർ, വിധവമാർ, അനാഥർ, ദരിദ്രർ, കുരുടൻ, ഈമർ, ദാസർ എന്നിവർക്കും വെച്ചേറെ ചട്ടങ്ങളെ നിയമിച്ചു. പക്ഷിത്തൂക്കുകളെയും, ഫലവൃക്ഷങ്ങളെയും, പണിക്കാളുകളെയും കുറിച്ചു ഓരോന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഈ ന്യായങ്ങളിൽ ചിലതാവിത്:

മെതിക്കുന്ന കാളയുടെ വായി കെട്ടരുതു.

ഫലവൃക്ഷങ്ങളെ നഷ്ടമാക്കരുത്.

പക്ഷിത്തൂക്കു കിട്ടിയാൽ, കുട്ടികളെ എടുത്തു, തള്ളിയെ വിട്ടുകേ വേണ്ടു. ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൽ ദീഘായുസ്സോടെ സുഖേന പാക്കാം.

ശത്രുവിന്റെ ഒരു കാളയോ കഴുതയോ ചുമടോടു കൂട വീണു കിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, സഹായിക്കേണം. ചെകിടനെ ശപിക്കരുത്.

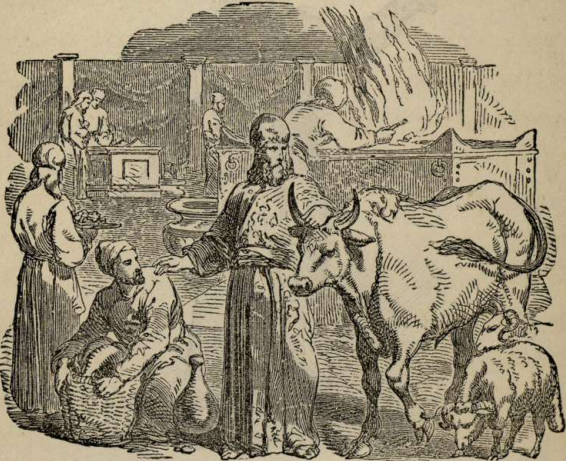
നിന്റെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടു, കുരുടന്നു വഴിയിൽ ഒരു വിരുദ്ധം വെക്കരുതു.

മോശെയുടെ ഗോത്രക്കാരായ ലേവ്യർക്കു പ്രത്യേകം സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ലഭിച്ചു. ദൈവകല്പന പ്രകാരം അഹരോനും സന്തതിയും ആചാര്യസ്ഥാനത്തിലായി. ജനത്തിന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ വൈദികർ മുതലായവരെല്ലാവരും ലേവീഗോത്രക്കാർ തന്നെ. മഹാചാര്യപ്രവൃത്തി നടത്തേണ്ടതിന്നു അഹരോനും

അഭിഷേകവും വിശുദ്ധ വസ്ത്രങ്ങളും കല്പിച്ചു. മോശെ ദേവാരാധനയ്ക്കു വേണ്ടി ശോഭയുള്ള ഒരു കൂടാരത്തെ തീർപ്പിച്ചു. ആയതിന്നു യഹോവ തന്നേത്താൻ അതിൽ വെളിച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതിനാലുംകൽപലകകൾ ആകുന്ന ന്യായപ്രമാണം ജനത്തിന്റെ പാപത്തിന്നു വിരോധമായിട്ടു സാക്ഷിയായി ഒരു പെട്ടിയിൽ സൂക്ഷിച്ചാൻ വെച്ചതിനാലും സാക്ഷികൂ

ടാരം എന്ന പേർ. അതിന്റെ ഉൾമുറിയായ അതി പരിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് വെച്ചിട്ടുള്ള പൊൻപൊതിഞ്ഞ പെട്ടിയിൽ ദൈവം എഴുതിച്ച ആധാരപ്പലകകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പുറമുറിയായ ശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ ആചാര്യർ ദിവസേന ധൂപം കാട്ടി പ്രാർത്ഥനയെയും കഴിച്ചു വന്നു. കൂടാതെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രാകാരത്തിൽ ആചാര്യൻ ജനങ്ങൾ കൊണ്ടു വന്ന മൃഗങ്ങളെ അടുത്തു ബലിയെ അർപ്പിച്ചു. ഈ അവസ്ഥയെ തൊട്ടു

ദൈവം കല്പിച്ചതിപ്രകാരം: “ആരെങ്കിലും ഹോമബലിയോ ആഹാരബലിയോ സ്രോത്രബലിയോ കഴിപ്പാൻ ഭാവിച്ചാൽ, ആയതിനെ ഞാൻ നിയമിച്ച പ്രകാരത്തിലും സ്ഥലത്തിലും കഴിക്കണം”. ചില അപരാധങ്ങൾക്കായി കുറബലികളും പരിഹാരബലികളും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വഷംതോറും

എല്ലാ പുരുഷന്മാരും കൂടി വരേണ്ടുന്ന മൂന്നു ഉത്സവങ്ങൾ ഉണ്ടു.

൧.) മിസ്രയീൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടിനെ സ്മരിപ്പിക്കുന്ന പെസഹപെരുന്നാൾ. അതിൽ ഇസ്രായേലുരെല്ലാവരും ആചാര്യന്മാരെന്ന പോലെ ഓരോ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ ബലി കഴിച്ചു, രക്തം തളിച്ചു മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും, പുതിയ ധാന്യത്തെ കൊണ്ടുവന്നു ദൈവത്തിന്നു വഴിപാടായി വെക്കുകയും ചെയ്തു.

൨.) സീനായ്ക്കലയിൽനിന്നു കല്പിച്ചു കൊടുത്ത ന്യായപ്രമാണത്തെ ഓർമ്മ വെക്കേണ്ടുന്ന പെന്തെകൊസ്റ്റ് പെരുന്നാൾ. അന്നു കൊയ്ത്ത്ത് തീർന്നു വഴിപാടിനെ കഴിക്കുന്നതല്ലാതെ, പുളിപ്പുള്ളി രണ്ടു അപ്പങ്ങളെയും അപ്പിക്കും.

൩.) കൂടാരനാൾ. അതിൽ ജനങ്ങൾ കുരുത്തോല മുതലായ സാധനങ്ങളെകൊണ്ടു കുടിലുകളെ ഉണ്ടാക്കി, ഏഴു ദിവസം സഞ്ചാരികൾ എന്ന പോലെ പാർത്തു. യഹോവ തങ്ങളെ മരുഭൂമിയിൽ കൂടി രക്ഷിച്ചു, അവകാശദേശത്തിൽ ആക്കിയതിനെ ഓർത്തു, പറമ്പുകളിൽ ഉള്ള മുന്തിരിങ്ങാ മുതലായ അന്നഭവങ്ങളെ എടുത്തു തീർന്നതിനാൽ, സ്മരിച്ചു സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

൨൬. ദുര്മോഹികളുടെ ശവക്കുഴികൾ.

ഇസ്രായേലുർ ഏകദേശം ഒരു വർഷം സീനായ്ക്കലയുടെ താഴ്വരയിൽ പാർത്തു, പെസഹപെരുന്നാൾ കൊണ്ടാടിയ ശേഷം, ഒരു ദിവസം സാക്ഷികൂടാര

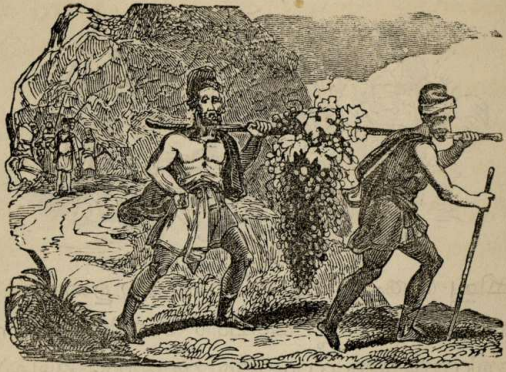
ത്തിൻ മീതെ ഇരുന്ന മേഘത്തൂണുൻ ഉയന്നു, പാലും
 തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശത്തേക്കു് യാത്രയാകുവാൻ ജന
 ങ്ങൾ ഒരുങ്ങി സന്തോഷത്തോടെ പുറപ്പെട്ടു. മൂന്നു
 ദിവസം മാത്രം സഞ്ചരിച്ചാറെ, തളന്നു മിസ്രയിൽനി
 ന്നു കൂടെ വന്ന ഹീനജനങ്ങൾ ഇറച്ചിയെ മോഹി
 ച്ചു മുഷിച്ചലായപ്പോൾ, ഇസ്രയേല്യരും സങ്കടപ്പെ
 ട്ടു കരഞ്ഞു. “മാംസം എങ്ങിനെ കിട്ടും? മിസ്രയിൽ
 “വെറുതെ ലഭിച്ചു തിന്ന മത്സ്യങ്ങളെയും, വെള്ളരിക്ക,
 “വത്തക്ക, ഉള്ളിമുതലായവരെയും ഓക്കുന്നു. ഇ
 “പ്പോൾ, ഈ മന്ന അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണാനി
 “ല്ല” എന്നു പിറുപിറുത്തു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യ
 ഹോവ: “നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു, ആഗ്രഹിച്ചപ്രകാരം
 “നാളു മാംസത്തെ തരും. നിങ്ങളുടെ നടുവിൽ ഇരിക്ക
 “ന്ന യഹോവയെ വെറുത്തിട്ടു ഞങ്ങൾ മിസ്രയിൽ
 “നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോന്നതു് എന്തിന്നെന്നു പറ
 “ഞ്ഞതിനാൽ ഒന്നും രണ്ടും പത്തും ഇരുപതും ദിവ
 “സം അല്ല, ഒരു മാസം മുഴുവനും തന്നെ അറപ്പു
 “വരുവോളം മാംസത്തെ ഭക്ഷിപ്പാറാക്കാം” എന്നു
 കല്പിച്ചു. അതിന്നു മോശ: “ആറു ലക്ഷം ഭടന്മാരാ
 “യ ഈ ജനത്തിന്നു ഒരു മാസം മുഴുവനും ഇറച്ചിയു
 “ണ്ടാക്കുന്നതെങ്ങിനെ? എന്നു സംശയിച്ചു പറഞ്ഞു
 “പ്പോൾ യഹോവ: എൻ്റെ കൈ കുറുകി പോയൊ?
 “എൻ്റെ വാക്കിൻ്റെ പ്രകാരം വരുമൊ ഇല്ലയൊ?” എ
 ന്നരുളിച്ചെയ്യാറെ, കാറ്റിനെ അയച്ചു കടലിൽനി
 ന്നു കാടകൂട്ടങ്ങളെ പാളയത്തിന്മേൽ വരുത്തി ചുറ്റും
 ഭ്രമിയിൽനിന്നു രണ്ടു മുളം ഉയരത്തിൽ പറപ്പിച്ചു. ജ
 നം രണ്ടു ദിവസം മുഴുവനും കാടകളെ പിടിച്ചു കൂട്ടി

ഭക്ഷിച്ചു തീരും മുന്പെ കുറിയ ബാധ ഉണ്ടായി, ഏറിയ ആളുകൾ മരിച്ചു; അവരെ അവിടെ തന്നെ കുഴിച്ചിട്ടതിനാൽ, ആ സ്ഥലത്തിന്നു മോഹക്കുഴികൾ എന്ന് പേർ വരികയും ചെയ്തു.

൨൭. ഒറുകാർ.

ഇസ്രായേലർ ഹരാൻ വനത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ, മോശെ ഓരോ ഗോത്രത്തിൽനിന്നു ഓരോ ആളെ നിശ്ചയിച്ചു, കനാൻദേശത്തു ചെന്നു നോക്കി ഗുണദോഷങ്ങളെയും മനുഷ്യവിശേഷങ്ങളെയും മറ്റും കണ്ടറിയേണ്ടതിന്നു പറഞ്ഞയച്ചു. അവർ തെക്കേയതിരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, വടക്കേയതിരോളം സഞ്ചരിച്ച ശോധന കഴിച്ചു, ഉദമാവഴങ്ങളെയും അത്തിപ്പഴങ്ങളെയും തണ്ടിട്ടു കെട്ടിയ മുന്തിരിങ്ങാക്കലകളെയും കൂട വഹിച്ചു ഒരു മണ്ഡലം (൪൦ നാൾ) കഴിഞ്ഞശേഷം മടങ്ങി, പാതയത്തിൽ വന്നു വർത്തമാനം അറിയിച്ചു, ഫലങ്ങളെയും കാണിച്ചു: “നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ “അയച്ച ദേശത്തേക്ക് ഞങ്ങൾ പോയി വന്നു. അതു നല്ലതു തന്നെ; അതിൽ പാലും തേനും ഒഴുകുന്നു;

“ഫലങ്ങളും ഇതാ; എങ്കിലും അതിൽ പാർക്കുന്ന ജന
 “ങ്ങൾ വമ്പന്മാർ നഗരങ്ങൾക്കു വലിപ്പവും ഉറപ്പും
 “വളരെ ഉണ്ടു; അവുടെ ഉള്ള അനുകൃതയുടെ നേരെ
 “നാം പഴുക്കൾ അത്രെ” എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞാറെ,
 ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും ഭയപ്പെട്ടു: “അയ്യോ മിസ്ര
 “യിൽ വെച്ചു മരിച്ചു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു; നാം
 “ഒരുതലവനെ ഉണ്ടാക്കിമടങ്ങിപ്പോക” എന്നും മറ്റും
 തങ്ങളിൽ സംസാരിച്ചു, ഒരുകാരായ യോശൂവും കാ
 ലെബും: “അപ്രകാരം അരുതു; ഭയം ഒട്ടും വേണ്ടാ!
 “യഹോവതുണയായാൽ ആദേശക്കാരെ ജയിപ്പാൻ
 “കഴിയും നിശ്ചയം” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: “ഇവ
 “രെ കല്ലെറിവിൻ” എന്നു ജനസംഘമൊക്കെയും വിളി
 ച്ചു പറഞ്ഞാറെ, യഹോവയുടെ തേജസ്സ് കൂടാരത്തിൽ
 പ്രകാശിച്ചു. “ഈ ജനം എത്രോടും എന്നെ നിരസി
 “ക്കും? ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ചെയ്ത അടയാള
 “ങ്ങളെ കണ്ടിട്ടും എത്രോടും വിശ്വസിക്കാതെ ഇരിക്കും.
 “അവർ ഞാൻ കേൾക്കെ പറഞ്ഞ പ്രകാരം തന്നെ

“ഞാൻ അവരോടു ചെയ്യും. അവർ എന്നെ പത്തു
 “വട്ടം പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു, അവർ ആരും വാഗ്ദാനം
 “ത്തദേശത്തെ കാണുകയില്ല നിശ്ചയം. കാലെപ്പോൾ
 “യോശുവും എന്നെ അനുസരിച്ചതിനാൽ, ആ ദേശം
 “ത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. അതല്ലാതെ റം വയസ്സിന്നു
 “മേല്പെട്ടുള്ള എല്ലാവരും ഈ വനത്തിൽ തന്നെ മരിച്ചു
 “വീഴും. കവന്നു പോകും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ
 “മക്കളെ നിങ്ങളുടെ ദോഷം നിമിത്തം. ഴം സംവത്സരം
 “മരുഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ടു ശേഷം, ഞാൻ കന്ന
 “നിൽ വരുത്തി, നിങ്ങൾ നിരസിച്ചതിനെ അനുഭവി
 “ക്കുമാറാക്കും” എന്നു യഹോവ കല്പിച്ചു; ജനങ്ങൾ
 “മടങ്ങി ഓരോ സ്ഥലത്തിൽ പാർത്തു ശിക്ഷയെ അനു
 “ഭവിക്കയും ചെയ്തു.

൨൮. ഇസ്രായേലരുടെ പിറ്റുപിറ്റുപ്പ്.

അവർ ദൈവത്തിന്റെ വിധിയെ കേട്ടിട്ടു മരു
 ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ, ലേവിഗോത്രത്തിൽനി
 ന്നു കെരമയും രൂബൻഗോത്രത്തിൽനിന്നു ദാതാനും
 അബിരാമും ഇങ്ങിനെ മൂന്നു പ്രഭുക്കന്മാരും തലവന്മാ
 രായ റദോ പേരും ദ്രോഹം വിചാരിച്ചു കൂട്ടം കൂടി, മോ
 ശെ അഹരോൻ എന്നവരോടു: “നിങ്ങളുടെ വാഴ്ച ഇ
 “പ്പോൾ മതി. സഭ എല്ലാവരും ശൂന്യമുള്ളവർ; യഹോ
 “വ അവരിലുണ്ടു; പിന്നെ നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ
 “സംഘത്തിന്മേൽ ഉയന്നുകൊള്ളുന്നത എന്തു?” എന്നു
 “മത്സരിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ, മോശ: “നിങ്ങൾ കല
 “ശങ്ങൾ എടുത്തു, നാളെ ധൂപം കാട്ടുവിൻ; അപ്പോൾ

“യഹോവെക്ക് ബോധിക്കുന്ന ആചാര്യൻ ആരെന്നു “തെളിയും” എന്നു പറഞ്ഞത് കേട്ടു. പിറെറ നാൾ കൊരമ മുതലായവർ സഭയോടു കൂട കൂടാരവാതിൽക്കൽ നിന്നപ്പോൾ യഹോവ: “ഈ മത്സരക്കാരുടെ ഇട “യിൽനിന്നു മാറി നില്പിൻ; ഞാൻ അവരെ സംഹരി “ക്കും” എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം, ഭൂമി പിളന്നു അവ റെയും അവരോടു കൂടയുള്ളവരെയും സകല സമ്പ ത്തുകളെയും വിഴുങ്ങി കളഞ്ഞു. പിന്നെ കൂടാരവാതിൽ

ക്കൽ ധൃപം കാണിക്കുന്ന രക്തം പേരെയും അഗ്നി ദ ഹിപ്പിച്ചു. ജനങ്ങൾ അതിനാൽ മോശെ അഹരോ ന്മാരെ വെറുത്തു “നിങ്ങൾ തന്നെ ഇവർക്കും നാശം “വരുത്തിയത്” എന്നു നിലവിളിച്ചപ്പോൾ, യഹോ വയിൽനിന്ന് ഒരു ബാധ പുറപ്പെട്ടു വന്നു ബാധി ച്ചു, പിന്നെയും ഹൃദയം പേർ മരിക്കയും ചെയ്തു. അനന്തരം അവർ കാദേശിൽ പാർത്തു വെള്ളമി ല്ലായ്കൊണ്ടു, മോശെ അഹരോന്മാരോടു മത്സരിച്ചു പ്പോൾ, യഹോവ പ്രത്യക്ഷനായി: “ഈ ജനസംഘ

“മൊക്കെയും കാനേക നീ പറയോട്ടു പറക, എന്നാൽ “വെള്ളം ഒഴുകും” എന്നു കല്പിച്ചു. അപ്രകാരം മോശെയും അഹരോനും അവരെ കൂട്ടിയപ്പോൾ, മോശയ്ക്കെ ഉയർത്തി: ഹേ കലഹക്കാരെ, ഈ പറയിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു വെള്ളം പുറപ്പെടിക്കാമോ? എന്നു പറഞ്ഞു പറയെ രണ്ടടിച്ചാറെ, വെള്ളം വളരെ പുറപ്പെട്ടു ജനസംഘവും ഭൃഗങ്ങളും കുടിച്ചു. പിന്നെ യഹോവ അവരോടു: “നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കാതെ സംശയിച്ചിട്ടു, എന്നെ ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ ബഹുമാനിക്കാത്തൊരു നിലയിൽ ഇവരെ വാഗ്ദത്തദേശത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കയില്ല” എന്നു കല്പിച്ചു. അന്നു മുതൽ ആ സ്ഥലത്തിന്നു വിവാദവെള്ളം എന്ന പേർ വന്നു.

അവർ രാജ്യം വെട്ടിയിൽ ഏകദേശം രാജ്യം ചുറ്റി നടന്നു വലഞ്ഞ സമയം “ഈ വനത്തിൽ മരിപ്പാൻ ഞങ്ങളെ എന്തിന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു, അപ്പവും വെള്ളവും ഇല്ല; ഈ നിസ്സാരഭക്ഷണത്തിൽ (മന്നയിൽ) ഉഴപ്പു വരുന്ന” എന്നു പിറപിറഞ്ഞു പറഞ്ഞപ്പോൾ, യഹോവ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സപ്പങ്ങളെ അയച്ചു, അവ കുടിച്ചു വളരെ ആളുകൾ മരിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ വന്നു മോശയോടു: ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഈ സപ്പങ്ങളെ നീക്കേണ്ടതിന്നു നീ യഹോവയോടു അപേക്ഷിക്കണമെ! എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, മോശ അവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാറെ: “നീ ഒരു സപ്പത്തെ വാർത്തുണ്ടാക്കി കൊടുക്ക “മരത്തിനേൽ തൂക്കുക. കടിയേറ്റവർ അതിനെ നോക്കുമ്പോൾ ജീവിക്കും.” എന്നു യഹോവയുടെ കല്പ

നപ്രകാരം മോശെ ചെമ്പുകൊണ്ടു സപ്പത്തേ തീ
 ്ത്തു കൊടിമേൽ തൂക്കിച്ചു; അതിനെ നോക്കിയവർ
 എല്ലാവരും ജീവിക്കയും ചെയ്തു.

൨൯. ബില്യം.

അന്നന്തരം ഇസ്രായേൽ പിന്നെയും കന്നാൻദേ
 ശത്തിന്റെ അതിർക്കു അടുത്തു അമോയ്യാരാജാവായ
 സീമൊനെയും ബാശാനിൽ വാഴുന്ന ഓഗിനെയും
 ജയിച്ചു യർദ്ദൻനദീതീരത്തിൽ പാളയം ഇറങ്ങി പാ
 ക്കമ്പോൾ, മോവബ്ബ് രാജാവായ ബാലാക് മെസൊ
 പതാമ്യയിൽ പാത്തു വരുന്ന ബില്യം എന്ന പ്രവാ
 ചകനെ വിളിപ്പാൻ സമ്മാനങ്ങളോടു ഭൂതരെ അയ
 ച്ചു: “നീ വന്നു എന്റെ നേരെ പാർക്കുന്ന ഈ വ
 “ലിയ ജനസംഘത്തെ ശപിക്കേണം” എന്നു പറ
 യിച്ചു. പിന്നെ യഹോവ രാത്രിയിൽ ബില്യമോടു:
 “നീ ഭൂതരോടു കൂട പോകയും, ഞാൻ അനുഗ്രഹിച്ചു
 “നത്തെ ശപിക്കയും അരുത്” എന്നു കല്പിച്ചത് കേട്ടു

അവൻ കൂട പോകാതെ ഭൂതനെ വിട്ടയച്ചു. മോവ
 ബ് രാജാവ് രണ്ടാമതും ശ്രേഷ്ഠനാരെ അയച്ചു: “വ
 “രേണം; മാനവും ധനവും വളരെ ഉണ്ടാകും” എന്നു
 പറയിച്ചപ്പോൾ, ബിലും സമ്മതിച്ചു കഴുത കയറി
 ശ്രേഷ്ഠനാരോടു കൂട പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ യഹോ
 വയുടെ ഭൂതൻ വഴിക്കൽ അവനെ തടുത്തു വാൾ
 ധരിച്ചു വഴിയിൽ നില്ക്കുന്നതു കഴുത കണ്ടു വയ
 ലിലേക്ക് തിരിഞ്ഞാറെ, ബിലും അടിച്ചു വഴിക്കൽ
 ആക്കി. കഴുത പിന്നെയും ഭൂതനെ കണ്ടിട്ടു വീണു
 പോൾ, ബിലും കോപിച്ചു അടി അധികം കൂട്ടിയാറെ,
 കഴുത അവനോടു: “നീ എന്നെ അടിപ്പാൻ ഞാൻ എ
 “ന്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു?” എന്നു മനുഷ്യവചനത്താൽ

പറഞ്ഞു. അതിന്റെ ശേഷം ദൈവം ബിലുമി
 ന്റെ കണ്ണു തുറന്നു അവൻ വാൾ ഓങ്ങി നില്ക്കുന്ന
 ഭൂതനെ കണ്ടു രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ പോവാൻ
 ശങ്കിച്ചപ്പോൾ, ദൈവഭൂതൻ “നീ പോക, എങ്കിലും
 “ഞാൻ പറയിക്കുന്നത് മാത്രമെ പറയാവൂ” എന്നു
 കല്പിച്ചു.

ബിലും രാജാവിന്റെ അടുക്കെ എത്തി ബലി കഴിച്ചു അവനോടു കൂട ഒരു മലമേൽ കരേറി ഇസ്രയേല്യരെ കണ്ടപ്പോൾ, “ദൈവം ശപിക്കാത്തവനെ ഞാൻ എങ്ങിനെ ശപിക്കും? ദൈവം വെറുക്കാത്തവനെ ഞാൻ എങ്ങിനെ വെറുക്കും? അനുഗ്രഹിപ്പാൻ എനിക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ അനുഗ്രഹിച്ചും ഇരിക്കുന്നു; എനിക്കതിനെ മാറിടൂട” എന്നു പറഞ്ഞു ഏഴുവട്ടം അനുഗ്രഹിച്ചാറെ, ബാലാക്ക്: “ശപിപ്പാനായി ഞാൻ നിന്നെ വരുത്തി; ഇതാ നീ അവനെ മുറും അനുഗ്രഹിച്ചു; നീ മടങ്ങിപ്പോയി നിന്നെ മാനിപ്പാൻ എനിക്ക് മനസ്സായി എങ്കിലും ദൈവം നിന്നെ അതിർന്നിന്നു മുടക്കി ഇരിക്കുന്നു” എന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ, ബിലും തന്റെ നാട്ടിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചു പോയി. അതിന്റെ ശേഷം, മൊവബ്യർ ഇസ്രയേല്യരോടു പട കൂടി തോറു, സൈന്യം എല്ലാം പട്ടുപോകയും ചെയ്തു.

൩൦. മോശെയുടെ മരണം.

മിസ്രയീൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോയ പുരുഷന്മാരിൽ യേശുവും കാലേബും ഒഴികെ എല്ലാവരും വനത്തിൽ വെച്ചു മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം, യഹോവ മോശയോടു: “നീ അര കെട്ടി നെബൊമലമേൽ കരേറി ഞാൻ ഇസ്രയേല്യർക്കു കൊടുക്കുന്ന ദേശത്തെ നോക്കുക; കണ്ണാലെ നീ അതിനെ കാണും, എങ്കിലും നീ അതിലേക്ക് പ്രവേശിക്കയില്ല” എന്നു കല്പിച്ചു. അതുകേട്ടാറെ, മോശ ദൈവം ചെയ്ത കരുണാപ്രവൃത്തികൾ

ഒക്കയും ജനത്തിന്നു ഓർമ്മ വരുത്തി, എല്ലാ ന്യായങ്ങളെയും നിന്നെപ്പിച്ചു. അന്നുസരിച്ചാൽ അനുഗ്രഹവും, അന്നുസരിയാതെ ഇരുന്നാൽ ശാപവും എന്നു രണ്ടിനെയും അവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു, യഹോവ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു എന്നോടു സമനായ ഒരു പ്രവാചകനെ ഉദിപ്പിക്കും, അവനെ ചെവിക്കൊള്ളേണം എന്നു അറിയിച്ചാറെ മലമേൽ കരേറി വാദത്തെദേശത്തെ കണ്ട ശേഷം, മരിച്ചു, ദൈവം തന്നെ അവന്റെ ശവത്തെ ആരും അറിയാത്ത സ്ഥലത്ത് അടക്കി. മരണസമയത്തു, ഹം വയസ്സുള്ളവനെങ്കിലും കുഞ്ഞുകൾ സൂക്ഷ്മത ചുരുങ്ങാതെയും ആരോഗ്യം വിടാതെയും ഇരുന്നു. ഇസ്രായേലിന്റെ വാഴ്ചനാളിൽ അവനെ പോലെ മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ടായില്ല.

൩൧. യോശുവ്.

യഹോവ മോശെയോടു ഇരുന്ന പ്രകാരം തന്നെ യോശുവയോടും ഇരുന്നു. മോശ ഇസ്രായേലുരെ ചെങ്കടലുടെ നടത്തിയ പ്രകാരം തന്നെ അവൻ അവരെ യർദ്ദൻ പുഴയെ കടത്തി, ആചായ്വർ ദേവകല്പന അന്നുസരിച്ചു, സാക്ഷിപെട്ടകം എടുത്തു, ആ പുഴയിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, വെള്ളം തെരഞ്ഞുനിന്നു താഴത്തെ വെള്ളം വാന്നു ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും കടന്നു തീർന്നാറെ, പുഴ മുമ്പെപ്പോലെ തന്നെ ഒഴുകി. അതിന്റെ ശേഷം അവർ ഉറപ്പുള്ള യരിചൊപട്ടണത്തിന്നു സമീപിച്ചു വളഞ്ഞു നിന്നാറെ, യഹോവ

യോശുവോടു: “ഇതാ ഞാൻ ഈ പട്ടണത്തെയും
 “രാജാവിനെയും നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു”
 എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ ആചാര്യന്മാർ സാക്ഷിപെ
 തിയെ എടുത്തു മുന്നടന്നു. പടജ്ജനങ്ങൾ പിഞ്ചെ
 ന്നും കൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ റെ ദിവസം പട്ടണത്തെ

വലം വെച്ചു. റ്റം ദിവസം ആചാര്യർ കാഹളങ്ങളെ
 ഊതിയ ശേഷം യോശുവ: “ആത്തുകൊൾവിൻ,
 “ദൈവം ഈ പട്ടണം നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു
 ജനത്തോടു കല്പിച്ചു. അവർ ആത്തുകൊണ്ടു കാഹളം
 ഊതിയപ്പോൾ, പട്ടണത്തിന്റെ മതിലുകൾ ഇടി
 ണ്തു വീണു. പുരുഷന്മാരും എല്ലാം അകത്തു കടന്നു, ജ
 നങ്ങളെ വധിച്ചു ദവനങ്ങളെ ചൂട്ടു കളകയും ചെയ്തു.

ഇപ്രകാരം ദൈവം ഇസ്രായേലുകൾക്കു തുണ നിന്നു
 കനാൻ ദേശത്തിലെ എല്ലാ രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്ക
 ന്മാരും തോറ്റു പോകും സമയം വരെ നായകനായ
 യോശുവെ കൊണ്ടു നടത്തി, അവന്റെ പണിയെ
 സാധിപ്പിച്ചു. അയല്പുൻ താഴ്വരയിൽ പട തീർത്തു ശ
 രൂക്കൾ മുടിഞ്ഞു പോകുവോളം യോശുവിന്റെ കല്പ
 നയാൽ അന്നു ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ അസ്മിരിക്കാരെ

നിന്നു. അമൊയ്ൻ പടയിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയപ്പോൾ, ദൈവം കല്പശയെ പെയ്യിച്ചു, അവരെ കൊന്നു. ചില വഷ്ത്തിനകം വാഗത്തദേശത്തെ അടക്കി, സ്വാധീനത്തിൽ ആക്കിയ ശേഷം, യോശുവ അതിനെ ദൈവകല്പന പ്രകാരം ഹെ ഗോത്രങ്ങൾക്കു വിഭാഗിച്ചു കൊടുത്തു. രൂബൻ, ഗാദ്, പാതിമനശ്ശെ എന്ന രണ്ടര ഗോത്രക്കാർ യർദ്ദൻ പുഴക്കിരുകയുള്ള ദേശത്തിൽ വസിച്ചു. ശേഷിച്ച ഒമ്പതര ഗോത്രങ്ങളും നദിയുടെ അകരയുള്ള നാടെല്ലാം പ്രാപിച്ചു. ലേവി ഗോത്രത്തിന്നു ഭൂമ്യവകാശം ഒട്ടും കൊടുക്കാതെ പാക്കേണ്ടതിന്നു ഓരൊ ഗോത്രത്തിന്റെ ഭൂമിയിൽ ഓരൊ പട്ടണങ്ങൾ ലഭിച്ചശേഷം, സാക്ഷികൂടാരത്തെ ശിലൊപട്ടണത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു, അവിടെ തന്നെ സഭായോഗവും മറ്റും ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

യോശുവ പണി എല്ലാം തീർത്തു ഹഹ വയസ്സായപ്പോൾ ഇസ്രായേല്യ പ്രമാണികളെയും മൂപ്പന്മാരെയും ശിക്ഷെപട്ടണത്തിൽ വരുത്തി, ദൈവം ചെയ്ത

ഉപകാരങ്ങളെ എല്ലാം ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. ദിവ്യകരാ
 റെ ലംഘിക്കാതെ നിങ്ങൾ യഹോവയെ സ്നേഹിച്ചും
 ശങ്കിച്ചും എപ്പോഴും മുഴുമനസ്സോടെ സേവിപ്പിൻ.
 അന്യദേവന്മാരെ മാനിക്കയും സേവിക്കയും ചെയ്യ
 രരു. യഹോവ അല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവം നന്നെ
 ന്നു തോന്നിയാൽ, ഇപ്പോൾ പോലെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച സേ
 വിക്കാം; ഞാനും കുടുംബവും യഹോവയെ തന്നെ
 സേവിക്കേണമുള്ളൂ. എന്നു കല്പിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ, ജ
 നമെല്ലാം യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു അന്യദേവക
 ളെ സേവിപ്പാൻ ഒരുനാളും സംഗതി വരരുതേ എ
 ന്നു വിളിച്ചു പറകയും ചെയ്തു.

൩൨. നായകന്മാർ.

യോശുവ മരിച്ച ശേഷം, ഇസ്രായേലർ: ഞങ്ങൾ
 അന്യദേവകളെ അല്ല യഹോവയെ തന്നെ സേവി
 ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു വാക്കു വേഗം മറന്നു, കരാറെ ലം
 ഘിച്ചു ഇപ്പോൾ പോലെ ഓരോ ദേവകളെ പ്രതിഷ്ഠി
 ച്ചു, പല വക മഹാമോഹങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടു പോ
 യി. അവർ ഇപ്രകാരമുള്ള അശുദ്ധ പ്രവൃത്തികളെ
 നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, യഹോവ അവരെ ശി
 ക്ഷിച്ചു, ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. അവർ അട
 ങ്ങി അനുതാപം ചെയ്തു ക്ഷമ ചോദിക്കുന്ന സമയം
 ദൈവം മനസ്സിലിടുന്നു, നായകന്മാരെ ഉദിപ്പിച്ചു, അ
 വരെ കൊണ്ടു, ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷയെ വരുത്തി.
 ഈ നായകന്മാർ ഏകദേശം ൩൦൦ വർഷം ഇസ്രായേ
 ലിൽ വാണു, ശത്രുക്കളെ അമർത്തു കായ്യാദികളെ ന
 ടത്തുകയും ചെയ്തു.

ഒരു സമയത്തു മിദ്യാനർ എന്ന ഇടയജാതിക്കു കൂട്ടങ്ങളോടു കൂട വന്നു, രാജ്യത്തിൽ പരന്നു, ജനങ്ങളെ ഓടിച്ചു കൂടിക്കളെ നശിപ്പിച്ചും കുത്തി കവന്നും കൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ ഏ വഷം ഇസ്രായേല്യരെ തെരുകി. അവർ സങ്കടപ്പെട്ട യഹോവയോടു അപേക്ഷിച്ചാറെ, ഒരു ദൈവദൂതൻ മനശ്ശെക്കാരനായ ഗിദ്യാന്നു പ്രത്യക്ഷനായി: “ഹേ യുദ്ധവീര! യഹോവ നിന്റെ കൂട ഇരിക്കേണമേ!” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഗിദ്യാൻ: “യഹോവ ഞങ്ങളോടു കൂട ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം വരുമോ? ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ വെട്ടിച്ചു അതിശയങ്ങൾ എവിടെ?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, യഹോവ അവനിൽ കടാക്ഷിച്ചു: “നിന്നെക്കള്ള ഈ ശക്തികൊണ്ടു തന്നെ മിദ്യാനരെ ജയിച്ചു, ഇസ്രായേല്യരെ രക്ഷിക്ക; ഞാൻ തന്നെ നിന്നെ അയക്കുന്നു” എന്നു കല്പിച്ചാറെ, ഗിദ്യാൻ “എന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ ചെറിയവനും അല്പനുമായ ഞാൻ എന്തു കൊണ്ടു ഇസ്രായേല്യരെ രക്ഷിക്കും?” എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യഹോവ: “ഞാൻ തുണനില്ക്കുവാൻ, മിദ്യാനസൈന്യങ്ങളെ നീ ഒരാളെ പോലെ ജയിക്കും” എന്നു കല്പിച്ചു.

അനന്തരം ഗിദ്യാൻ അച്ഛന്റെ ഭവനത്തോടു ചേർന്നു ചെല്ലാൻ തടയെ നശിപ്പിച്ചു, ബിംബത്തെ മുറിച്ചു കീറി വിറകാക്കി. എന്നാറെ ജനങ്ങൾ കോപിച്ചു അവനെ കൊല്ലുവാൻ നോക്കിയപ്പോൾ ഗിദ്യാന്റെ അച്ഛൻ: “നിങ്ങൾ ഈ ചെല്ലം ഭവനം വേണ്ടി വ്യവഹരിക്കുന്നത് എന്തിന്? അവൻ ഭവനായാൽ കാര്യം താൻ നോക്കട്ടെ” എന്നു

പറഞ്ഞു അവരെ ഇണക്കിച്ചു. പിന്നെ ഇസ്രായേലിലെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു നിയോഗം ദൈവത്തിൽനിന്നു തന്നെയോ എന്നു നിശ്ചയമായി അറിവാൻ ഗിദ്ദോൻ അടയാളം ചോദിച്ചു. ഒരു രാത്രിയിൽ ഒരാട്ടിത്തോൽ കളത്തിൽ ഇട്ടപ്പോൾ, അതു മാത്രം മഞ്ഞുകൊണ്ടു നന്നാക്കും ഭൂമി വരണ്ടും

കണ്ടു. പിറ്റേ ദിവസം ആ രാത്രിയിൽ തോൽ ഉണങ്ങിയും ഭൂമി നന്നാക്കും കണ്ടാറെ, ദൈവം എന്നെ നിയോഗിച്ചു നിശ്ചയം എന്നു പറഞ്ഞു ൩൨,൦൦൦ പടജ്ജനങ്ങളെ കൂട്ടിയാറെ: “ഇവക്ക് ജയം വന്നു എങ്കിൽ “അവർമതിച്ചു എൻ കൈ എന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു “എന്നു പറയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദയമുള്ളവർപോവാ “ന്തക്കവണ്ണം അറിയിച്ചയക്ക” എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; ഗിദ്ദോൻ അപ്രകാരം ചെയ്തു. അപ്പോൾ ൨൨,൦൦൦ പുരുഷന്മാർ തങ്ങളുടെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. പിന്നെ ശേഷിച്ചവർ ൧൦,൦൦൦ എന്നു കണ്ടാറെ, “ഇ “വരും അധികം; ഞാൻ തന്നെ ബോധിക്കുന്നവ “രെ കാണിക്കും” എന്നു ദൈവം പറഞ്ഞു, ശോധന

കഴിച്ചു വേണ്ടാത്തവരെ അയച്ചു ൩൦൦ പേരെ മാത്രം എടുത്തു.

അതിന്റെ ശേഷം, ഗിദ്യാൻ ആ മൂന്നു പുരുഷന്മാരെ മൂന്നു കൂട്ടമാക്കി പകുത്തു, ഓരോരുത്തന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കാഹളവും ചട്ടിയിൽ ദീപതിയും കൊടുത്തു, മൂന്നു മുഖമായി മിദ്യാനരുടെ പാതയത്തിലേക്ക് അയച്ചു. അർദ്ധരാത്രിയിൽ എത്തി എല്ലാവരും കാഹളം ഉൗതികൂടങ്ങളെ തകർത്തു, ദീപതികളെയും തെളിയിച്ചു. “ഇത് യഹോവെക്കും ഗിദ്യാനുമുള്ള വാളാകുന്നു” എന്നു നിലവിളിച്ചു നിന്നു, ശത്രുക്കൾക്കു കലക്കം വരുത്തിയപ്പോൾ, അവർ തങ്ങളിൽ തന്നെ കുത്തി മുറിച്ച് ഓടിയാറെ, ഗിദ്യാൻ മുതലായവർ പിന്തുടന്നു പിടിച്ചു വെട്ടി ഒരു ലക്ഷത്തിൽ അധികം ആളുകളെ കൊന്നു, കവച്ചു വളരെ കഴിച്ചു. അവൻ മടങ്ങി വന്നു, ജനങ്ങൾ അവനെ രാജാവാക്കുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, അവൻ: “അപ്രകാരമല്ല യഹോവ തന്നെ നിങ്ങളുടെ രാജാവു കേണ്ടു” എന്നു കല്പിച്ചു, തന്റെ മരണം വരെ ഇസ്രായേലുകൾ സ്വസ്ഥത വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

൩൩. രൂഥ്.

നായകന്മാരുടെ കാലത്തു കന്നാൻദേശത്തിൽ ക്ഷാമം ഉണ്ടായപ്പോൾ, ബെർത്ലേഹമിൽ പാർത്തു വന്ന എലിമേലെക്ക് തന്റെ ഭാര്യയായ നപുമിയെയും രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മോവബ് ദേശത്തിൽ ചെന്നു പാർത്തു. അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ പുത്രന്മാർ അപ്പ് രൂഥ് എന്ന മൊവബ്യ

സ്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചു. എലിമേലെക്കും പുത്രനാഭം മരിച്ചശേഷം, നവുമി ബെത്തേഹമിൽ മടങ്ങി ചെന്നു പുത്രഭായ്മാഭം കൂട വന്നപ്പോൾ, അവരോടു: “നിങ്ങൾ തിരിച്ചു പോയി നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ “പാത്താൽ കൊള്ളാം” എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അപ്പു മടങ്ങിപ്പോയി രൂഥോ: “നിന്നെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞിരിപ്പാൻ “എന്നോടു പറയരുതു; നീ പോകുന്ന ഇടത്ത് ഞാനും “വന്നു പാകും; നിന്റെ ജനം എന്റെ ജനവും നി “ന്റെ ദൈവം എന്റെ ദൈവവും ആകുന്നു. നീ മ “രിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു ഞാനും മരിക്കും” എന്നു ചൊല്ലി കൂട പോരുകയും ചെയ്തു.

നവുമി ബെത്തേഹമിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ വന്നു കൂടി; “ഇവൾ നവുമി തന്നെയോ?” എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞാറെ, അവൾ: “എന്നെ “നവുമി (സുദരി) എന്നല്ല, മാറ (ചേദിനി) എന്നു ത “ന്നെ വിളിക്കേണം; സമ്പത്തോടു കൂട പുറപ്പെട്ടു പോ “യി ഒന്നും ഇല്ലാത്തവളായി ദൈവം എന്നെ മടങ്ങു “മാറാക്കി” എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ കൊയ്തുകാലത്തു രൂഥ് മൂരുന്നവരുടെ കാലായിൽ ധാന്യങ്ങളെ പെരുകുവാൻ പോയി. ദേവകരുണയാൽ എലിമേലെക്കിന്റെ വംശക്കാരനായ ബൊവജിന്റെ വയലിൽ ചെന്നു പെരുകുവേൾ, ബൊവജ് അവളുടെ അടക്കവും ഉത്സാഹവും കണ്ടു, സന്തോഷിച്ചു, ഇന്നവൾ എന്നു ചോദിച്ചറിഞ്ഞാറെ, അവളോടു: “നിന്റെ ഭർത്താവ് മരിച്ചശേഷം, നി “ന്റെ അമ്മാവിയമ്മക്ക് നീ ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങളെ “ഞാൻ അറിയുന്നു. നീ ആശ്രയിച്ചു വന്ന ഇസ്ര

“യേശുരുടെ ദൈവം നിന്നു് പ്രതിഫലം നഷ്ടമുണ്ടാകട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു. മൂന്നുവരോട്: “ഈ മൊവബ്യൂസ്രീ “യെ മാനിച്ചു, അവൾക്കു് ധാന്യം വളരെ കിട്ടുണ്ടതിന്നു നിങ്ങളും ചില കൈപ്പിടികളെ ഇട്ടേപ്പിൻ” എന്നു കല്പിച്ചു. രൂഥ് അതിനെ എടുത്തും കൊണ്ടു വീട്ടിൽ വന്നു അവസ്ഥയെ അറിയിച്ചപ്പോൾ, നവുമി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: “ആയാൾ നമ്മുടെ ചാച്ചുക്കാരൻ തന്നെ “അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കും മരിച്ചവർക്കും കാട്ടിയ “ദൈവം ദൈവം ഓർത്തു അവനെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞതല്ലാതെ, അനന്തരവിവാഹത്തിന്നും യോഗ്യത ഉണ്ടു എന്നറിയിച്ചു. മയാദപോലെ രൂഥ് അവനെ ചെന്നു കണ്ടു, കാര്യം പറഞ്ഞാറെ, അവൻ പ്രസാദിച്ചു അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അല്പകാലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം, അവർ ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. അവന്നു ഒബെദ് എന്നു പേർ വിളിച്ചു; ഈ ഒബെദ് തന്നെ ദാവീദ് രാജാവിന്റെ മുത്തച്ഛൻ ആയിരുന്നു.

൩൪. ഏളിയും ശമുവേലും.

നായകന്മാരുടെ ശേഷം മഹാചാതുനായ ഏളി ഇസ്രായേലിൽ ൪൦ വർഷത്തോളം രാജ്യകാര്യങ്ങളെ വിചാരിച്ചു നടത്തി. ഉത്സവങ്ങളെ കൊണ്ടാടി ബലികളെ കഴിപ്പാൻ ഇസ്രായേലുർ സാക്ഷികൂടാരം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ശിലാവിൽ ഏളിയുടെ അടുക്കെ വരുന്നതു പതിവു. ആ സമയത്ത് എക്ലാനാവിന്റെ ദാതുയായ ഹന്നാ താൻ മച്ചിയായതിനാൽ, ദുഃഖിച്ചു സാക്ഷികൂടാരത്തിന്റെ തിരുമുറത്തു മുട്ടുകുത്തി കരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചു: “സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയെ

“എന്റെ സങ്കടം നോക്കി വിചാരിച്ചു ഒരു മകനെ ത
“രേണമെ! തന്നാൽ അവനെ ജീവപയ്യന്തം യഹോ
“വെക്ക് തന്നെ ഏല്പിക്കും” എന്നു നേനൻ. അപ്പോൾ
ഏളി അടുത്തു ചെന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി ഉച്ചരിക്കു
ന്നില്ല എങ്കിലും, അധരങ്ങൾ അനങ്ങുന്നതിന്നു കണ്ടിട്ടു,
അവൾക്കു വെറി ഉണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു അവസ്ഥ
ചോദിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ മനസ്സു തെളിഞ്ഞു. “നീ
“സമാധാനത്തോടെ പോയ്ക്കാൾക! ഇസ്രായേലി
“ന്റെ ദൈവം നിന്റെ അപേക്ഷ പ്രകാരം നൽകും”
എന്നു പറഞ്ഞു അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ
ശേഷം ഹന്നാ സന്തോഷത്തോടെ തന്റെ ഊരായ
രാമയിലേക്കു മടങ്ങി പോയി. യഹോവ അവളുടെ അ
പേക്ഷയെ ഓർത്തു ഒരു പുത്രനെ കൊടുത്തു, അവന്നു
ദൈവം കേട്ടതിനാൽ ലഭിച്ചത് എന്നർത്ഥമുള്ള ശമു
വേൽ എന്ന പേർ വിളിച്ചു. ചില സംവത്സരങ്ങൾ
കഴിഞ്ഞ ശേഷം മാതാപിതാക്കന്മാർ കുട്ടിയെ എടുത്തു
ശിലോവിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി വളർത്തുവാനായി
ഏളിയുടെ കൈക്കൽ ഏല്പിച്ചു. ശമുവേൽ അവിടെ

പാത്തു വളന്നു ദൈവഭക്തിയോടെ നടക്കും സമയം ഏളിയുടെ പുത്രരായ ഹൊഫ്ഫി പിനഹാസ് എന്ന വർ ഭുന്ന്പ്പുകാരായി ഓരോ മഹാദോഷം ചെയ്തു ശുദ്ധസ്ഥലത്തെ അശുദ്ധമാക്കിയാറെ, അച്ഛൻ ദുഃഖിച്ചു മക്കളെ ശാസിച്ചു എങ്കിലും വാത്സല്യം വളരെ ഉണ്ടായതിനാൽ, ധർമ്മപ്രകാരം വേണ്ടുന്ന ശിക്ഷകളെ നടത്താതെ ഇരുന്നു.

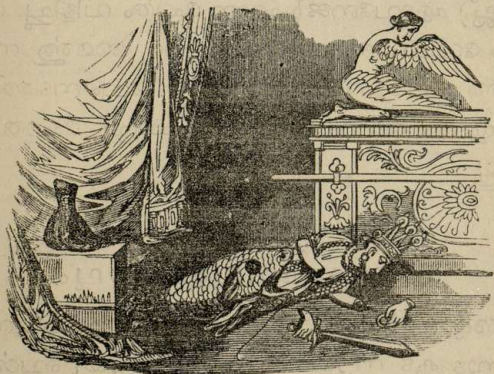
ആ കാലത്തു ശമുവേൽ ഒരു രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുമ്പോൾ തന്റെ പേർ വിളിക്കുന്നത് കേട്ടു, ഏളി വിളിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ചു അവന്റെ അടുക്കെ ചെന്നു; എന്തു എന്നു ചോദിച്ചാറെ, “ഞാൻ വിളിച്ചില്ല” എന്നു പറഞ്ഞത് കേട്ടു, ശമുവേൽ പിന്നെയും കിടന്നുറങ്ങി. രണ്ടാമതും മൂന്നാമതും മുമ്പേത്ത പ്രകാരം വിളി ഉണ്ടായത് ഏളിയോടു അറിയിച്ചപ്പോൾ, അവനോടു: “ഇനിയും വിളി കേട്ടാൽ, അല്ലയോ കർത്താവെ പറക; “അടിയൻ കേൾക്കുന്നു” എന്നുത്തരം പറയേണം എന്നുപദേശിച്ചു. പിന്നെയും ശമുവേൽ എന്ന വിളിനാലാമതും കേട്ടപ്പോൾ: “പറക കർത്താവെ! അടിയൻ കേൾക്കുന്നു” എന്നു ചൊന്നാറെ, യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തിതു: “കേൾക്കുന്നവരുടെ ചെവിയിൽ “കടിക്കത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ ഇസ്രായേലിൽ ഒരു കായ്കും ചെയ്യും. അന്നു ഞാൻ ഏളിയെയും പുത്രന്മാരെയും ശിക്ഷിച്ചു, സന്തതിയെയും നശിപ്പിക്കും. അതിന്റെ കാരണം പുത്രന്മാർ തങ്ങളുടെ തന്നെ ശാപം വരുത്തുന്നു എന്നറിഞ്ഞിട്ടും ഏളി അവരെ അടക്കാതെ ഇരിക്കുന്നു.” പിറെറ ദിവസം രാവിലെ ഏളി ശമുവേലിനെ വിളിച്ചു: “മകനെ! ദൈവം നിന്നോടു അറി

“യിച്ച കാര്യം എന്തു? ഒന്നും മറക്കരുത്!” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ശമുവേൽ ശങ്കിച്ചു എങ്കിലും, ദൈവം കല്പിച്ചതിനെ ഒക്കയും അറിയിച്ചു. അതിന്നു ഏളി: “കല്പിച്ചവൻ യഹോവയല്ലോ; അവൻ ഇഷ്ടപ്രകാരം “ചെയ്യുമാറാകട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു. അന്നു മുതൽ ശമുവേലിന്നു ദൈവത്തോടുള്ള പരിചയം വർദ്ധിച്ചു, കൂടക്കൂട അവന്റെ വചനം കേട്ടു, ദൈവം ഒപ്പിച്ചതു കണ്ടു, ഇസ്രായേല്യർ അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നറിഞ്ഞു പ്രമാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറയ്ക്കാലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം, യഹോവ ശമുവേലോടു അറിയിച്ച പ്രകാരം ഒക്കയും നടന്നു വന്നു. ഇസ്രായേല്യർ ഫലിഷ്ടരോടു പട ഏറ്റ തോറ്റപ്പോൾ, മൂപ്പന്മാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം സാക്ഷിപെട്ടകത്തെ രക്ഷയ്ക്കായി പോർത്തലിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഏളിയുടെ പുത്രന്മാർ അതിനോടു കൂട വന്നപ്പോൾ, പടജനങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചാൽ യുദ്ധം പിന്നെയും ഏറ്റാറെ, ഇസ്രായേല്യർ അശേഷം തോറ്റു ൩൦,൦൦൦ ആളുകൾ പട്ടു പോയി, ഏളിയുടെ പുത്രന്മാരും മരിച്ചു, സാക്ഷിപെട്ടകവും ശത്രു കൈവശമായി പോയി. ഓടിപ്പോയവരിൽ ഒരുവൻ കീറിയ വസ്ത്രങ്ങളോടും കൂട ശീലോവിൽ എത്തി, ഇസ്രായേല്യർ തോറ്റു ഏറിയ ജനങ്ങളും ആചാര്യപുത്രന്മാരും മരിച്ചു പെട്ടകവും ശത്രുകൈവശമായി പോയി. എന്നുള്ള വർത്തമാനം അറിയിച്ചപ്പോൾ, ഏളി ഭ്രമിച്ചു ഇരുന്ന പീഠത്തിൽ നിന്നു വീണു, കഴുത്തൊടിഞ്ഞു മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അന്നന്തരം ഫലിഷ്ടർ സാക്ഷിപെട്ടകം എടുത്തു അശ്ശൂരിൽ കൊണ്ടുപോയി ദാഗൊൻ ദേവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ബിംബത്തിന്നരികെ വെച്ചു. പിററെ ദിവസം രാവിലെ നോക്കിയപ്പോൾ, അവർ ബിംബം പെട്ടകത്തിന്നുന്മാകെ വീണു, കൈകളും തലയും

മുറിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു ദുഃഖിച്ചു. പട്ടണക്കാർക്കു മൂലവ്യാധികളും മറ്റും പല അസഹ്യങ്ങളും ഉണ്ടായാറെ,

ചെട്ടകത്തെ അവിടെനിന്നു നീക്കി, എത്രൊന്നിൽ കൊടുത്തയച്ചു പാപ്പിച്ചു. അവിടെയും ബാധ വർദ്ധിച്ചു നഗരക്കാർ കഴങ്ങി മുറയിട്ടു കൊണ്ടിരുന്നു. ഐമാസം കഴിഞ്ഞാറെ ഇസ്രായേലുകൾ തന്നെ മടക്കി അയച്ചു. ഇപ്രകാരം ചെട്ടകം വന്നു ചേന്നു എങ്കിലും, അവർ ഫലിഷ്ടരുടെ നകത്തെ ൨൦ വർഷം വഹിക്കേണ്ടി വന്നു. ഇസ്രായേലുകൾ പിന്നെ അനുതാപപ്പെട്ടു അന്യദേവകളെ നീക്കിയഹോവയെ മാത്രം സേവിച്ചു രക്ഷിക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചാറെ, ദൈവം മനസ്സിലിഞ്ഞു തുണ നിന്നു. അപ്പോൾ അവർ ഫലിഷ്ടർ അടക്കിയ പട്ടണങ്ങളെ വീണ്ടും പിടിച്ചു ശത്രുക്കളെ ഓടിച്ചു നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി കളഞ്ഞു. കനാൻ ദേശത്തിന്റെ അതിർക്കു എത്തിയ സമയം ശമുവേൽ ഒരു കല്ല് ജയത്തിന്റെ തൂണാക്കി നിറുത്തി “യഹോവ നമുക്കു “ഇതു വരെയും സഹായിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞു (സഹായക്കല്ല്) എബനേജർ എന്ന പേരും വിളിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം അവൻ ശത്രുക്കളെ അമർത്തു സന്മാർഗ്ഗത്തെ ഉപദേശിച്ചു, നേരം ന്യായവും നടത്തി, ജീവപയ്യന്തം ദൈവജനത്തെ രക്ഷിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തു

൩൫. ശമുവേലും ശൌലും.

ശമുവേൽ പൃഥ്വനായപ്പോൾ രണ്ടു പുത്രന്മാരെ തന്നോടു കൂട ന്യായവിസ്മാരത്തിനായി ബെർബാവിൽ പാപ്പിച്ചു. അവർ അച്ഛന്റെ വഴിയിൽ നടക്കാതെ, പ്രോഗ്രഹം നിമിത്തം കൈക്കൂലി വാങ്ങി

ന്ത്രായം മരിച്ചു കളഞ്ഞു. ആ സമയം ഇസ്രായേല്യ ഭൃഷ്ണന്മാർ എല്ലാവരും കൂടി കായ്പ്പും വിചാരിച്ചു, ശമുവേലെ ചെന്നു കണ്ടു: “നീ വൃദ്ധനാകുന്നു പുത്രന്മാർ “നിന്റെ വഴിയിൽ നടക്കുന്നില്ല. അതു കൊണ്ടു എ “ല്ലാ ജാതിക്കാർക്കും ഉള്ളതു പോലെ ഞങ്ങൾക്കും ഒരു “രാജാവിനെ കല്പിച്ചാക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ കായ്പ്പും ശമുവേലിന്നു രസമേകമായി തോന്നി. അവൻ ഭൃഷ്ണന്മാരിൽനിന്നു ചോദിച്ചു, യഹോവ “ഈ ജനം ചോദി “ക്കുന്നതെല്ലാം അനുസരിച്ചു ചെയ്യു; അവർ നിന്നെ “അല്ല, ഞാൻ അവരുടെ മേൽ രാജാവകാരിരിപ്പാൻ “എന്നെ തന്നെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു” എന്നു കല്പിച്ചു.

ആ കാലത്തു ബിസ്രയീൽഗോത്രക്കാരനായ കീശ എന്നവന്നു ചില കഴുതകൾ തെറ്റി കാണാതെ പോ യിരുന്നു. അവരെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ സുന്ദര പുത്രനായ ശമുവേലിനെയും ഒരു വേലക്കാര നെയും പറഞ്ഞയച്ചു. അവർ നോക്കി നടന്നു കാ ണാഞ്ഞപ്പോൾ, വേലക്കാരൻ രാമയിലെ ദീഘദർശി യെ ഓർത്തു. “അവൻ പറയുന്നതൊക്കെയും ഒത്തു വരു “ന്നു; നമ്മുടെ അവസ്ഥ അവനോടു പറഞ്ഞാൽ. ക “ഴിവുണ്ടാകും” എന്നു ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു. ഇരു വരും ശമുവേലിന്റെ അടുക്കെ ചെന്നു അവസ്ഥ അ റിയിച്ചപ്പോൾ, അവൻ ഈ ശമുവേൽ തന്നെ ഇസ്രായേല്യരുടെ മേൽ വാഴേണ്ടുന്ന ആൾ എന്നു ദൈവ വശാൽ അറിഞ്ഞിട്ടു, അവനോടു: “കാണാതെ പോയ “കഴുതകളെ ചൊല്ലി വിചാരിക്കേണ്ടോ; അവ എത്തി “ഇരിക്കുന്നു; ഇസ്രായേലിലെ ഇഷ്ടകായ്പ്പും നിന്നെക്ക “ല്ലാതെ ആർക്കുണ്ടാകും?” എന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിലും

അതിന്റെ അർത്ഥം ഇന്നതെന്നു ശൌൽ അറിഞ്ഞില്ല. അവൻ പിറേറ ദിവസം അച്ഛന്റെ വീട്ടിൽ പോകുവാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ശമുവേലും കൂട പോയി, വേലക്കാരനെ കുറെ മുമ്പിൽ നടപ്പാൻ അയച്ചാറെ, ശൌലിനോടു: “ദൈവനിയോഗം അറിയിപ്പാൻ അ “പ്ലം നില്ക്ക” എന്നു ചൊല്ലി, ഒരു തൈലക്കൊമ്പു എടുത്തു അവന്റെ തലമേൽ ഒഴിച്ചു, അവനെ ചുംബിച്ചു പറഞ്ഞു: “യഹോവയുടെ അവകാശത്തെ ഭരിപ്പാനാ “യി അവൻ താൻ നിന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്ക “ന്നു എന്നു ധരിച്ചു കൊൾക”. പിന്നെ ശൌൽ വീട്ടിൽ എത്തിയാറെ, ഉണ്ടായ കാര്യം ഒരുത്തരോടും അറിയിച്ചില്ല താനും.

അനന്തരം ശമുവേൽ ജനത്തെ മിസ്സെയിൽ യോഗം കൂട്ടി, ശൌലെ വരുത്തി കാണിച്ചു: ഇവനെ തന്നെ യഹോവ വരിച്ചു രാജാവാക്കി എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ ഒക്കെയും “ജയ! ജയ!” എന്നു പറഞ്ഞു ആർത്തം. അതിന്റെ ശേഷം, അവൻ ദൈവസഹായത്താലെ അമ്മോസ്സർ മുതലായ ശത്രുക്കളെ അടക്കി യുദ്ധങ്ങളിൽ ജയിച്ചു. രാജ്യത്തിന്നു സുഖം വരുത്തിയാറെ, ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചു അവനെ സ്തുതിച്ചു. പിന്നെ അമലേക്യരോടു പടയുണ്ടായി അവരെ തോല്പിച്ചു മുടിപ്പാനുള്ള ദൈവകല്പന അറിഞ്ഞിട്ടും പ്രമാണിയാതെ ജനങ്ങളെയും ബലി കഴിപ്പാൻ വിശിഷ്ട മൃഗങ്ങളെയും സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചു, അപ്പോൾ ശമുവേൽ ശൌലോടു: “യഹോവെക്ക് കല്പന കേട്ടനുസരിക്കുന്ന “തിൽ അല്ല, ബലിയിൽ അധികം ഇഷ്ടമുണ്ടെന്നു

“നിരൂപിക്കുന്നുവോ?” ബലിയേക്കാൾ അനുസരണം തന്നെ നല്ലൂ. മന്ത്രവാദഭാഷം പോലെ അനുസരണക്കേടും വിഗ്രഹാരാധന പോലെ മാസ്യുപം ആകുന്നു. നീ യഹോവാവചനത്തെ നിരസിച്ചതുകൊണ്ടു, അവൻ നിന്നെയും നിരസിച്ചു കളഞ്ഞു. അന്നു മുതൽ ശൌലിന്നു അനുസരണക്കേടു വർദ്ധിച്ചു. ദൈവാത്മാവ് ക്രമത്താലെ നീങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

൩൬. ദാവീദ് ഇടയനായത്.

അനന്തരം യഹോവ ശമുവേലോടു: “നീ കൊമ്പിൽ എണ്ണു നിറച്ചു, ബെത്തേഹമിൽ ചെല്ലുക; “അവിടെ ഒബെദിന്റെ മകനായ യിശ്ശായിപുത്രന്മാരിൽ ഒരുവനെ രാജാവാക്കുവാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു കല്പിച്ചത് കേട്ടാറെ, ശമുവേൽ പുറപ്പെട്ടു ബെത്തേഹമിൽ എത്തി. ഇശ്ശായി പുത്രന്മാരെ വരുത്തി കാണിച്ചു, യഹോവ നിയമിച്ചവൻ ഇവരിൽ ഇല്ല എന്നു കണ്ടാറെ, “കുട്ടികൾ തിരഞ്ഞുവോ” എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു ഇശ്ശായി: “ഇനി ഇളയവൻ ഉണ്ടു; അവൻ ആടുകളെ മേയ്ക്കാൻ നായിപോയിരിക്കുന്നു” ആ കുട്ടിയുടെ പേർ ദാവീദ് തന്നെ എന്നു കേട്ടപ്പോൾ, അവനെ വിളിപ്പാൻ പറഞ്ഞു. ആയവൻ വന്നാറെ, ചെമ്പിച്ച തലമുടിയും ശോഭനമായ കണ്ണും നല്ല കോമളതയും കണ്ടു, യഹോവയും ഇവനെ തന്നെ ഉടനെ അഭിഷേകം കഴിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ, ശമുവേൽ സഹോദരന്മാരുടെ

മുന്മാരെ അവനെ തൈലാദിഷ്ടം കഴിച്ചു. അന്നു മുതൽ യഹോവയുടെ ആത്മാവ് ശൌലിൽനിന്നു മാറി ദാവീദിനേൽ ഇറങ്ങി, ഒരു ദൂരത്മാവ് ശൌലിനെ ഭ്രമിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ ദൂത്രന്മാർ രാജാവോടു: “വീണ വായിപ്പാൻ പരിചയമുള്ള ആളെ വരുത്തി, വായിപ്പിച്ചാൽ ബുദ്ധിഭ്രമം തീരും” എന്നറിയിച്ചത് രാജാവ് നന്നു എന്നു തോന്നിയപ്പോൾ, അവർ ദാവീദിന്റെ വിവേകതയും ഗുണശീലവും വീണയിങ്കലെ പരിചയവും അറിയിച്ചാറെ, ശൌൽ അവനെ ആട്ടിങ്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വരുത്തി വീണ വായിപ്പിച്ചു കേട്ടാശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

പിന്നെ ഫലിഷ്ടരോടുള്ള യുദ്ധം തുടങ്ങിയ സമയം ശൌൽ ദാവീദിനെ വിട്ടയച്ചു, താൻ പടയോട്ടങ്ങളോടു കൂട പുറപ്പെട്ടു ശത്രുക്കളെ നേരിട്ടു. ജ്യേഷ്ഠ

നവര കാണേണ്ടതിന്നു ദാവീദും പോക്കുളത്തിൽ ചെന്നു, അച്ഛൻ അയച്ചു വർത്തമാനം പറഞ്ഞു. അന്നേരം ശത്രുസൈന്യത്തിൽനിന്നു ന്യായമുള്ള നീളമുള്ള ഗോപ്യം എന്തൊരു അജ്ഞാതൻ പുറപ്പെട്ടു വന്നു, പരിഹസിച്ച് ഭക്ഷിക്കുന്നതും, ഇസ്രായേലുകൾ പേടിച്ചു പിൻവാങ്ങിയതിനാൽ ഇവനെ കൊല്ലുന്നവന്നു രാജാവ് പുത്രിയെയും ഭൃത്യന്മാരെയും മറ്റും കൊടുക്കും എന്നു സംസാരിച്ചതും കേട്ടു. ദാവീദ് ഈ ഫലിഷ്ടന്റെ ഭക്ഷിവാക്കുകളെയും ഇസ്രായേലുകൾക്കു ഭയവും ധൈര്യവും വിചാരിച്ചു ഭൂഖിച്ചു: “ദൈവസഹായത്താലെ ഞാൻ അവനെ കൊന്നു കളയും” എന്നു ചൊന്നതു രാജാവ് കേട്ടു അവനെ വരുത്തി: “ശത്രു “വെ മുടിപ്പാൻ നിന്നെക്ക് പ്രാപ്തി പോരാ; ആയവൻ “യുദ്ധവീരൻ; നീയൊ ബാലൻ അത്രെ” എന്നു കല്പിച്ചു അതിന്നു ദാവീദ്: “അടിയൻ ആടുകളെ മേയ്ക്കുന്ന “സമയത്ത് സിംഹത്തെയും കരടിയെയും കൊന്നു, ആ “മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു യഹോവ ഈ ഫലിഷ്ടന്റെ കയ്യിൽനിന്നും വിടുവിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം ശത്രു അവനെ ആയുധവർഗ്ഗവും പടച്ചുടയും ധരിപ്പിച്ചു. അതോടു കൂട നടപ്പാൻ ശീലമില്ലായ്മകൊണ്ടു ദാവീദ് അവനെ നീക്കി വെച്ചു പിന്നെ തന്റെ വടിയെയും മിനുസമുള്ള ൫ കല്ലുകളെയും എടുത്തു സഞ്ചിയിൽ ഇട്ടു, കവിണയോടു കൂട ശത്രുവിന്റെ നേരെ ചെന്നു. ആ മല്ലൻ ബാലനെ കണ്ടാറെ, നിന്ദിച്ചു: വടിയോടു കൂട വരുവാൻ എന്തു? ഞാൻ നായോ? നീ വാ; നിന്നെ പക്ഷികൾക്കു ഇരയാക്കും! എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ദാവീദ്: നീ വാളോടു

കുന്തത്തോടും പലിശയോടും കൂട വരുന്നു. ഞാനോ നീ നിന്ദിച്ചിട്ടുള്ള ഇസ്രായേൽ സൈന്യങ്ങളുടെ യ ഹോവാനാമത്തിൽ നിന്നെ കൊള്ളെ വരുന്നു. പിന്നെ ഫലിഷ്ടൻ എഴുന്നീറ്റു ദാവീദിനോടു എതിപ്പാനടുത്തപ്പോൾ ദാവീദ് നേരെ പാഞ്ഞു സഞ്ചിയിൽ നിന്നു ഒരു കല്ലിനെ എടുത്തു, കവിണയിൽ വെച്ചു

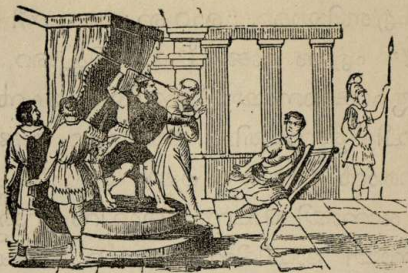
ശത്രുവിന്റെ നെറ്റിമേൽ എറിഞ്ഞു, അവൻ ഉടനെ ഭൂമിയിൽ കവിഞ്ഞു വീണു. ദാവീദ് ബദ്ധപ്പെട്ടു ആ ഫലിഷ്ടന്റെ വാൾ തന്നെ ഊരി തല വെട്ടിക്കളഞ്ഞു. ആയതിനെ ഫലിഷ്ടർ കണ്ടപ്പോൾ വിറച്ചു ഓടിപ്പോയി. ഇസ്രായേലുകൾ മുതിന്നു, ശത്രുപട്ടണങ്ങളിൽ എത്തുവോളം പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ ദാവീദ് ആ അങ്കക്കാരനായ ഗൊലിയത്തിനെ കൊന്നു മടങ്ങി വന്നു രാജാവിന്റെ

അടുക്കെ എത്തിയാറെ, “ഘോരം വാലക, നീ ആരുടെ “പുത്രൻ?” എന്നു രാജാവ് ചോദിച്ചാറെ, “ഞാൻ “ബൈബിളെ ഹങ്കാരനായ യിശ്ശായുടെ മകൻ തന്നെ” എന്നു ദാവീദ് ഉണർത്തിച്ചു. അന്നത്തരം രാജപുത്രനായ യൊനതാൻ അവനെ കണ്ടു സ്നേഹിച്ചു, രണ്ടാമതാക്കൾ ഒന്നായി ചേർന്നു. അവൻ സഖ്യലക്ഷണത്തിനായി ദാവീദിന്നു തന്റെ മേൽകുപ്പായം, വാൾ, വില്ലി, അരക്കച്ച എന്നിവ കൊടുത്തു, രാജാവും ദാവീദിനെ മാനിച്ചു തന്നോടു കൂട പാപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

൩൭. ദാവീദിന്നു വന്ന ഉപദ്രവം.

ദാവീദ് രാജഗൃഹത്തിൽ അല്പകാലമത്രെ സുഖമായി പാർത്തു. ഇസ്രായേലർ ജയഘോഷത്തോടെ പലിഷ്തയുദ്ധത്തിൽനിന്നു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ, സ്ത്രീകളും കൂട ചേർന്നു നൃത്തമാടി പാടിയത്: “ആയിരത്തെ ശൌലും, പതിനായിരത്തെ ദാവീദുംകൊന്നു.” എന്നതു ശൌൽ കേട്ടു കോപിച്ചു; “ഇനി രാജ്യം അല്ലാതെ ഇവന്നു കിട്ടുവാൻ എന്തുണ്ട്?” എന്നു ചൊല്ലി ദാവീദിൽ അസൂയ ദാവിച്ചു തുടങ്ങി. ഗുണാധിക്രം നിമിത്തം ദാവീദിങ്കൽ ജനരഞ്ജന വർദ്ധിക്കുമുപരിൽ ശൌലിന്റെ അസൂയയും കോപവും വർദ്ധിക്കും ഒടുവിൽ അവനെ കൊന്നു കളുവാൻ അന്വേഷിച്ചു. രാജാവിന്നു ദ്രമത പിടിച്ചു ഒരുകാലം ദാവീദ് അവന്റെ മുമ്പാകെ വീണവായിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ശൌൽ കുന്നം എടുത്തു ദാവീദിന്റെ നേരെ ചാടി;

ആയവൻ തെറ്റി വീട്ടിൽ ഓടി പാർത്താറെ, അവനെ കൊല്ലുവാൻ ചേകവരെ കല്ലിച്ചയച്ചു വാതിൽക്കൽ പാപ്പിച്ചു. രാജപുത്രിയായ ഭായ്മ അതിനെ അറിഞ്ഞു ഓടിപ്പോകേണ്ടതിന്നു ഭർത്താവിനെ കിളിവാതിലിൽ കൂടി ഇറക്കി അയച്ചു. ദാവീദ് മണ്ടി നോബിൽ ചെന്നു, ഗൊലിയാത്തിന്റെ വാൾ മഹാചായ്മനായ അഹിമെലെക്കോടു വാങ്ങി ഫലിഷ്ടിയയിലേക്കു ഓടി ഫലിഷ്ടരാജാവായ ആക്കീശെ ചെന്നു കണ്ടു ശരണം പ്രാപിച്ചു. അവിടുത്തെ മന്ത്രികൾക്കു സംശയം തോന്നി ഇവൻ ഇപ്രകാരം വന്നത് കൌശലം അത്രെ എന്നും മറ്റും രാജാവെ ഉണർത്തിച്ചാറെ, ദാവീദ് ഭയപ്പെട്ടു അവിടെനിന്നും വിട്ടു പോയി, പിന്നെയും സ്വരാജ്യത്തിലെത്തി. അപ്പോൾ യൊനാഥാൻ അച്ഛന്റെ അടുക്കെ ചെന്നു വൈരഭാവത്തെ മാറ്റുവാൻ ശ്രമിച്ചാറെ, ശൌൽ ഒന്നും കേൾക്കാതെ അവൻ മരിക്കേണം നിശ്ചയം എന്നു കല്ലിച്ചു. പിന്നെ യൊനാഥാൻ അച്ഛനെ വിട്ടു ദാവീദുമായി കണ്ടു സ്നേഹകരാറെ ഉറപ്പിച്ചു, ഓടി പോവാൻ ഉപദേശിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം ദാവീദ് യഹൂദമലയിൽ ചെന്നു ഗുഹകളിൽ ഒളിച്ചു പാർത്തു വരുന്ന സമയം അവന്റെ

കുടുംബക്കാരും ബുധിമുട്ടുളളവരും ൬൦൦ പേരോളം രാജാവിനെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടു അവനോടു ചേർന്നു അവനെ തലവനാക്കി സേവിച്ചു വന്നു. ശൈൽ അവരെ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതിന്നു അന്വേഷണം കഴിച്ചപ്പോൾ, ദാവഗ് എന്നവൻ ദാവീദ് നോവിൽ വന്നു മഹാചാര്യനോടു സംസാരിച്ചു; ആയവൻ അവന്നു ഭക്ഷണവും ഗോലിയാത്തിന്റെ വാളും കൊടുക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു, എന്നു രാജാവെ ബോധിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ശൈൽ കൂഡിച്ചു അവരെ കൊല്ലുവാൻ ദാവഗെ അയച്ചു; ആയവൻ പോയി അഹിമെലെക്ക് മുതലായ വൃദ്ധി ആചാര്യന്മാരെ കൊന്നു, അവരുടെ പട്ടണത്തിലെ ശിശുക്കളെയും സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെയും മുടിച്ച് കളഞ്ഞു; പട്ടണത്തെയും നശിപ്പിച്ചു. മഹാചാര്യന്റെ പുത്രന്മാരിൽ അബ്യത്താർ എന്നവൻ തെറ്റി ഓടിപ്പോയി, ദാവീദിന്റെ അടുക്കെ എത്തി വർത്തമാനം അറിയിച്ചു അവനോടു കൂട പാർത്തു.

അനന്തരം യൊനത്താൻ ദാവീദിനെ ചെന്നു കണ്ടു ആശ്വസിപ്പിച്ച ശേഷം, അവൻ തന്റെ ആളുകളോടു കൂട എംഗദിക്കാട്ടിൽ വാങ്ങി പാർത്തു. ആയത് ശൈൽ കേട്ടു ൩൦൦൦ പടജ്ജനങ്ങളെ ചേർത്തു കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു അന്വേഷിച്ചാറെ, വഴിയരികെ ഒരു ഗുഹയെ കണ്ടു കാൽമടക്കത്തിനായി കടന്നു; ദാവീദ് മുതലായവർ ആ ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞതുമില്ല. അപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ ജനങ്ങൾ യഹോവ നിന്റെ ശത്രുവെ നിൻ കൈയിൽ എല്പിക്കുന്ന ദിവസം വന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ,

ദാവിദ് എഴുന്നീറ്റു, പതുക്കെ ചെന്നു രാജവസ്രത്തിന്റെ കോന്തല മുറിച്ചെടുത്തു, തന്റെ പുരുഷന്മാരോടു: “ഇവൻ യഹോവയാൽ അഭിഷിക്തൻ; അവനെ തൊടേണ്ടതിന്നു യഹോവ ഒരുനാളും എന്നെ “സമ്മതിക്കരുതേ” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ശൌൽ പോയപ്പോൾ, ദാവിദും പുറപ്പെട്ടു: “എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ, ഇന്നു യഹോവ ഗൂഹയിൽ വെച്ചു നിന്നെ എൻ കൈയിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, യഹോവാഭിഷിക്തനെ ഞാൻ തൊടുകയില്ല എന്നു വെച്ചു നിന്നെ വിട്ടു. ഇതാ പിതാവേ! നിന്റെ വസ്രത്തിന്റെ തോങ്ങൽ എന്റെ കൈയിൽ ഉണ്ടു” എന്നും മറുവിളിച്ചു പറഞ്ഞു കാണിച്ചാറെ, ശൌൽ കരഞ്ഞു: “ഞാൻ ചെയ്ത ദോഷത്തിന്നു പ്രതിയായി നന്മ ചെയ്തതിനാൽ നീ എന്നിൽ നീതി ഏറിയവൻ” എന്നു പറഞ്ഞു നാണിച്ചു മടങ്ങിപ്പോയി.

അല്പ കാലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ശൌൽ വൈരം മുഴുത്തു പിന്നെയും പട്ടാളത്തോടു കൂട പുറപ്പെട്ടു. ദാവിദ്

ഒളിച്ചിരുന്ന ദിക്കിൽ എത്തി രാത്രിയ്ക്കു കൂടാരം അടിച്ചു തേരുകളെ നിറുത്തി അന്നി ഇട്ടു അതിന്നടുവിൽ പാർത്തു. എല്ലാവരും ഉറങ്ങുമ്പോൾ ദാവീദും അബിശായും പാളയത്തിൽ ഇറങ്ങി, ശൌലും പടനായകന്മാരും അബ്ബെരും കിടന്നുറങ്ങുന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നു, രാജാവിന്റെ കൂന്തവും മുരടയും തലക്കൽ നിന്നെടുത്തു നേരെയുള്ള മലമേൽ കരേറി നിന്നു. അനന്തരം ദാവീദ് ഘോരമൃഗം! കേൾക്കുന്നില്ലയോ? എന്നു വിളിച്ചാറെ, അവൻ ഉണർന്നു. “രാജസന്നിധിയിൽ ഇപ്രകാരം വിളിക്കുന്ന നീ ആർ?” എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ദാവീദ് പറഞ്ഞു: നീ പുരുഷനല്ലയോ? ഇസ്രായേലിൽ നിന്നെക്ക് സമന്മാർ? നീ യജമാനനെ കാത്തു കൊള്ളാത്തതെന്തു? രാജാവെ മുടിപ്പാൻ ഒരുത്തൻ അകത്തു വന്നിരുന്നു രാജകൂന്തവും ജലപാത്രവും എവിടെ എന്നു നോക്കുക! എന്നാറെ ശൌൽ: “ഘോരപുത്ര! ഇത് നിന്റെ ശബ്ദം അല്ലയോ?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ദാവീദ്: “അതെ രാജാവെ! നീ എന്നെ തേടിനടക്കുന്നത് എന്തിന്നു? ഞാൻ എന്തു ചെയ്തു? എങ്കൽ എന്തു ദോഷം കണ്ടിരിക്കുന്നു? ഒരു കാട്ടു കോഴിയെ പോലെ എന്നെ അനേപഷിപ്പാൻ രാജാവ് സൈന്യത്തോടു കൂട പുറപ്പെട്ടു വന്നില്ലയോ” എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞപ്പോൾ ശൌൽ: “ഞാൻ മഹാ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പുത്ര! നീ മടങ്ങി വാ; ഞാൻ ഇനിമേൽ നിന്നെക്ക് ദോഷം ചെയ്തയില്ല” എന്നു കല്പിച്ചു. എന്നാറെ ദാവീദ് അവന്റെ വൈരദാവം അറിഞ്ഞിട്ടു, താൻ ചെല്ലാതെ “ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ വന്നു രാജാവിന്റെ

“കുന്ദവും ജലപാത്രവും വാങ്ങി കൊണ്ടുപോകട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു പോയി. പിന്നെ രാജാവോടു സംസാരിപ്പാൻ ഇട വന്നില്ല.

൩൮. ശൌലിന്റെ മരണവും

ദാവീദ് രാജാവായതും.

അന്നത്തരം ദാവീദ് ശൌലിന്റെ വൈരം ശമിക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടു, അവന്റെ കയ്യിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ നൂറു ആളുകളോടും കൂട ഇസ്രായേൽ ദേശത്തെ കടന്നു ഗാമിലെ രാജാവായ ആകീശെ ചെന്നു കണ്ടാറെ, രാജാവ് ചിക്ലാഗ് പട്ടണം പാപ്പാനായി കൊടുത്തു. പിന്നെ ഫലിഷ്ടരും ശൌലുമായി യുദ്ധമുണ്ടായിട്ടു ദാവീദ് കൂട പോരിന്നു പോകണം എന്നു ആകീശ് കല്പിച്ചു പുറപ്പെട്ടു പോയാറെ, അവൻ ശത്രുപക്ഷത്തിൽ തിരിയും എന്ന് ഫലിഷ്ടപ്രഭുക്കന്മാർ പേടിച്ചു വിരോധിച്ചപ്പോൾ, രാജാവ് ദാവീദിനെ മടക്കി അയച്ചു. ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളോടും കൂട ചിക്ലാഗിൽ എത്തിയാറെ, അതാ അമലേക്യർ ആ പട്ടണം മുഴുവനും ചൂട്ടു, സ്രീകളെയും കുട്ടികളെയും കവന്നു കൊണ്ടു പോയപ്രകാരം കണ്ടു ദുഃഖിച്ചു. തളച്ചു വിചാരിയാതെ ഉടനെ എഴുന്നീറ്റു, രാത്രി മുഴുവനും ഓടി, പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ കവച്ചുക്കാരെ കണ്ടെത്തി പോരതു ജയിച്ചു, കവന്നത് ഒക്കയും പിടിച്ചു എടുത്തു, വളരെ സമ്പത്തോടു കൂട മടങ്ങി പോരുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഫലിഷ്ടസൈന്യങ്ങളും ഇസ്രയേലുകൾ ഗിബ്യാവമലമേൽ വെച്ചു അന്നാത്തു പട ഏറ്റു, ഇസ്രയേലുകൾ തോറ്റു, യോനതാൻ രണ്ടു സഹോദരന്മാരോടു കൂട പട്ടുപോയി. ശൌൽ അപായത്തെ കണ്ടിട്ടു നിരാശ്രയനായി വാൾമുനമേൽ വീണു മരിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം,

ഒരു അമലേക്യൻ ദാവീദിന്റെ അടുക്കെ വന്നു: “ഇസ്രയേലുകൾ തോറ്റു; യോനതാനും പട്ടുപോയി; ശൌൽ മുറിയേറ്റു കിടന്നു എന്നു കൊല്ലുക എന്നു വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ, ഞാനടുത്തു വെട്ടിക്കൊന്നു. അവന്റെ കിരീടവും വളയും ഇതാ, യജമാന “ന്നു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞാറെ, ദാവീദ് വസ്രം കീറി കരഞ്ഞു: “യഹോവാദിഷിക്ക “നെ മുടിപ്പാൻ നിന്നെക്ക് ശങ്ക ഉണ്ടായില്ലയോ? നി “ന്റെ രക്തം നിന്റെ തലമേൽ വരട്ടെ!” എന്നു കല്പിച്ചു, അവനെ കൊല്ലിച്ചു. പിന്നെ ദാവീദ് ഫലിഷ്ടരെ വിട്ടു തന്റെ ആളുകളോടു കൂട സപരാജ്യത്തിൽ

മടങ്ങി ഫെബ്രുവരിയിൽ വന്നു പാർത്താറെ, യഹൂദരു
 പ്പുനാർ അവിടെ വന്നു കൂടി അവനെ രാജാവായി
 അഭിഷേകം കഴിച്ചു. അപ്പോൾ എന്ന സേനാപതി
 യോ ശൌലിന്റെ പുത്രനായ ഇഷ്ബോശത്തിനെ
 ഇസ്രായേലിന്മേൽ രാജാവായി വാഴിച്ചു. ആയവൻ
 ന്നു വഷം വാണു രാജാവേലെക്ക് പോരാത്തവൻ എ
 ന്നു കണ്ടാറെ, ജനങ്ങൾ മുഷിഞ്ഞു രണ്ടാൾ ചെന്നു
 അവനെ കൊന്നു കളഞ്ഞു; അതിന്റെ ശേഷം ദാ
 വീദ് എല്ലാ ഇസ്രായേലിന്മേൽ രാജാവായിരുകയും
 ചെയ്തു.

൩൯. ദാവീദ് ഉറിയ എന്ന പടനാ
 യകനെ കൊല്ലിച്ചത്.

ദാവീദിന്നു ഇങ്ങിനെ എല്ലാ അധികാരം കിട്ടിയ
 പ്പോൾ, യരുശലൈംപട്ടണം മൂലസ്ഥാനത്തിന്നു കൊ
 ൂളാം എന്നു കണ്ടു ആ പട്ടണത്തിൽ പാർത്തു വരുന്ന
 യബൂസ്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു ജയിച്ചു, അവരെ പ
 റത്താക്കി. പട്ടണത്തെ ഉറപ്പിച്ച ശേഷം, ദൈവകൃ
 ടാരത്തെ ചിഹ്നമായി സ്ഥാപിച്ച സാക്ഷിപെട്ടക
 ത്തെയും മറ്റും വരുത്തി വിശുദ്ധാരാധനയെ മോശ
 ധർമ്മപ്രകാരം അവിടെ തന്നെ ക്രമപ്പെടുത്തി, ഇസ്ര
 യേലുകൾ ദൈവഭക്തി വർദ്ധിച്ചു വരേണ്ടതിന്നു വ
 ളരെ ഉത്സാഹിക്കയും ചെയ്തു. അവൻ ദൈവസഹാ
 യത്താലെ യുദ്ധങ്ങളിൽ വീരനായി ഏറിയ ശത്രുക്ക
 ളെ അമർത്തു പടിഞ്ഞാറു മദ്ധ്യതരസ്സു കടൽ, കിഴക്ക്
 ഹ്രാത്തിനദി, തെക്ക് മിസ്രാജ്യം വടക്ക് ദമസ്കന

ഗരം എന്നീ നാലതിൽകുറച്ചു ദേശങ്ങളെ ഒക്കയും
 അവൻ വശത്തിലാക്കി തന്റെ ശാസന അവരിൽ
 നടത്തി. ദാവീദ് ദൈവഭയത്തോടെ വാണു രാജ്യ
 കായ്കളെ നടത്തിയതിനാൽ അവന്റെ സ്വാധീ
 നക്കാൽ സുഖം വർദ്ധിച്ചു വന്നു. ഏദോമ്യർ, മൊവ
 ബ്യർ, ഫലിഷ്ടർ മുതലായ അന്യ ജാതികളിൽ സാധു
 കൾ ഒക്കയും രാജാവ് ഗുണവാൻ എന്നോർത്തു സ
 ന്നോഷിച്ചു. രാജാവ് ഇപ്രകാരം സുഖേന വാഴുന്ന
 കാലം തന്റെ ദുഷ്ടന്മാരെ വേണ്ടും വണ്ണം അട
 ക്കായ്കയാൽ, വലുതായുള്ള ഒരു ദോഷത്തിൽ അകപ്പെ
 ട്ടു പോയി. അത് എങ്ങിനെ എന്നാൽ: സേനാപതി
 യായ ഉറിയക്കു ഒരു സുന്ദരസ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നു. രാ
 ജാവ് അവളെ കണ്ടു മോഹിച്ചു, ഭായ്യയായി കിട്ടേണ്ട
 തിന്നു ഭർത്താവിനെ അമ്മൊസ്യരോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ
 പട്ടുപോകുവാനുക്ക സ്ഥലത്തു നിറുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു
 യച്ചു. രാജാവ് ദുഷ്ടന്മാരെ നിമിത്തം ഭ്രമിച്ചതിനാൽ, മ
 ഘേത്ത അപായങ്ങളും ദൈവം അതിശയമായി എ
 ല്ലാറിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു പ്രകാരവും ഓർമ്മയിൽ വ
 ന്നില്ല. എങ്കിലും ഒരു കാലത്തേക്ക് ദൈവത്തെ വി
 ചാരിയാത്തവനെ ദൈവം തന്നെ വിചാരിച്ചു, ആ
 മഹാപാപത്തിന്നു കഠിന ശിക്ഷ വരുത്തി, ഉറിയ മ
 രിച്ചു ദാവീദ് അവന്റെ ഭായ്യയായ ബത്തശബയെ
 പരിഗ്രഹിച്ച ശേഷം, നാഥാൻ പ്രവാചകൻ ദൈ
 വനിയോഗത്താൽ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞ
 ഉപമ ആവിതു: ഒരു പട്ടണത്തിൽ രണ്ടു മനുഷ്യർ
 ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഒരുവൻ ധനവാൻ, ഒരു
 തൻ ദരിദ്രൻ. ദരിദ്രൻ ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ വാങ്ങി

വളർത്തി, തന്നോടു കൂട ഭക്ഷിച്ചു കുടിച്ചു കുട്ടി എന്ന പോലെ മടിയിൽ ഉറങ്ങുമാറാക്കി. ഒരു ദിവസം ധനവാന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു വഴിപോക്കൻ വന്നപ്പോൾ, തന്റെ ഏറിയ ആടുമാടുകളിൽനിന്നെടുപ്പാൻ മനസ്സാകാതെ ആ ദരിദ്രന്റെ കഞ്ഞാടിനെ പിടിച്ചു അടുത്തു പാകം ചെയ്തു. ദാവീദ് ഇതിനെ കേട്ടപ്പോൾ ക്രൂഡിച്ചു, ഇങ്ങിനെ ചെയ്യവന്നു രാജവിധി വേണം എന്നു വിചാരിച്ചു “യഹോവ ജീവനാണെ ഇത് “ചെയ്യവൻ മരണയോഗ്യൻ” എന്നു കല്പിച്ചു. എന്നാറെ നാഥാൻ “ആ പുരുഷൻ നീ തന്നെ.

“ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ അരു “ഉപ്പാടാവിതു: ഞാൻ നിന്നെ രാജാവാക്കി അഭിഷേകം ചെയ്തു, ശൌലിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചുവല്ലോ. നീ യഹോവയുടെ കല്പനയെ നിരസിച്ചു ഈ “മഹാ ദോഷത്തെ ചെയ്തത് എന്തിന്നു? ഉറിയയെ “നീ അമ്മാനുവാൾകൊണ്ടു കൊല്ലിച്ചു, ദാവ്യയെ “എടുത്തിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ ഞാൻ നിൻ ഭവന “ത്തിൽനിന്നു തന്നെ ദോഷത്തെ നിന്റെ മേൽ വരു

“മാറാക്കും” എന്നിപ്രകാരം കേട്ടപ്പോൾ, ദാവീദ് ഭൂഃവി
 ച്ചു ദോഷക്രിയയെ സമ്മതിച്ചു: “ഞാൻ യഹോ
 “വെക്ക് വിരോധമായി മഹാ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു”
 എന്നു പറഞ്ഞാറെ, നാഥാൻ: “യഹോവ ഇതു പാ
 “പത്തെ ക്ഷമിച്ചു; നീ മരിക്കയില്ല, എങ്കിലും ശത്രു
 “ക്കൾ യഹോവയെ ഭൂഷിപ്പാനായി സംഗതി ഉണ്ടാ
 “ക്കിയതുകൊണ്ടു ജനിച്ചിട്ടുള്ള നിന്റെ പൈതൽ മ
 “രിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു.

അതിന്റെ ശേഷം യഹോവ കുഞ്ഞനെ ബാ
 ധിച്ചു ദേവകരുണയുണ്ടായിട്ടു കുട്ടി മരിക്കാതിരിക്കേ
 ണ്ടതിന്നു ദാവീദ് രാപ്പകൽ കരഞ്ഞും നോറും കൊ
 ണ്ടു നിലത്തു കിടന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതു ഇവുണ്ണം: “ദൈ
 “വമേ, നിന്റെ ദയാപ്രകാരം എന്നോടു കനിവുണ്ടാ
 “കേണമേ! കരളലിവിന്റെ പെരുപ്പത്തിൻപ്രകാ
 “രം എന്റെ അതിക്രമം മാച്ചു കളഞ്ഞു, എന്നെ കഴ
 “കി വെടിപ്പാക്കേണമേ! എന്റെ ദ്രോഹങ്ങളെ ഞാൻ
 “അറിയുന്നു; എന്റെ പാപം നിത്യം എന്റെ മുമ്പാ
 “കെ ഇരിക്കുന്നു. നിന്നെക്ക് മാത്രം വിരോധമായി
 “ഞാൻ പാപം ചെയ്തു; നിന്റെ കണ്ണുകളിൽ ദോഷ
 “മായത് ഞാൻ പ്രവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവമേ! എ
 “നിക്കു ശുദ്ധ ഹൃദയത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു തന്നു, എന്റെ
 “ഉള്ളിൽ സ്ഥിരമുള്ള മനസ്സു പുതുക്കി, വിശുദ്ധാത്മാ
 “വിനെ എന്നിൽ നിന്നെടുക്കാതിരിക്കേണമേ!” പി
 ന്നെ ഞാൻ ദിവസത്തിൽ കുട്ടി മരിച്ചശേഷം ദാവീദ്
 എഴുന്നീറ്റു തേച്ചു കുളിച്ചു യഹോവദവനത്തിൽ ചെ
 ന്നു സ്മരിച്ചതിപ്രകാരം: എൻ ആത്മാവേ! യഹോവ
 യെയും എൻ ഉള്ളമേ! അവന്റെ ശുദ്ധനാമത്തെയും

വാഴ്ത്തുക! എൻ ആത്മാവെ യഹോവയെ തന്നെ
 വാഴ്ത്തുക. അവന്റെ സകല കൃപാദാനങ്ങളെ മറക്ക
 യമരുതെ! അവൻ നിന്റെ സർവാപരാധങ്ങളെയും
 ക്ഷമിച്ചു, നിന്റെ എല്ലാ ക്ഷീണങ്ങളെയും ഒഴി
 ക്കുന്നു. അവൻ നിന്നെ നാശത്തിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു,
 ദയയും കനിയും ചൂടിച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനൊ
 അവന്റെ ദിവസങ്ങൾ പല്ലു പോലെ ആകുന്നു. പ
 ങ്ചിലെ പൂ പോലെ അവൻ പൂക്കുന്നു, കാറ്റു അതി
 നേൽ അടിക്കുമ്പോൾ അതു നീങ്ങിപ്പോയി തന്റെ
 സ്ഥലവും അറിയുന്നതുമില്ല. യഹോവയുടെ കരുണ
 യൊ അവനെ ശങ്കിക്കുന്നവരിലും, അവന്റെ നീ
 തി മക്കളുടെ മക്കളിലും എന്നെന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നു.

൪൦. അബ്രാഹാമിന്റെ ദ്രോഹവും.

മരണവും.

ആ കുട്ടി മരിച്ച ശേഷം ദാവീദിന്റെ ഭവന
 ത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവന്ന ള്ളവം മുഴുവനും തീൻ
 എന്നല്ല, രാജാവിന്റെ പുത്രനായ അബ്രാഹാം ത
 ന്റെ സഹോദരനെ കൊന്നതിനാൽ, അച്ഛൻ നീര
 സഭാവം കാട്ടി ആ കുലപാതകൻ എന്റെ മുഖം കാ
 ണരുതെന്നു കല്പിച്ചു, നാട്ടിക്കുന്നു നീക്കിയപ്പോൾ, അ
 ബ്രാഹാം അച്ഛനോടു ദേവസ്തുതിപ്പെട്ടു അവനിൽനി
 ന്നു വാഴ്ച പിടുങ്ങുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അച്ഛന്റെ ശ്രേ
 ഷ്ടമന്ത്രിയായ അഹിതൊഫൽ അവനോടു ചേർന്നു
 മത്സരപ്രവൃത്തിയിൽ സഹായിച്ചതല്ലാതെ, അബ്രാ
 ഹാം മഹാസുന്ദരനും ദൈവശലക്കാരനുമകകൊണ്ടു.

പ്രജകൾ മിക്കവാറും അവനിൽ ഏറ്റവും രസിച്ചു സേവിപ്പാനും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഒരു സമയത്ത് അബൂലൊം ഹെബ്രോനിൽ രാജാവായി വാഴുന്നു എന്നുള്ള ശ്രുതി യരുശലൈമിൽ എത്തിയാറെ, ദാവീദ് ഭ്രമിച്ചു വിശ്വസ്യരോട്: “നാം വൈകാതെ ഓടിപ്പോക; പട്ടണത്തിന്നു യുദ്ധനാശം വരരുതു” എന്നു കല്പിച്ചു, പുറപ്പെട്ടു ചെരിപ്പുരി തലമുടി കരഞ്ഞു, കിട്രോൻ പുഴയെ കടന്നു ഒലിവ് മലയെ കരേറിയത്രയായി. ബിന്ദ്രമീൻനാട്ടിൽ കൂടി ചെല്ലുമ്പോൾ, ശൌലിന്റെ ബന്ധുവായ ശീമയി എന്നവൻ അവനെ കണ്ടു, ശപിച്ചു കല്ലെറിഞ്ഞു പോ! പോ! ചോരക്കായി! എന്നും മറ്റും വിളിച്ചു പറഞ്ഞാറെ, ദാവീദിന്റെ സ്നേഹിതനായ അബിശയി അവനെ കൊല്ലുവാൻ ഭ്രമിച്ചപ്പോൾ, ദാവീദ്: “വേണ്ടാ അവൻ ശപിക്കട്ടെ; ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ യഹോവ “കല്പിച്ചതല്ലൊ” എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം ദാവീദ് യദ്ദൻനദിയെ കടന്നു മഹനൈംകോട്ടയിൽ എത്തി പാത്ത്പ്പോൾ അബൂലൊം യരുശലൈമിൽ എത്തി രാജാസനത്തിന്മേൽ ഇരുന്നതിനാൽ, കായ്ക്കും സാധിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ചു. അച്ഛനെ വല്ലപ്രകാരവും മുടിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചാറെ, ദാവീദ് തന്റെ വിശ്വസ്യരെ ചേർത്തു യൊവബ് എന്ന നായകന്റെ കൈയിൽ ഏല്പിച്ചു, മസരക്കാരെ അടക്കിവെപ്പാൻ അയച്ചു. പോകുമ്പോൾ: “ദാവീദ് സൂക്ഷിപ്പിൻ! “ബാലകനായ അബൂലൊമോടു പതുക്കെ ചെയ്യാ “വു” എന്നു കല്പിച്ചു. അവർ വന്നെത്തി പടതുടങ്ങിയാറെ, ശത്രുക്കൾ തോറ്റു, അബൂലൊം കോവകം

ഴതപ്പറത്തു ഏറി പാഞ്ഞു, മരാമരത്തിൻ കീഴെ വന്ന
 പ്ലോൾ, അവന്റെ നീണ്ട തലമുടി കൊമ്പിനേൽ
 പിടിപെട്ടു തൂങ്ങി കഴുത ഓടിപ്പോയി. അതിനെ ഒരു
 ത്തൻ കണ്ടു, യൊവബെ അറിയിച്ചു. “നീ അവ
 “നെ കൊല്ലാഞ്ഞതു എന്തു?” എന്നു ചോദിച്ചാറെ,
 അവൻ: “എനിക്ക് ൧൦൦൦ ശേക്കൽ വെള്ളി തൂക്കി ത
 “ന്നാലും ഞാൻ രാജപുത്രന്റെ നേരെ കൈ നീട്ടുക
 “യില്ല; ബാലനെ സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ എന്ന
 “രാജാവിന്റെ കല്പന ഞാൻ കേട്ടുവല്ലോ” എന്നു
 പറയുമ്പോൾ, യൊവബ്: “ഞാൻ താമസിക്കയില്ല”
 എന്നു ചൊല്ലി ൩ കുന്തം എടുത്തു പോയി അബ്ബ
 ലൊമിന്റെ മാറിൽ കുത്തി കൊല്ലിച്ചു.

അനന്തരം ചില ആളുകൾ ദാവീദിന്റെ അടു
 ക്കെ എത്തി ശത്രുക്കൾ തോറ്റ മകനും മരിച്ചിരിക്ക
 ന്നു എന്നു അറിയിച്ചപ്പോൾ, അവൻ ഞെട്ടി: “എൻ
 “മകനായ അബ്ബലൊമെ! ഞാൻ നിന്നെക്ക് പകരം
 “എന്തുകൊണ്ടു, മരിക്കാതിരുന്ന? എൻ മകനെ! എൻ
 “മകനെ! എന്നു വിളിച്ചു കരാത്തു കൊണ്ടിരുന്നു”
 ആ തോലുയാൽ മസരിച്ചവർ എല്ലാവരും അടങ്ങി,

രാജാവോടു ഇണക്കവും ശരണവും അപേക്ഷിച്ചു. പിന്നെ യഹൂദഗോത്രക്കാർ യർൻകരക്കൽ വന്നു ദാവീദിനെ എതിരേറ്റു കടത്തിയപ്പോൾ, ശീമയും അടുത്തു രാജാവെ കണ്ടു, തൊഴുതു മുഖെ ശപിച്ചതിന്നു വളരെ താല്പയ്ക്കത്തോടെ ക്ഷമ ചോദിച്ചു. ഇപ്രകാരം ദാവീദ് ജയഘോഷത്തോടെ യരുശലേമിൽ മടങ്ങി വന്നു, ജീവപയ്യന്തം രാജാവായി വാണു, സർവ്വപ്രജകളെയും രക്ഷിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തു.

൪൧. ഇസ്രായേലിലെ രോഗബാധ.

ദാവീദ് യരുശലേമിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ, മത്തരം പുതുതായി തുടങ്ങി, ബിന്ദ്രമീൻകാരനായ ശബെ എന്ന ഒരുത്തൻ കലഹത്തിനായി ക്വാമളം ഊതി, “ദാവീദ് ഭവനത്തോടു ഞങ്ങൾക്കു എന്തൊരു ചേ “ച്ചു? ഓരോ ഗോത്രക്കാർ തങ്ങൾക്കു ബോധിക്കുന്ന “പ്രകാരം കായ്ചാദികളെ നടത്താമല്ലോ” എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു റോഹിച്ചു. അപ്പോൾ യൊവബ് പട്ടാളങ്ങളെ ചേർത്തു കലഹക്കാരെ പിന്തുടന്നു, ശബെയെ കൊല്ലിച്ചു, അവനോടു ചേർന്നവരെ അമർത്തി വെച്ചു. കുറയക്കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം മത്തരദോഷം ദാവീദിന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നു തന്നെ ജനിച്ചു വന്നു രാജാവ് പൃഥ്വനായപ്പോൾ, അബ്ബലൊമിന്റെ അന്നു ജനായ അദൊന്യ രാജദാവം പൂണ്ടു തേർ കുതിരകളെയും മറ്റും സമ്പാദിച്ചു യൊവബിന്റെ സഹായത്താൽ രാജാസന്നം കരേറി അച്ഛന്നു പകരം വാഴുവാൻ ശ്രമിച്ചു. കോയ്യ ഇളയ പുത്രനായ ശലൊ

മൊന്നു വരേണ്ടതാകകൊണ്ടു, ദാവീദ് അദൊന്യയുടെ ഉത്സാഹത്തെ നിഷ്കലമാക്കി, ശലൊമൊൻ തന്നെ ഇളയ രാജാവ് എന്നു ഘോഷിച്ചിരിച്ചു.

അവൻ രാജാസനം കരേറും മുമ്പെ രാജ്യത്തിൽ എങ്ങും കൊടിയ ബാധയുണ്ടായി. അതിന്റെ കാരണം എന്തെന്നാൽ: സാത്താൻ ഇസ്രായേലിന്നു വിരോധം ഭാവിച്ചു രാജാവെ വശീകരിച്ചപ്പോൾ ദാവീദ് മന്ത്രികളോടു ഇസ്രായേലിൽ പടെക്കു പ്രാപിയുള്ള പുരുഷരെ എണ്ണുവെന്നു കല്പിച്ചു. യോവബ് ഈ കാര്യം ദൈവത്തിന്നു അറിപ്പാൻ എന്നറിഞ്ഞു വിരോധിച്ചു എങ്കിലും, രാജാവ് കേൾക്കായ്കൊണ്ടു തലവന്മാരോടു കൂട പുറപ്പെട്ടു ഒമ്പത് മാസത്തിന്നകം എല്ലാവരെയും എണ്ണിച്ചാത്തി കണക്ക് അറിയിച്ചു. അന്നേരമെ രാജാവിന്നു ഇത് അകൃത്യം എന്നു ബോധം വന്നു ടുഃഖിച്ചുള്ളു; യഹോവയെ! ഞാൻ ചെയ്ത പാപത്തെ ക്ഷമിക്കേണമെ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ ദേവനിയോഗത്താൽ പ്രവാചകനായ ഗാദ് രാജാവെ ചെന്നു കണ്ടു: “യഹോവ മൂന്നിൽ “ഒന്നു വരിപ്പാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു. ഏവയെ “ക്ഷാമമൊ മൂന്നു മാസത്തെ തോലൂയൊ മൂന്നു ദിവ “സത്തെ രോഗബാധയൊ” ഏതു വേണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടാറെ, ദാവീദ് കുലുങ്ങി എനിക്കു ഏറ്റവും വ്യാകുലമുണ്ടു. യഹോവ മഹാകരുണയുള്ളവനാകകൊണ്ടു ഞാൻ അവന്റെ കയ്യിൽ വീഴട്ടെ; മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ അരുതെ എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം, യഹോവ മഹാ ജ്വരത്തെ ഇസ്രായേലിൽ വരുത്തി ദാനിൽനിന്നു ബെറ്'ബാവരെക്കും ൭൦,൦൦൦ ജനങ്ങൾ

മരിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ ദൈവദൂതൻ യരൂശലേമിൽ നാശം ചെയ്യുമ്പോൾ യഹോവ മനസ്സിലിറങ്ങുമതി എന്നു കല്പിച്ചു. ദാവീദ് ദൈവദൂതൻ മൊറിയ മലമേൽ അറന്നു എന്ന യബൂസ്യപ്രദുവിന്റെ കളത്തിൽ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ അങ്ങോട്ടു ചെന്നു ആ പ്രദുവോടു കാളകളെയും കളഞ്ഞെയും വിലെക്ക് വാങ്ങി, യഹോവെക്ക് ബലി പീഠത്തെ പണിയിച്ചു. ബലി കഴിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ച ഉടനെ ബാധ നീങ്ങിപ്പോയി.

അനന്തരം ദാവീദ് മോശയുടെ ധർമ്മപ്രകാരം ലേവ്യരിൽനിന്നു ൩൦൦൦ പേരെ വരിച്ചു ന്യായാധിപതികളാക്കി. ശേഷം ലേവ്യരെ ൨൪ വകയായി ദൈവാലയത്തിലെ സേവകയായി നിയമിച്ചു. പിന്നെ ആസാഫിന്റെ പുത്രന്മാരിൽനിന്നു ൪൦൦൦ പേരെ എടുത്തു അവരെയും ൨൪ പങ്കായി ദൈവാലയത്തിലെ വാദ്യഘോഷപ്പണിക്കാക്കി വെച്ചു. ഇവക്ക് മൂപ്പന്മാർ യദൂതൻ, ഹെമാൻ എന്നിരുവർ തന്നെ.

൪൨. ശലോമൊൻ രാജാവു.

ദാവീദ് രാജാവ് അവിടെ തന്റെ വാഴ്ച മുതൽ ദൈവാരാധന നല്ല ക്രമത്തിൽ ആക്കി സകലവും വഴി പോലെ നടക്കേണ്ടതിന്നു ഉത്സാഹിച്ചു പ്രകാരം അവസാനം വരെ ആ വിശുദ്ധ കാര്യം തന്നെ മനസ്സിൽ ധരിച്ചു ബഹു താല്പയ്യത്തോടെ നടത്തി അവൻ രാജ്യത്തിലെ പ്രധാനികളെയും ശ്രേഷ്ഠന്മാരെയും വരുത്തി അവരുടെ മുമ്പാകെ തന്റെ പുത്രനായ

ശലോമൊന്റെ പക്കൽ രാജ്യഭാരം ഏല്പിച്ചു, താൻ പണിയിപ്പാൻ ഭാവിച്ച ദൈവാലയത്തെ താമസം കൂടാതെ കെട്ടി തീർക്കണം എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ താൻ വരച്ച മാതിരിയേയും കാട്ടി, പണിക്ക് അററമി ല്ലാതോളം സ്വരൂപിച്ച വെള്ളി, ചെമ്പ്, ഇരുമ്പ് മുതലായ ലോഹങ്ങൾ തീപ്പിച്ചു ചൊൻ വെള്ളി പാത്രങ്ങൾ മുറിച്ചു ഇറുന്ന് മരങ്ങൾ ചെത്തിച്ചു കല്ലുകൾ ഈ വകയെല്ലാം ഏല്പിച്ചു കൊടുത്ത ശേഷം ജനങ്ങളോടും പ്രത്യേകം ധനവാന്മാരോടും നിങ്ങളും പ്രാപ്തി പോലെ വിശുദ്ധ പണിക്കായി ചൊൻ വെള്ളി മുതലായ വസ്തുക്കളെ കൊണ്ടു കൊടുപ്പിൻ എന്നു പരാഞ്ഞു ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. ശലോമൊന്നു ഉണ്ടായ ധനപുഷ്ടി പോലെ ആ കാലത്തുള്ള രാജാക്കന്മാർക്കു് ആർക്കും ഉണ്ടായില്ല. ഇസ്രായേല്യർ അവന്റെ വാഴ്ചയിൽ സമാധാനത്തോടെ പാഞ്ഞു രാജ്യത്തിലെ ഫലപുഷ്ടി സുഖേന അനുഭവിച്ചു. എന്നാലൊ ധനത്തേക്കാളും രാജാവിന്നു ജ്ഞാനം അധികമായുന്നു. അതെങ്ങിനെ എന്നാൽ: അവൻ രാജ്യഭാരം ഏറ്റെടുപ്പാൻ യഹോവ ഒരു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി നിന്നു ക്ഷിപ്തമായതിനെ ചോദിക്കു എന്നു കല്പിച്ചു, അപ്പോൾ ശലോമൊൻ: “നിന്റെ എണ്ണമില്ലാത്ത ജനത്തെ ന “ടത്തുവാനായി ഞാൻ വഴി ഒട്ടും അറിയാത്ത ബാല “നാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഗുണദോഷങ്ങളെ തിരിച്ചു “നേരം ന്യായവും നിന്റെ വംശത്തിൽ നടത്തേണ്ട “തിന്നു കേട്ടനുസരിക്കുന്ന ഹൃദയം എനിക്ക് നല്ല “നേമ!” എന്നിപ്രകാരം അപേക്ഷിച്ചു. യഹോവ അതിനാൽ പ്രസാദിച്ചു, ദീപ്തായസ്സു, സമ്പത്തു, ശത്രു

ജയം എന്നീവകയല്ല അനുസരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തെ ചോദിച്ചുകൊണ്ടു: “ഇതാ ഞാൻ നിന്റെ അപേക്ഷപോലെ ആർക്കും വരാത്ത ജ്ഞാനവും തിരിച്ചറിവുമുള്ള ഹൃദയത്തെ ഞാൻ നിന്നെക്കു തന്നു; നീ അപേക്ഷിക്കാത്ത ഐശ്വര്യവും തേജസ്സും കൂട നിൻകാലമുള്ള രാജാക്കന്മാരിലും അധികമായി തന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു കല്പിച്ചു. അപ്രകാരം തന്നെ അവന്നു കിട്ടുകയും ചെയ്തു.

ശലോമൊന്നുണ്ടായ ജ്ഞാനം സമ്പത്തു മഹത്വം എന്നിവറ്റാൽ അവൻ തന്നെ എല്ലാ രാജാക്കന്മാരിലും കീർത്തി ഏറിയവൻ ആയിരുന്നു. അവൻ ഓരോ ദിക്കുകളിൽ കപ്പലുകളെ അയച്ചു കച്ചവടം നടത്തി, ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നു രാജാക്കന്മാരും അവനെ ചെന്നു കണ്ടു, അവന്റെ ജ്ഞാനത്തെ കേട്ടു അതിശയിച്ചു. അവന്റെ സുഭാഷിതങ്ങൾ ഈ നാളോളം ബുദ്ധിമാന്മാർക്കും ബുദ്ധിഹീനന്മാർക്കും ഫലമേകുന്ന ജ്ഞാനവൃക്ഷമായി നിൽക്കുന്നു. ഇത്ര ജ്ഞാനവിശേഷം രാജാവിന്നുണ്ടായി എങ്കിലും അതിനാൽ പാപത്തിൽനിന്നു തെറ്റി ശുദ്ധനായി പാർത്തു എന്നല്ല. അവൻ ചിദാൻ, തൂർ, മിസ്ര മുതലായ ദേശങ്ങളിൽനിന്നും കനാൻ വംശത്തിൽനിന്നും മറ്റും ചില നൂറു രാജപുത്രീമാരെ വരുത്തി കോവിലകത്തു പാപ്പിച്ചു, അവർതങ്ങളുടെ ബിംബങ്ങളെയും കൊണ്ടു വന്നുവെച്ചു സേവിച്ചതുകൊണ്ടു ശലോമൊന്റെ മനസ്സു വഷളാക്കിക്കളഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം ജ്ഞാനം ഏറിയ രാജാവ് യഹോവയും ഇസ്രായേലുരമായി ചെയ്ത കരാറെ ലംഘിച്ചു മഹാ പാപത്തിൽ അകപ്പെട്ടു പോയി.

അതിൻഫലവും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു; അതിനാൽ ഈ വക ഭോഷങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടു ഒഴിഞ്ഞു നില്പാൻ അവൻ എല്ലാവർക്കും ദൃഷ്ടാന്തമായി ഭവിക്കയും ചെയ്തു.

൪൩. രാജ്യവിഭാഗം.

ശലോമൊമരിച്ചതിന്റെ ശേഷം പുതിയ രാജാവെ വാഴിപ്പാൻ ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാരെല്ലാവരും ശിക്ഷയിൽ വന്നു കൂടി. അവർ ശലോമൊന്റെ പുത്രനായ രഹബ്ബാമിന്റെ ഭൃശ്ശീലവും ക്രൂരഭാവവും അറിഞ്ഞിട്ടു, യരൊബ്ബാമെന്ന മദ്ധ്യസ്ഥൻ മുഖാന്തരം അവനോടു: “നിൻ പിതാവ് ഞങ്ങളുടെ മേൽ നുകം ഭാരമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു; നീ അതിൻ ഘനം കുറച്ചു ഞങ്ങൾക്കു ഗുണം വരുത്തിയാൽ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ അനുസരിച്ചു സേവിക്കാമെന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. രഹബ്ബാമും കാര്യം വിചാരിച്ചു: “എൻ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ നുകത്തെ ഭാരമാക്കി, എന്നാൽ ഞാൻ അതിൽ നിന്നു കുറയ്ക്കയില്ല കൂട്ടുകയത്രെ ചെയ്യും; അച്ഛന്റെ അരയേക്കാളും എന്റെ ചെറുവിരൽ തടിച്ചത്. അച്ഛൻ ചമ്മട്ടിക്കൊണ്ടു അടിച്ചു, ഞാനോ (കൊമ്പിന്റെ ചമ്മട്ടിക്കൊണ്ടു) തേളുകളെ കൊണ്ടു ശിക്ഷിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. ഈ കഠിനവാക്കു കേട്ടു, ഇവനിൽനിന്നു ഗുണം വരികയില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്രായേലർ: ദാവീദ് വംശം നമുക്കെന്തു! ഇസ്രായേലേ, നിന്റെ കുടികളിലേക്ക് തിരിച്ചു ചെല്ലുക! ദാവീദേ, നിന്റെ ഭവനത്തെ നോക്കുക! എന്നു ആർത്തു പിരിഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം ൧൦ ഗോത്രങ്ങൾ ദാവീദ് സ്വരൂപ

ത്തിൽനിന്നു നീങ്ങി, തങ്ങൾക്കു തെളിഞ്ഞവണ്ണം
ഒർ ഇസ്രായേൽരാജ്യത്തെ സ്ഥാപിച്ചു, യരൊബ്ബാ
മെന്ന പ്രാപ്തിയുള്ള നായകനെ രാജാവാക്കി അന്നു
സരികയും ചെയ്തു.

പിന്നെ രഥബ്ബാ പിരിഞ്ഞു പോയ ഇസ്രായേ
ല്യരോടു പക വീഴുവാൻ യുദ്ധത്തിന്നു വട്ടം കൂട്ടി പു
റപ്പെട്ടാറെ, യഹോവ ശമയ്യ എന്ന പ്രവാചകനെ
അയച്ചു പറയിച്ചത്: “നിങ്ങൾ സഹോദരന്മാരോടു
“പൊരുതുവാൻ ചെല്ലാതെ മടങ്ങിപ്പോകവിൻ! ഈ
“കാര്യം എന്നിൽനിന്നുണ്ടായുന്നു” എന്നിപ്രകാരം
കേട്ടപ്പോൾ, അവർ അനുസരിച്ചു മടങ്ങിപ്പോയി.

എന്നാറെ, യരൊബ്ബാ ഇസ്രായേൽദൈവമാ
യ യഹോവയെ വിട്ടു ആരാധനക്കായി ബെത്തൽ
ദാൻ എന്ന രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിൽ പൊൻകാളകളെ പ്ര
തിഷ്ഠിച്ചു. ഇസ്രായേലർ പേരുന്നാളിന്നു യരുശലെ
മിലേക്ക് പോകുന്നതും വിരോധിച്ചു. പിന്നെ ബെ
ത്തലിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ബലിപീഠത്തിന്മേൽ താൻ
കരേറി പൂജ കഴിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, യഹോവ
യഹൂദയിൽനിന്നു കല്ലിച്ചയച്ച ഒരു പ്രവാചകൻ
ചെന്നു: “ഹെ തറയെ! യഹോവയുടെ വാക്കു കേൾ
“ക്കുക, ദാവീദവംശത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവനുള്ള യൊ
“ശിയാ നിന്റെ മേൽ പൂജാരികളെ അരുത്തു, മനു
“ഷ്ട്രാസ്ഥികളെയും ഇട്ടു ചുടും” എന്നും മറ്റും കേട്ടാ
റെ, യരൊബ്ബാ കൈ നീട്ടി: “അവനെ പിടിപ്പിൻ”
എന്നു വിളിച്ചു കല്ലിച്ചപ്പോൾ. തന്റെ കൈ വരണ്ടു
കല്ലിച്ചുപോയി, തറ പിളന്നു ചാരം തൂകി. പിന്നെ
രാജാവ് പ്രവാചകനോടു: “നീ എനിക്ക് വേണ്ടി

“യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിക്ക” എന്നു അപേക്ഷിച്ചാറെ, അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, രാജാവിന്റെ കൈ സ്വസ്ഥമായി വരികയും ചെയ്തു. അന്നത്തരം ആ ദീഘദർശി ദൈവകല്പനപ്രകാരം വൈകാതെ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് യാത്രയായപ്പോൾ പൃഥ്വനായ മറ്റൊരു ദീഘദർശി ബെത്തെലിൽനിന്നു, അവന്റെ വഴിയെ ഓടികളുപ്പു പറഞ്ഞു തെറ്റിച്ചു മടക്കി വീട്ടിൽ പാപ്പിച്ചു. ആയവൻ ദൈവകല്പനയെ വിരോധമായി ഭക്ഷിച്ചു കുടിച്ചശേഷം കഴുതപ്പുറമേറി തന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് പുറപ്പെട്ടു പോയി. വഴിക്കൽ വെച്ചു ഒരു സിംഹം അവനെ കണ്ടു പിടിച്ചു കൊന്നു, കഴുതയെയും ശവത്തെയും തൊടാതെ നിന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

പൃഥ്വനായ ദീഘദർശി ആ അവസ്ഥ കേട്ടപ്പോൾ, ഇത് അനുസരണമേകുന്നതല്ല ശിക്ഷ എന്നറിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു പോയി, ശവത്തെ എടുത്തു കുഴിച്ചിട്ടു.

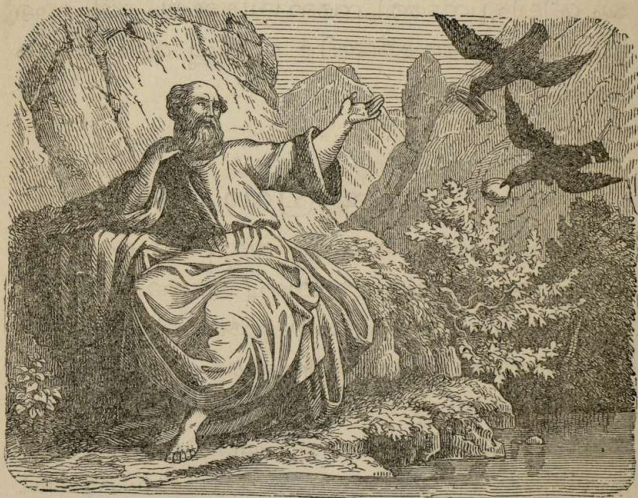
യരൊബ്ബാം ഇപ്രകാരമുള്ള ദേവശിക്ഷകളെ കണ്ടിട്ടും ഭക്തപുത്രനെ വിടാതെയും മനസ്സു തിരിയാതെയും ബിബെങ്ങളെ സേവിച്ചു രാജ്യത്തെയും പ്രജകളെയും വഷളാക്കി കളഞ്ഞു. ഇസ്രായേലർ യഹോ

വയെ വെടിഞ്ഞു അന്യദേവകളെ ആരാധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, സൌഖ്യവും സമാധാനവും രാജ്യത്തിൽനിന്നു നീങ്ങി കലഹമത്സരങ്ങളും ജനിച്ചു. ഓരോരുത്തൻ ഡംഭിച്ചു രാജാവെ ഭ്രഷ്ടനാക്കി കൊന്നു, താൻതാങ്ങൾ രാജാസനം ഏറുവാൻ തുനിയും. അവർ യരൊബ്ബാം സ്ഥാപിച്ച ദൃഷ്ടദസേവയെ മാത്രമല്ല, അജ്ഞാനികളുടെ സകല ബിംബാരാധനയെയും ശീലിച്ചു നടത്തി, നരബലികളെയും കഴിച്ചു, എല്ലാ വിധമുള്ള അക്രമങ്ങളിൽ രസിച്ച് മുഴുകി പോകയും ചെയ്തു.

൪൪. എലീയാപ്രവാചകൻ.

യഹോവയെ വെടിഞ്ഞു അന്യദേവകളെ സേവിച്ച രാജാക്കന്മാരിൽ ആഹാബ് എന്നവൻ പ്രധാനൻ. അവന്റെ ഭാര്യയായ ഇജബൽ ശമർയ്യാപട്ടണത്തിൽ ശോഭയുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളെ പണിയിച്ചു അവറ്റിൽ ചിദോന്യ ദേവകളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ബാൾദേവന്നു ൪൫൦ അഷ്ടരോത്ത് എന്ന ദേവിക്ക് ൪൦൦ പുജാരികളെ വെച്ചു, ആ കൂര സേവയെ നടത്തി. അവൾ യഹോവയെ മാനിച്ചു സേവിക്കുന്നവരെ ഹിംസിച്ചു പ്രവാചകന്മാരെ കൊന്നു. അന്നു രാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഒരാവൻ മാത്രം യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു രാജ്ഞിയുടെ കൂര പ്രവൃത്തിയെ കണ്ടു ഭൂഃഖിച്ചു, ൧൦൦ പ്രവാചകന്മാരെ ഗുഹകളിൽ ഒളിപ്പിച്ചു, അവർക്കു രഹസ്യമായി അപ്പവും വെള്ളവും കൊടുത്തു. ആ കാലത്തു ദീഷ്ബദ്'റിയായ എലീയാ

രാജാവെ ചെന്നു കണ്ടു: “ഞാൻ സേവിക്കുന്ന യ
“ഹോവ ജീവനാണ്! ഞാൻ പറഞ്ഞാലല്ലാതെ ഈ
“സംവത്സരങ്ങളിൽ മഴയും മാന്തും ഉണ്ടാകയില്ല എ
“ന്നു പറഞ്ഞു”. പിന്നെ നാട്ടിൽ ക്ഷാമം ഉണ്ടായാ
റെ, ക്രിസ്ത് എന്ന തോട്ടിന്റെ താഴ്വരയിൽ എലിയാ
ഒളിച്ചു കാക്കുകൾ കൊണ്ടുവന്ന രീൻപണ്ടങ്ങൾ തി
ന്നുകയും തോട്ടിലെ വെള്ളം കുടിക്കുകയും ചെയ്തു.

അന്നന്തരം തോട്ടു വററി പോയാറെ, തനിക്കു ച
പ്പത്തിലെക്കു പോകുവാൻ കല്പനയായി. അവൻ ആ
നഗരത്തിന്നു പുറത്തു എത്തിയപ്പോൾ, വിറക് പെര
ക്കുന്ന ഒരു വിധവയെ കണ്ടു, വെള്ളത്തിന്നും അ
പ്പത്തിന്നും ചോദിച്ചാറെ “അവൾ, ഒരു പിടി മാവും
“അല്പം എണ്ണയും അല്ലാതെ, ഒന്നും ശേഷിപ്പില്ല. ഈ
“വിറക് കൊണ്ടു എനിക്കും പുത്രനുമായി അസാരം

“വെച്ചു ഭക്ഷിച്ചു, പിന്നെ മരണം കാത്തു കൊല്ലേയ്യ “ജൂ” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ എലീയാ ഭയപ്പെട്ടുണ്ടു: നീ ചെന്നു അതിനെ ഒരുക്കുക; എനിക്ക് മുമ്പെ കുറെ കൊണ്ടുവാ. പിന്നെ നീയും മകനും തിന്നുക. മാവും എണ്ണയും മഴ ചെയ്യുന്ന ദിവസത്തോളം ഒടുക്കുകയില്ല എന്നു ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ കൊടുത്തതു എലീയാ വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചു ഒരു വർഷത്തോളം അവളുടെ വീട്ടിൽ പാർത്തു. ആ ദൈവവചനപ്രകാരമവർ മൂന്നു പേരും മുട്ടു കൂടാതെ കഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ മഴ ഒട്ടും ഉണ്ടാകാത്ത മൂവാണ്ടു കഴിഞ്ഞ ശേഷം യഹോവ: “ഞാൻ മഴ ചെയ്യിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ടു നീ ആഹ്വാനം ചെയ്തു കൊണ്ടു “ഞാൻ ചെയ്യുക!” എന്നു കല്പിച്ചു. എലീയാ ചെന്നു എത്തിയാറെ, ആഹ്വാനം: “ഇസ്രായേലരെ വലം ക്കുന്ന ആൾ നീ തന്നെയല്ലോ” എന്നു ചോദിച്ചു തിന്നു: “ഞാനല്ല, നീയും നിൻ പിതാവിൻ കുടുംബവും യഹോവയുടെ ധർമ്മത്തെ വെടിഞ്ഞു ബാളെ “ആശ്രയിച്ചു നടക്കുന്നത് കൊണ്ടത്രെ ഇസ്രായേലരെ “വലം ക്കുന്നു” എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാറെ രാജാവ് ദീപ്തദർശിയുടെ വാക്കിൻ പ്രകാരം ബാളിന്റെ പുജാരികളെയും എല്ലാ ഇസ്രായേലരെയും കർമ്മം മലമേൽ വരുത്തി കൂട്ടിയാറെ, എലീയാ: “നിങ്ങൾ രണ്ടു പക്ഷമാകുന്നതു എത്രോളം? യഹോവ “ദൈവമായാൽ അവനെ വഴിപ്പെട്ടു സേവിപ്പിൻ! “ബാൾ ആകുന്നെങ്കിൽ ബാളെ അനുസരിപ്പിൻ!” എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു അവർ മിണ്ടാതെ പാർത്തു

സമയം “യഹോവാപ്രവാചകരിൽ ഞാനത്രെ ശേ
‘ഷിപ്പുള്ളു; ബാളിന്നുള്ളവർ രക്തം പേരുണ്ടല്ലോ!” ഒരു
കാളയെ അവരും ഒരു കാളയെ ഞാനും ബലികഴിക്കട്ടെ!
ആരും രീ കൊടുത്തതല്ല. “അവർ തങ്ങളുടെ ദേവനാ
“മത്തെ വിളിക്കട്ടെ, ഞാനും യഹോവാനാമത്തെ വിളി
“ക്കും; രീ കൊണ്ടു ഉത്തരം കല്പിക്കുന്നവൻ അത്രെ ദൈ
“വമാകേണ്ടു” എന്ന് പറഞ്ഞത് എല്ലാവർക്കും സമ്മ
തമായി. പൂജാരികൾ ഒരു കാളയെ കൊന്നു ഒരുക്കി
തറമേൽ വെച്ചു ഉദയം മുതൽ ഉച്ചയോളം ബാളെ വി
ളിച്ചു തുള്ളി ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഉത്തരം ഒന്നും വ
രാഞ്ഞപ്പോൾ എലീയ പരിഹസിച്ചു “ബാൾ ധ്യാനി
“ക്കുന്നുവോ? പ്രയാണമായോ? ഉറങ്ങുന്നുവോ? എ
“ന്നോ, തിണ്ണം വിളിപ്പിൻ!” എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു
അവർ നിലവിളിച്ചു തങ്ങളെ കുത്തി വെട്ടി മുറിച്ചു
കൊണ്ടു സന്ധ്യയോളം വെളിച്ചപ്പെട്ടു; എന്നിട്ടും ഉ
ത്തരം ഉണ്ടായതും ഇല്ല.

ബലി കഴിക്കേണ്ടതിന്നു നേരമായപ്പോൾ എലീ
യാ ജനങ്ങളെ അടുക്കെ വിളിച്ചു ഇടിക്കൂട്ടായ യ
ഹോവയുടെ തറയെ നന്നാക്കി, ചുറ്റും കുഴിച്ചു വിറക്
അടുക്കി കാളയെ കണ്ടും ആക്കി തറമേൽ വെച്ചു. കുഴി
നിറവോളം ബലിയുടെ മേൽ വെള്ളം ഒഴിപ്പിച്ചശേ
ഷം എലീയാ: “അബ്രാഹാം ഇശാക്ക് യാക്കോബ്
“എന്നവരുടെ ദൈവമായ യഹോവയേ! ഇസ്രായേ
“ലിൽ നീ ദൈവമെന്നും ഞാൻ നിന്റെ വേലക്കാര
“ൻ എന്നും ഇതൊക്കെയും നിന്റെ വചനപ്രകാരം
“ചെയ്യേ എന്നും അറിയുമാറാക്കേണമേ!” എന്നു പ്രാ
ർത്ഥിച്ചു ഉടനെ യഹോവയുടെ അഗ്നി ഇറങ്ങി ബലി

യെയും തോട്ടിലെ വെള്ളത്തെയും മറ്റും തിന്നു കഴിഞ്ഞു. ജനമെല്ലാം മുഖം കവിഞ്ഞു വീണു: “യഹോവ “തന്നെ ദൈവം!” എന്നു വിളിച്ചു വന്ദിച്ചാറെ, എലീയാ ബാളിന്റെ പുജാരികളെ പിടിച്ചു കൊല്ലിച്ചു. പിന്നെ നാട്ടിലെ വാർദ്ധ്യയെ കണ്ടു മഴയുണ്ടാവാൻ വെട്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചു ബാല്യക്കാരനെ ഏകദേശം പടിഞ്ഞാറോട്ടു പോയി നോക്കി വരുവാൻ അയച്ചു. അവൻ ഏഴാമതു നോക്കിയപ്പോൾ കടലിൽനിന്നു ഒരു ചെറിയ മേഘം കരേറുന്നതു കണ്ടപ്രകാരം അറിയിച്ചു. പിന്നെ എലീയാ ആഹാബെ തേരിൽ കരേററി രാജധാനിക്കയച്ചാറെ, ആകാശം കറുത്തു വന്ദശ ചെയ്തും ചെയ്തു.

അനന്തരം ആഹാബിന്റെ പുത്രനായ അഹസ്വേൽ എന്നു പേരിൽ പിടിച്ചു തന്നിട്ടു സൗഖ്യം ഉണ്ടാകുമൊ എന്നു ഫലിഷ്ടദേവനായ ബാൾജബുബോട്ടു ചോദിച്ചാൻ എത്രയും ദൂതനെ അയച്ചപ്പോൾ, എലീയാ അവനെ എതിരേറ്റു: “ഇസ്രായേലിൽ ദൈവം “വെച്ചു എന്നു വെച്ചാ നിങ്ങൾ എത്രയും പോകുന്നതു? ഗുണം വരാതെ നീ മരിക്കും നിശ്ചയം എന്തെന്നു രാജാവോടു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടാകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ദൂതൻ മടങ്ങി അഹസ്വേലയെ ചെന്നു കണ്ടു, രോമകുപ്പായം ഉടുത്ത ഒരുത്തൻ തങ്ങളെ എതിരേറ്റു, രാജാവു നിശ്ചയമായി മരിക്കും എന്നു കേട്ടപ്രകാരം ബോധിപ്പിച്ചു. അതിന്നു അഹസ്വേൽ ആയാൾ എലീയാ തന്നെ എന്നു ചൊല്ലി അവനെ കെട്ടി കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു ഉറപ്പാക്കിയ അയച്ചു. അവർ മലകരേറി എലീയായുടെ

അടുക്കെ എത്തിയപ്പോൾ തലവൻ: “ഹേ ദേവ
 “പുരുഷ രാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം നീ ഇറങ്ങി
 “വാ!” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ എലീയാ: “ഞാൻ
 “ദേവപുരുഷനായാൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അഗ്നി
 “വീണു, നിന്നെയും നിന്റെ ദിം പടയാളികളെയും
 “സംഹരിച്ചു കളക!” എന്നു കല്പിച്ചു അപ്രകാരവും
 ഉണ്ടായി. അതിന്റെ ശേഷം രാജാവു മരൊരുത്ത
 നെ ദിം ആളുകളോടുകൂട അയച്ചു, അവരും തീക്കൊണ്ടു
 നശിച്ചു. മൂന്നാമതും ഒരുവൻ ചെന്നു എത്തി വന്നു
 “ങ്ങി ദേവപുരുഷ! കരുണ വിചാരിച്ചു ഞങ്ങളെ
 “സംഹരിക്കാതിരിക്കേണമേ!” എന്നു അപേക്ഷിച്ചു
 പ്പോൾ, എലീയാ ദൈവവചനപ്രകാരം അവനോടു
 കൂട മലയിൽനിന്നിറങ്ങി രാജാവെ ചെന്നു കണ്ടു.
 “ഇസ്രായേലിൽ ദൈവം ഇല്ലാത്തതു പോലെ എ
 “ക്രൊനിൽ വാഴുന്ന ബാൾജബുബിനോടു ചോദി
 “പ്പാനായി ദൂതരെ അയച്ചതിനാൽ, ഈ ദീനത്തിന്നു
 “ഗുണം വരാതെ നീ മരിക്കും നിശ്ചയം എന്നു യ
 “ഹോവയുടെ അരുളപ്പാടാകുന്നെന്നു പറഞ്ഞു,” അ
 ഹസ്യ ഈ വചനപ്രകാരം മരിക്കയും ചെയ്തു.

൪൫. എലീശാപ്രവാചകൻ.

എലീയാ ദേവകല്പനപ്രകാരം തന്റെ ശിഷ്യനാ
 യ എലീശായെ തന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ ആക്കിയശേ
 ഷം, യഹോവ അവനെ കൊടുങ്കാറ്റിൽ കൂടി സ്വ
 ്വർഗ്ഗത്തിൽ കരേറുമാറാക്കി, അവന്റെ ആത്മശക്തി
 യും എലീശായുടെ മേൽ ഇറങ്ങി പാർത്തു. എലീശാ

പിന്നെ ബെഞ്ഞലിലേക്ക് കരേറി പോകുമ്പോൾ, ബാല്യക്കാർ എതിരേററ, അവനെ കളിയാക്കി: “മൊട്ട “ത്തലയാ! കരേറി വാ!” എന്നു വിളിച്ചപ്പോൾ, അവൻ ഇപ്പോൾ ക്ഷമിക്കേണ്ടുന്ന സമയമല്ല എന്നു അറിഞ്ഞു അവരെ യഹോവാനാമത്തിൽ ശപിച്ചാറെ, കാട്ടിൽനിന്നു രണ്ടു കരടികൾ പാഞ്ഞു വന്നു ആ ഭൃഷണക്കാരായ രഹ പേരെയും കീറി കളകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം എലീശാ ഒരു സ്ഥലത്തു വന്നു ഒരു ദീ
 ഘ്വദർഷിയുടെ വിധവ അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: “എൻ
 “ഭർത്താവ് മരിച്ചു പോയി ഇപ്പോൾ കടക്കാൻ എൻ്റെ
 “രണ്ടു പുത്രന്മാരെ അടിമകളാക്കി കൊണ്ടു പോക
 “വാൻ വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു സങ്കടപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു
 പ്പോൾ എലീശാ: “നിൻ്റെ വീട്ടിൽ എന്തുണ്ടു?” എന്നു
 ചോദിച്ചതിന്നു അവൾ “നിൻ്റെ ദാസിക്കു ഒരു
 “കുടം എണ്ണ മാത്രം” ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാറെ, “നീ
 “പോയി അയൽക്കാരികളോടു ഒഴിഞ്ഞു പാത്രങ്ങളെ
 “ചോദിച്ചു വാങ്ങി, പിന്നെ നീയും പുത്രന്മാരും വീ
 “ട്ടിൽ ചെന്നു വാതിൽ പൂട്ടി, എണ്ണ കുടത്തിൽനിന്നു
 “ഉള്ള പാത്രങ്ങളെ വക്കോളം നിറെക്ക” എന്നു കല്പിച്ചു.
 അവൾ അപ്രകാരം ചെയ്തു പാത്രങ്ങളെ നിറെച്ചു
 തീർന്നാറെ, മകനോടു: “ഇനിയും ഒരു പാത്രം കൊണ്ടു
 “കൊടു” എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു പാത്രമെല്ലാം നിറഞ്ഞു
 എന്നു ചൊന്നാറെ എണ്ണ തീർന്നു പോയി. പിന്നെ
 എലീശാ “എണ്ണ വിററു നിൻ്റെ കുടം തീർത്തു, ശേഷം
 “മുള്ളത് കൊണ്ടു നീയും പുത്രന്മാരും അഹോവൃത്തി
 “കഴിച്ചു കൊൾക” എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ സുറിയാണിരാജാവിൻ്റെ പടനായക
 നായ നയമാന്നു കഷ്ടരോഗം പിടിച്ചിട്ടു അവൻ്റെ
 ഭാര്യയുടെ ദാസിയായ ഒരു ഇസ്രായേല്യസ്ത്രീ അതി
 നെ കണ്ടപ്പോൾ “എൻ്റെ യജമാനൻ ശമയ്യയിൽ
 “പാർക്കുന്ന ദീഘ്വദർഷിയെ ചെന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാം;
 “ആയവൻ രോഗശാന്തി വരുത്തും” എന്നു ബോധി
 പ്പിച്ചാറെ, നയമാൻ വളരെ സമ്മാനങ്ങളെ എടുത്തു
 തേരിൽ കയറി, ഇസ്രായേൽനാട്ടിലേക്ക് യാത്രയായി.

അവൻ ദീഘദർശിയുടെ ഭവനത്തിന്റെ ഉമ്മരത്ത് എത്തി അവസ്ഥ അറിയിച്ചാറെ, എലീശാ: “നീ “ചെന്നു യദ്ദാനിൽ ൭ വട്ടം കുളിക്ക” എന്നു പറയിച്ചു. നയമാൻ അതിനെ കേട്ടപ്പോൾ ക്രൂഡിച്ചു “പ്രവാചകൻ പുറത്തു വന്നിട്ടു തന്റെ ദൈവമായ

“യഹോവാനാമത്തെ വിളിച്ചു കൈകൊണ്ടു രോഗ “സ്ഥലത്തു തടവിക്കൊണ്ടു കഷ്ടരോഗത്തെ നീക്കം “എന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. ദമസ്കിലെ ആറു “കൾ ഇസ്രായേലിലെ വെള്ളങ്ങളേക്കാൾ ഗുണം ഏ “റെയുള്ളതല്ലയൊ” എന്നു പറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു. എ “ന്നാൽ അവന്റെ ആളുകൾ അടുത്തു: അല്ലയൊ അ “ജ്ഞ! ആ ദീഘദർശി ഒരു വലിയ കാര്യം ചെയ്യാൻ കല്പി “ച്ചു എങ്കിൽ നീ ചെയ്തയില്ലയൊ? കുളിക്ക എന്നാൽ ശുദ്ധനായ്കീടും എന്നു പറഞ്ഞാൽ, എത്ര അധികം “ചെയ്യാവൂ എന്നു പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ “നായകൻ ഇറങ്ങി യദ്ദാനിൽ ൭ വട്ടം മുഴുകി “യാറെ കഷ്ടം മാറി, അവന്റെ ശരീരം ഒരു ബാലന്റെ

ശരീരം എന്ന പോലെ ശുദ്ധമായി. അതിന്റെ ശേഷം താൻ മടങ്ങി ചെന്നു എലീശായെ കണ്ടു: “ഇസ്രായേലിൽ അല്ലാതെ ഭൂമിയിൽ എങ്ങും ഒരു ദൈവമില്ല, എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു” എന്നു ചൊല്ലി, കിട്ടിയ ഉപകാരത്തിനായി സമ്മാനങ്ങളെയും വെച്ചു. എന്നാൽ ദീഘദർശി: “ഞാൻ ഉപാസിക്കുന്ന യഹോവ തൻ ജീവനാണ്! ഞാൻ ഒന്നും എടുക്കയില്ല! നീ സമാധാനത്തോടെ പോയ്ക്കാൾ” എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം നയമാൻ പോയാറെ, എലീശായുടെ പണിക്കാരനായ ഗെഹാജി ആ കാഴ്ചകളെ മോഹിച്ചു വഴിയെ ചെന്നെത്തി: “ഇപ്പോൾ തന്നെ രണ്ടു പ്രവാചകന്മാർ എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു, അവർക്കു വേണ്ടി ഒരു താലന്തു വെള്ളിയെയും രണ്ടു കൂട്ടം വസ്ത്രങ്ങളെയും കൊടുത്തയക്കേണം. എൻ്റെ യജമാനന്റെ അപേക്ഷ” എന്നു പൂജം പറഞ്ഞു വസൂക്കൾ വാങ്ങി തിരിച്ചു പോയി മറെച്ചുവെച്ചു വീട്ടിൽ എത്തി. അപ്പോൾ എലീശാ: നീ എവിടെനിന്നു വരുന്നെന്നു ചോദിച്ചാറെ, ഗെഹാജി: “ഞാൻ എങ്ങും പോയിട്ടില്ല” എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. അതിന്നു ദീഘദർശി: “നയമാൻ രഥത്തിൽനിന്നു കിഴിഞ്ഞു നിന്നെ എതിരേറാൻ ഞാൻ കണ്ടില്ലയോ? “ദ്രവ്യവും വസ്ത്രങ്ങളും വാങ്ങി, നിലം പറമ്പുകളെയും “മറ്റും മേടിക്കേണ്ടതിന്നു ഇപ്പോൾ സമയമൊ? നയമാനിൽനിന്നു മാറിയ കഷ്ടം നിന്നിലും സന്തതിയിലും ജീവപയ്യന്തം ചേർന്നു നില്ക്കും” എന്നു കല്പിച്ചു പണിക്കാരൻ കഷ്ടം പിടിച്ചു വാങ്ങി പോകയും ചെയ്തു.

അന്നന്തരം ഇസ്രയേൽരാജാവ് സുറിയരോടു പട കൂടിയപ്പോൾ, എലീശാ ശത്രുപാളയത്തിൽ നടക്കുന്നതെല്ലാം രാജാവെ അറിയിച്ചു. സുറിയരാജാവ് ആയതിനെ കേട്ടറിഞ്ഞാറെ കോപിച്ചു, എലീശാ പാത്തു വന്ന ദൊദാൻ പട്ടണത്തെ വളഞ്ഞു ദീപ്ഛർഛിയെ പിടിച്ചു കൊണ്ടു വരുവാൻ സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു. ശത്രുക്കൾ രാത്രിയിൽ എത്തി പട്ടണത്തെ വളഞ്ഞു. ദീപ്ഛർഛിയുടെ ബാലകൻ പുലച്ചു എഴുന്നീറ്റു ശത്രുസൈന്യത്തെയും തേർ കുതിരകളെയും കണ്ടപ്പോൾ: യജമാനനെ! അയ്യോ, കഷ്ടം! നാം എന്തു ചെയ്യേണ്ടു! എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ എലീശാ: “പേടിക്കേണ്ടാ; നമ്മുടെ പക്ഷമായി നിന്നു നിന്നവർ ഇവരേക്കാൾ അധികമുള്ളവരാകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ച ശേഷം, യഹോവ ആ ബാലകന്റെ കണ്ണുകളെ തുറന്നു, ആയവൻ നോക്കിയപ്പോൾ മലമേൽ നിറഞ്ഞും എലീശായെ ചുറ്റി നിന്നും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഗ്നിമയമായ തേർകുതിരകളെ കാണുകയും ചെയ്തു. അവർ (ദൈവദൂതന്മാർ) എല്ലാവരും രക്ഷയെ അനുഭവിക്കേണ്ടിയവരുടെ ശൂശ്രൂഷയ്ക്കായി നിയോഗിച്ചയച്ച ആത്മാക്കൾ അല്ലയൊ.

൪൬. ഇസ്രയേലകളുടെയ

അശ്ശൂരിലേക്കുള്ള മാറിപ്പാപ്പ്.

ആഹാബിന്റെ ശേഷം ൧൨ രാജാക്കന്മാർ ക്രമത്താലെ പത്തു ഗോത്രരാജ്യത്തെ ഭരിച്ചതിൽ ഒാരൊ

രുത്തൻ മറവനെ കൊന്നും തള്ളിയും താൻ ക
 രേറി വാണു മറെറാരുത്തന്റെ അതിക്രമത്താൽ കഴി
 ണ്ണും പോയതിനാൽ, അവരുടെ വാക്യകാലം അല്പമ
 ത്രെ നിന്നുള്ളൂ. സുറിയക്കാർ ഇസ്രായേൽരാജ്യത്തെ
 അതിക്രമിച്ചു കവച്ചയും പല നാശവും ചെയ്തു പോ
 ന്നു. പ്രവാചകന്മാർ ബുദ്ധിചൊല്ലി, ദൈവത്തിന്റെ
 ഭയങ്കരവിധികളെ പണിപ്പെട്ടറിയിച്ചാരെയും, ജന
 ങ്ങൾക്കു ബോധം വരാതെ, ബിംബസേവകളിലും
 വലിയ പാപങ്ങളിലും തന്നെ രസിച്ചു ലയിച്ചു പോ
 കയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ബലമുള്ള അശൂർയ്യപടകൾ
 വന്നു രാജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കി കപ്പം വാങ്ങിക്കൊണ്ടി
 രുന്നു. ഹൊശെയരാജാവ് അശൂർരാജാവായ ശൽ
 മനസ്സുരോടു ചെയ്തു സന്ധികരാറെ ലംഘിച്ചപ്പോൾ,
 അവൻ സൈന്യങ്ങളോടു കൂട ചുഴലിക്കാറ്റ് എന്ന
 പോലെ വന്നു, ശമയ്യപട്ടണത്തെ നശിപ്പിച്ചു, ഹ
 ഗോത്രക്കാരെ വാഗത്തദേശത്തുനിന്നു അമ്മിന്യ മു
 തലായ അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി പാ
 ങ്ഗിച്ചു. അല്പം ആളുകളെ മാത്രം ഇസ്രായേൽനാട്ടിൽ
 വസിപ്പാൻ സമ്മതിച്ചുള്ളൂ. അതിന്റെ ശേഷം അ
 ശൂർയ്യരാജാവ് സുറിയ മെസപൊത്തമ്യ മുതലായ നാ
 ടുകാരെ വരുത്തി, പാഴായി തീർന്ന് ഇസ്രായേല്യരുടെ
 നാട്ടിൽ കുടിയിരുത്തി, ഒരു ആചായ്വനെയും വെച്ചു
 ദേവമാറ്റത്തെ അവർക്കു ഉപദേശിപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം
 ഹ ഗോത്രരാജ്യം ഒടുങ്ങി, അതിൽ ശേഷിച്ച ഇസ്ര
 യേല്യരും അങ്ങോട്ടു ചെന്നു പാർത്തു വന്ന പുറജാതി
 ക്കാരും തമ്മിൽ കലന്ന് പോകയാൽ, ശമയ്യർ എന്ന
 വകക്കാർ ഉണ്ടായി വരികയും ചെയ്തു.

൪൭. പ്രവാചകനായ യോന.

കിഴക്കു അശൂർദ്ദേശത്തിലേക്കും യഹോവ ഇസ്രായേലിൽനിന്നു് ഒരു പ്രവാചകനെ കല്പിച്ചയച്ചതു പറയാം: ആ രാജ്യത്തിലെ പ്രധാന നഗരമായ നിനവെക്കു അത്യന്തം ശോഭയും മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴി വിസ്താരവുമായിരുന്നു. അതിൽ നടന്നു വരുന്ന ദോഷങ്ങളെ യഹോവ കണ്ടിട്ടു യോന എന്നവനോടു: “നീ എഴുന്നീറ്റു വലിയ നിനവെപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു ജനങ്ങളോടു അനുതാപം ചെയ്യാൻ ചോദിച്ചു പറക. അവരുടെ ദുഷ്ടത എന്റെ അരികിൽ എത്തി “യിരിക്കുന്നു” എന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ, യോന അനുസരിയാതെ ഒരു കപ്പൽ കരേറി പടിഞ്ഞാറോട്ടോടി പോയാറെ, യഹോവ കൊടുങ്കാറ്റു അടിപ്പിച്ചു കപ്പലിന്നു ചേതം വരും എന്നു കണ്ടു എല്ലാവരും ഭയപ്പെട്ടു ഓരോരൊ കുലദേവതകളെ വിളിച്ചു ഭാരം കുറപ്പാൻ ചരക്കും കടലിൽ ഇട്ടു കളഞ്ഞു. യോന കപ്പലിന്റെ കീഴ്വരിയിൽ കിടന്നുറങ്ങിയപ്പോൾ, കപ്പൽ പ്രമാണി: ഹേ, നീ ഉറങ്ങുന്നുവോ? എഴുന്നീറ്റു നിന്റെ ദൈവത്തെ വിളിക്ക! എന്നു കല്പിച്ചു. മറുവർ: “ഈ ആപത്തു ആ “രുടെ നിമിത്തം നമ്മളുടെ മേൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു “അറിവാനായി നാം ചിട്ടിട്ടുക” എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു, ചിട്ടു ഇട്ടു യോന തന്നെ കുറുകുരുന്നെന്നു തെളിഞ്ഞു. എന്നാറെ, അവൻ എന്നെ എടുത്തു കടലിൽ ഇട്ടുകളവിൻ, എന്നാൽ സമുദ്രത്തിന്നു അടക്കം വരും എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ യഹോവയെ! ഈ ആൾ നിമിത്തമായി ഞങ്ങളെ ഒടു

ക്കയും കുറമില്ലാത്ത രക്തത്തെ ഞങ്ങളുടെ മേൽ വെക്കയും ചെയ്യരുതേ! എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ യോനയെ എടുത്തു കടലിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. കടൽ ശമിച്ചാറെ, ജനങ്ങൾ ഏറവും ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു, ബലിയും നേച്ചുകളും കഴിക്കയും ചെയ്തു.

അന്നന്തരം ഒരു വലിയ മത്സ്യം യോനയെ വിഴങ്ങി, ദൈവകടാക്ഷത്താൽ നാശം ഒന്നും വരാതെ മൂന്നു രാപ്പകൽ കഴിഞ്ഞശേഷം, അവനെ കരമേൽ ഛട്ടിച്ചു കളഞ്ഞു. എന്നാറെ, യഹോവ രണ്ടാമതും അ

വനോടു: “നീ എഴുന്നീറ്റു നിന്നവെപട്ടെന്നെത്തിലേ “കു” ചെന്നു ഞാൻ പറയുന്നതിനെ ചോദിച്ചു പ “രക” എന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ അവൻ ചെന്നെത്തി, ഇനി ഞം ദിവസം ഉണ്ടു, പിന്നെ നിന്നവെ ഒടുങ്ങിപ്പോകും എന്നു വിളിച്ചറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടു ഉപവാസം കഴിച്ചു രട്ടകളെ ഉടുത്തു, രാജാവും ഭുവിച്ചു, മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും നോറു താല്പയ്യമായി ദൈവത്തോടു നിലവിളിച്ചു ഓരൊരത്തൻ തൻറടുമാറ്റത്തെ വിട്ടു മനസ്സ് തിരിച്ചു കൊൾവിൻ;

൧൮. യഹൂദരാജ്യത്തിലെ

ഒടുക്കത്തെ രാജാക്കന്മാർ.

ഇസ്രായേൽരാജ്യം രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു പോയതിന്റെ ശേഷം, യരൂശലേമിൽ നൂറ് സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം ദാവീദ് വംശക്കാരായ ൨൦ രാജാക്കന്മാർ ക്രമത്താലെ കോയ്മ നടത്തി. ൧൦ ഗോത്രരാജ്യം ഒടുങ്ങിയതിൽ പിന്നെ യഹൂദരാജ്യം നൂറ്റിൽചിലപാനം വഷം അവർക്കു തന്നെ ശേഷിച്ചു നിന്നിരുന്നു. യഹൂദയിലെ രാജാക്കന്മാരിലും യൊശഫാത്ത്, ഹിജ്കിയാ യൊശിയാ മുതലായവർ ഒഴികെ ശേഷമുള്ളവർ മദ്ധ്യമന്മാരും അധമന്മാരുമായി യഹോവയെ വിട്ടു, ബിംബാരാധന മുതലായ ദോഷങ്ങളെയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. ആഹാജ് ബാൽദേവന്നു യരൂശലേമിലെ തെരുക്കളിൽ പീഠങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിച്ച്, ദൈവാലയത്തിലെ വാതിലിനെ അടച്ചു കളഞ്ഞു. അവന്റെ പുത്രനായ ഹിജ്കിയാ യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടു അതിനെ പിന്നെയും തുറന്നു വെച്ചു, ബിംബങ്ങളെയും പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി കളഞ്ഞു. പിന്നെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടു പെസഹ പെരുന്നാൾ യരൂശലേമിൽ വെച്ചു കൊണ്ടാടുവാൻ ൧൦ ഗോത്രക്കാരെ ക്ഷണിച്ചു. ആയവർ അശൂരിലെ മാറിപ്പാപ്പിന്നു പോകേണ്ടി വന്നപ്പോൾ, അനേകം ഇസ്രായേലർ തങ്ങളുടെ ദേശം വിട്ടു, ഓടിപ്പോയി യഹൂദരാജ്യത്തിൽ വന്നു ഹിജ്കിയായെ ആശ്രയിച്ചു പാർത്തു. സല്യനസ്സരുടെ ശേഷം, അശൂരിൽ വാണ സൻഹെരിബ് സൈന്യങ്ങളെ

അയച്ചു, യഹൂദരാജ്യത്തിലെ ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളെ പിടിച്ചു യരശലേമിനെയും വളഞ്ഞു. അവൻ ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ ഭൂഷിച്ചപ്പോൾ ഹിജ്ജക്വിയായ തന്റെ വസത്രങ്ങളെ കീറി ഇസ്രായേൽദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നാറെ, യഹോവയുടെ ഭൂതൻ പുറപ്പെട്ടു അശ്രുപാളയത്തിൽ വന്നു, ഒരു രാത്രിയിൽ തന്നെ ൧,൮൫,൦൦൦ ആളുകളെ ഒടുക്കിയാറെ, സൻഹെറിബ് ശേഷിച്ചവരോടു കൂട നിന്നവെയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

അന്നത്തരം ഹിജ്ജക്വിയായ ഒരു മഹാവ്യാധി പിടിച്ചു വലഞ്ഞു കിടന്ന സമയം പ്രവാചകനായ യശായ അവന്റെ ആടുകെ ചെന്നു: “നീ മരിക്കുമാറാ

“കയാൽ, നിന്റെ വീട്ടുകാരുടെ ക്രമപ്പെടുത്തുക” എന്നു ചൊന്നാറെ, ഹെജ്ജക്വിയായ കരഞ്ഞു ആയുസ്സു നീട്ടിത്തരുവാൻ ദൈവത്തോടുപേക്ഷിച്ചു. യശായ വീട്ടിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ യഹോവ കല്പിച്ചു നീ മടങ്ങി ചെന്നു ഹിജ്ജക്വിയായോടു: “ഞാൻ നിന്റെ പ്രാ

“തമ്മന കേട്ടു കണ്ണനീരും കണ്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഇ
 “നീയും ൧൫ വയ്ക്കത്തോളം ആയുസ്സു തരും” എന്നു പറ
 റക. യശായ ചെന്നു പറഞ്ഞു, അത്തിപ്പഴം കൊണ്ടു
 ഒരു കുഴമ്പുണ്ടാക്കി പരുവിനേൽ ഇട്ടു. മൂന്നു ദിവ
 സം കഴിഞ്ഞാറെ, രാജാവിന്നു. സൌഖ്യം വന്നു അ
 വൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുക
 യും ചെയ്തു.

ഹിജ്ജിയായുടെ ഭൃഷ്ടപുത്രനായ മനശ്ശെ ൫൦ വ
 ഷം വാണു, ദക്ഷനായ പിതാവിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ എ
 ല്ലാം നീക്കി, ജനങ്ങളെ വീണ്ടും വിഗ്രഹാരാധനയി
 ലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചു. മരിക്കും മുൻപു അവൻ ബാ
 ബെലിലേക്ക് അടിമയായി പോകേണ്ടി വന്നു. അ
 വിടെ വെച്ചു തന്നെത്താൻ താഴ്ന്നിരുന്നാൽ, ദൈ
 വം അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ കേട്ടു സ്വരാജ്യത്തേ
 ക്കു തന്നെ തിരിയ വരുത്തിയാറെ, അവൻ യരുശ
 ലെമിൽനിന്നു ബിംബാരാധന നീക്കി വന്നു. അ
 വന്റെ പുത്രനായ അമ്മോൻ തനിക്കു മുൻപു ഉള്ള
 സകല രാജാക്കന്മാരേക്കാളും അധികം ദോഷവാന്മാ
 യി രണ്ടു വയ്ക്കും രാജ്യം ഭരിച്ചു, മരിച്ചശേഷം, പു
 യസ്സുള്ള യൊശിയ്യാ എന്ന മകന്നു വാഴ്ച വന്നു. അ
 വൻ ൧൩ വയസ്സോളം മഹാചാതു്യന്റെ കീഴിൽ ഇ
 രുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം രാജ്യഭാരം ഏറ്റു ബിം
 ബങ്ങളെ നാട്ടിൽനിന്നു നീക്കി, കേട്ടു വന്ന ദൈവാ
 ലയത്തെയും വെടിപ്പാക്കിയപ്പോൾ മനശ്ശെയുടെ കാ
 ലത്തിൽ കാണാതെ പോയ മോശെയമ്മപുസ്തകത്തെ
 കണ്ടു കിട്ടി. രാജാവു അതിനെ വായിപ്പിച്ചു, അതിൽ
 പറഞ്ഞ ശാപവാക്കുകളെ കേട്ടപ്പോൾ ഭ്രമിച്ചു,

തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറിക്കളഞ്ഞാറെ, ദൈവനിയോഗത്താൽ ഇല്ലാ എന്നു ദീഘദർഘിനി അവനോടു അറിയിച്ചതെന്തെന്നാൽ: “ഈ വാക്കുകളെ കേട്ടു നിന്റെ മനസ്സുകുടിയതുകൊണ്ടു നീ സമാധാനത്തോടെ ശവക്കുഴിയിൽ ഇറങ്ങി, ഞാൻ ഈ സ്ഥലത്തു “വരുത്തുന്ന നാശത്തെ കാണാതെ ഇരിക്കും” എന്നു കേട്ടിട്ടു അവൻ ഉത്സാഹിച്ചു മോശൈഡമ്ത്തിൽ കല്ലിച്ച എല്ലാ ചട്ടങ്ങളെയും ഇസ്രായേലിൽ വീണ്ടും സ്ഥാപിച്ചു, ഒരു പ്രജാസംഘത്തിന്മുമ്പാകെ ആ തിരുവെഴുത്തും കേൾപ്പിച്ചു, അതിൻവണ്ണം നടക്കേണ്ടതിന്നു ജനങ്ങളുമായി നിർണ്ണയിച്ചു. അതല്ലാതെ അവൻ ബെത്തലിൽ ഉള്ള ബാൾത്തറയെ തകർത്തു ശവക്കുഴികളിൽനിന്നു അസ്ഥികളെ എടുത്തു, ഒരു പ്രവാചകൻ മുഖെ അറിയിച്ചപ്രകാരം അവറെ തറമേൽ ഇട്ടു ചുട്ടു കളഞ്ഞു. അവൻ മരിച്ചശേഷം, പുത്രപൗത്രരും അല്ലകാലമെ വാണുള്ളു. ദൈവത്തിന്റെ വിധികാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പല അടയാളങ്ങളാൽ കാണാനായി വരികയും ചെയ്തു.

൪൯. പ്രവാചകന്മാർ.

ആ അടയാളങ്ങളുടെ അർത്ഥം ജനങ്ങളോടു തെളിയിച്ചു പറഞ്ഞവർ പ്രവാചകന്മാർ തന്നെ. ദിവ്യജ്ഞാനത്തെ ജനങ്ങൾക്കുപദേശിപ്പാനും നടപ്പായുന്ന ദുഷ്ടതകളെ ശാസിച്ചു വിലക്കുവാനും, ദൈവം വരുത്തുവാൻ പോകുന്ന രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുനെ മുൻ കൂട്ടി അറിയിപ്പാനും മറ്റും അവരുടെ

വിളിയും വേലയും ആയിരുന്നു. അതിനായിട്ടു ദൈവം താനവരിൽനിന്നും ശ്രേഷ്ഠന്മാരിൽനിന്നും, അവരെ ഉദിപ്പിച്ചയച്ചതു. യശായ ദാസ്യേൽ എന്നവർ രാജവംശക്കാരും, യിറമിയാവും ഹെന്ദിക്കിയേലും ആചാര്യന്മാരും, എലീയാവ്, എലീശാവ്, യോന, മീഖാ എന്നവർ നഗരക്കാരും, ആമൊജ് ഇടയനും ആയിരുന്നു. ബാബെൽരാജ്യം ചെറിയതും ശക്തി കുറഞ്ഞതുമായ സമയം യശായ അത് വളന്നു ശ്രീതപം ഏകം എന്നും, ശേഷം അതിലെലവാനായ കൊരശ് എന്ന പാർസിരാജാവ് അതിനെ മറിച്ചു കളയും എന്നും അറിയിച്ചു. യിറമിയാ കല്പായക്കാരാൽ ഉണ്ടാകുന്ന യരുശലൈം നാശവും, ആ പട്ടണം പാഴായി കിടക്കേണ്ടുന്ന വർഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു സൂചിപ്പിച്ചു. ഹെന്ദിക്കിയേലും യഹൂദഭവനത്തിന്നു നാശത്തെ അറിയിച്ചു, ദിവ്യശിക്ഷകളെയും രക്ഷകളെയും പലവിധേന വർണ്ണിച്ചു. ഇങ്ങിനെ പ്രവാചകന്മാർ ദൈവവിധികളെ എത്രയും സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞു പോന്നു എങ്കിലും, അന്യന്മാരപെട്ടു ദൈവത്തോടിനെക്കുറവാൻ ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സുണ്ടായില്ല.

പ്രവാചകന്മാർ അറിയിക്കേണ്ടുന്ന വിശേഷങ്ങളെ പലപ്പോഴും ഉപമകളെ ചൊല്ലി തെളിയിച്ചു. യിറമിയാ കുശവന്റെ പണിയെ മനസ്സിൽ ഓർത്തു പറഞ്ഞത്: “ജനങ്ങൾ അശുഭപാത്രങ്ങളെ കഴുകി കവിട്ടു നന്നു പ്രകാരം ദൈവം യരുശലൈമിനെ മറിച്ചു കളകയും. ഹേ ഇസ്രായേൽ ഭവനക്കാരേ! കുശവൻ ചക്രത്തിൽ വെച്ചു കയ്യാൽ മറിയുന്ന പാത്രം കുറ്റപമായി പോയാൽ അതിനെ കുഴച്ചു ഉരുട്ടി മറൊരാൾ

പാത്രം തീർക്കുന്നതു പോലെ, എനിക്കും നിങ്ങളോടു ചെയ്യാമോ? എന്നു യഹോവയുടെ കല്പന ആകുന്നു. ഇതാ, കുശവന്റെ കയ്യിൽ മണ്ണു ഏതു പ്രകാരം, അപ്രകാരം നിങ്ങൾ എന്റെ കയ്യിൽ ആകുന്നു. പ്രവാചകൻ മറെറാരു സമയം ഒരു ശോഭയുള്ള പാത്രം വാങ്ങി അതിനെ എടുത്തു ജനങ്ങളുടെ മൂപ്പന്മാരും ആചാര്യന്മാരും കാനേക നിലത്തു ചാടി പറഞ്ഞതു: “സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: കുശവന്റെ പാത്രത്തെ പൊളിച്ചാൽ നന്നാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതു പോലെ, ഞാൻ ബിംബാരാധനഭോഷം ഹേതുവായി ഈ ജനങ്ങളെയും പട്ടണത്തെയും രാജധാനികളെയും മറ്റും നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും.

൫൦. യഹൂദർക്കുണ്ടായ ബാബെലിലെ പ്രവാസം.

പ്രവാചകന്മാർ അറിയിച്ചതു യഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചില്ല, എങ്കിലും ദേദം കൂടാതെ ഒത്തു വന്നു. വിധികാലം എത്തിയപ്പോൾ കല്പായർ എന്ന കൊടിയ പടജനങ്ങൾ വന്നു നാടിനെ അതിക്രമിച്ചു, യരുശലൈം പട്ടണത്തെയും രാജ്യത്തെയും ഒടുക്കിക്കളവാൻ ദൈവം സംഗതി വരുത്തി തന്റെ വിധികളെ ക്രമേണ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

കല്പായരാജാവായ നെബുകദ്നാർ യഹൂദരെ ആദ്യം അടക്കി കപ്പം വാങ്ങിയ ശേഷം, യകോബ്ബാ രാജാവിനെയും ൧൦,൦൦൦ പട്ടാളക്കാർ ആശാരികൾ മുതലായവരേയും ബാബെലിലെക്കു കൊണ്ടുപോയി.

പിന്നെ തന്റെ കീഴിൽ യഹൂദരാജ്യത്തെ ഭരിക്കേണ്ടുന്ന ചിദ്രെക്യ എന്നവനെ വാഴിച്ചു. അവൻ നവയം ഭരിച്ചു കൽദായന്മാരെ തള്ളുവാൻ തക്കവണ്ണം എന്നു വെച്ചു മിസ്രക്കാരെ ആശ്രയിച്ചു കലഹം ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ, നബുകദ്നേചർ സൈന്യങ്ങളോടുകൂട വന്നു യരുശലൈമെ വളഞ്ഞു നിന്നാറെ, പട്ടണത്തിൽ ക്ഷാമം ജനിച്ച് വിശപ്പു തീർപ്പാൻ ചില സ്രീകൾ കുട്ടികളേയും പാകം ചെയ്തു തിന്നു. രണ്ടു വയം കഴിഞ്ഞു യഹൂദർക്ക് വലക്ഷയം വന്നപ്പോൾ, കൽദായർ അകത്തു കടന്നു സകലവും നാനാവിധമാക്കി കളഞ്ഞു. ചിദ്രെക്യ ഓടിപ്പോയപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ അവനെ പിടിച്ചു അവൻ കാണൈ പുത്രന്മാരെ കൊന്നശേഷം, പ്രവാചകൻ മുൻ അറിയിച്ച പ്രകാരം, തന്റെ കണ്ണുകളെ ചൂന്നെടുത്തു അവനെ ബാബലിലെക്കു കൊണ്ടുപോയി. പിന്നെ പട്ടണത്തിലും, ദൈവാലയത്തിലും കൊള്ളയിട്ട ശേഷം, തീ കൊളുത്തി ചുട്ടു ഇടിച്ചു കളഞ്ഞു. ദൈവാലയത്തിലെ വിശുദ്ധ പാത്രങ്ങളെ എടുപ്പിച്ചു ബാബലിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി, ബെൽ ദേവന്റെ അമ്പലത്തിൽ വെക്കയും ചെയ്തു. ആ സമയത്ത് സാക്ഷിപെട്ടകത്തിന്നു എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നാരും അറിയുന്നില്ല. നബുകദ്നേചർ ചില പ്രമാണികളേയും ഒരു കൂട്ടം ദരിദ്രരെയും ഒഴികെ മറ്റു എല്ലാവരേയും കാരാ പതിരിനെ പറപ്പിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്റെ രാജ്യത്തേക്ക് കൊണ്ടു പോയി, അതാത് സ്ഥലങ്ങളിൽ പാർപ്പിച്ചു. യഹൂദനാട്ടിൽ ശേഷിച്ചവരിൽ ഗദല്യ, യിദ്യോ എന്ന പ്രധാനന്മാരിൽ ഗദല്യ കൽദായരാജാവിൻ കല്പന പ്രകാരം മൂപ്പനായിട്ടു

ന്ത്രായം നടത്തുമ്പോൾ യഹൂദരുടെ കൈയാൽ പട്ടുപോയി. യിറമിയാവോ പാഴായിപോയ പട്ടണവും, ദേശവും കണ്ടു ദുഃഖിച്ചു വിലാപഗീതങ്ങൾ ചമെച്ചു, മിസ്രക്കു വാങ്ങി പോകയും ചെയ്തു.

3. ദാനേൽ പ്രവാചകൻ.

യഹൂദർ ബാബലിൽ പാർക്കുന്ന സമയം ഓരോ യജമാനനെ സേവിച്ചു കഠിന ദാസവേല എടുക്കേണ്ടി വന്നു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതല്ല. രാജാവ് അവരെ സ്വദേശക്കാരെന്നപോലെ വിചാരിച്ചു, പ്രാപുനാക്ക് ഉദ്യോഗങ്ങളെയും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. രാജവേല ശീലിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ പല യഹൂദബാലുക്കാരെ വളർത്തിവിദ്യകളെയും പഠിപ്പിച്ചു. ദാനേൽ, സദ്രാക്, മെശെക്, അബദ്നേഗൊ എന്നവർ രാജാവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം സകല വിദ്യയും പഠിച്ചു ആ രാജ്യത്തിൽ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ പ്രാപിച്ചപ്പോൾ, സ്വദേശക്കാർക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാൻ മാത്രമല്ല, അവർ പുറജാതികളിലും സത്യദൈവത്തിന്റെ അറിവും ദിവ്യധർമ്മങ്ങളും പരത്തുവാനായി ശ്രമിച്ചു. എങ്കിലും അവർ സുഖമായി പാർക്കുന്നതിന്നു മുൻപേ ദുഃഖങ്ങളെയും അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. രാജാവിന്റെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ തിന്നുന്നതിന് തങ്ങൾക്കു അധർമ്മമാകകൊണ്ടു മാംസവും വീഞ്ഞും മറ്റും വാങ്ങാതെ പരിപ്പും വെള്ളവും മാത്രം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ശരീരശക്തിയും സൌഖ്യവും കുറഞ്ഞു പോകാതെ അധികമായി വന്നതേയുള്ളൂ. രാജാവ് വന്നു പഠിക്കുന്നവരെ പരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ, ഇവർ

തന്നെ മറെറവരേക്കാൾ ജ്ഞാനവും പ്രാപ്തിയുമുള്ളവർ എന്നു കണ്ടു, അവരെ പാശ്ചാത്യയിൽനിന്നു നീക്കി ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർത്തു.

അന്നന്തരം രാജാവ് പല ദിക്കുകളിൽനിന്നും പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന പൊന്നുകൊണ്ടു നൂറു മുളം ഉയരമുള്ള ഒരു ബിംബത്തെ ഉണ്ടാക്കിച്ചു. കലശമുഹൂർത്ത ദിവസത്തിൽ രാജ്യശ്രേഷ്ഠന്മാരെ ഒക്കെയും വരുത്തി: “ഹേ, ജനങ്ങളേ! വാദ്യഘോഷം കേൾക്കുമ്പോൾ, “ഓരോരുത്തൻ ബിംബത്തിന്മുമ്പാകെ വീണു വണങ്ങണം; ചെയ്യാത്തവരെ കത്തുന്ന തീച്ചൂളയിൽ ഇടും” എന്നു ഘോഷിച്ചറിയിച്ചു. പിന്നെ പ്രതിഷ്ഠ കഴിഞ്ഞു, ജനങ്ങൾ വാദ്യഘോഷം കേട്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും തൊഴുതു വീണു, അപ്പോൾ ചില കല്പായക്കാർ ചെന്നു രാജാവെ കണ്ടു: “നാം ബിംബത്തെ സേവിച്ചപ്പോൾ സദ്രാക്, മെശെക്, അബദ്നോഗൊ എന്നവർ വണങ്ങാതെ നിന്നു കൊണ്ടിരുന്നു” എന്നു കുറും ബോധിപ്പിച്ച സമയം രാജാവ് അവരെ വരുത്തി: “നിങ്ങൾ എന്റെ ദൈവത്തെ മാനിക്കാതിരിക്കുമൊ? നിങ്ങളെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്ന ദൈവം ആർ എന്നു ഇപ്പോൾ കാണേണ്ടി വരും” എന്നു കല്പിച്ചു. അതിന്നു അവർ: “ഞങ്ങൾ സേവിക്കുന്ന ദൈവം ഞങ്ങളെ തീച്ചൂളയിൽനിന്നു വിടുവിപ്പാൻ പ്രാപുൻ. അവൻ അതിനെ ചെയ്യുന്നില്ല എങ്കിലും, ഞങ്ങൾ നിന്റെ ദേവനെ സേവിക്കയില്ല എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക” എന്നുണർത്തിച്ചപ്പോൾ, രാജാവ് ക്രുദ്ധിച്ചു ചൂളയിൽ ഏഴു ഇരട്ടി വിറകിട്ടു തീ കൂട്ടുവാൻ കല്പിച്ചു.

രാജാവു അവരെ വസൂങ്ങുതോടു കൂട കെട്ടിച്ചു ചൂളയിൽ ഇടുവിച്ചു. പിന്നെ നോക്കിയപ്പോൾ, അവൻ ഭ്രമിച്ചു മന്ത്രികളോടു: “ഞാൻ മൂന്നു പേരെ അല്ലയോ “ചൂളയിൽ ഇട്ടത്? ഇതാ നാലു പേർ ദഹിക്കാതെ നട “കുന്നതും നാലാമൻ ദൈവപുത്രന്നു സമനായിരി “കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നു!” എന്ന് പറഞ്ഞാറെ, ചൂളെക്കു അടുത്തു: “അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ “ഭൃത്യന്മാരായ സദ്രാക്, മെശെക്, അബദ്നഗൊ

“എന്നവരെ! പുറത്തു വരുവിനെന്ന്” വിളിച്ചു. അവർ പുറത്തു വന്നാറെ, തലയിലെ ഒരു രോമം പോലും കരിയാതെയും, തീ മണം തട്ടാതെയും കണ്ടിരുന്നു. “ത “ന്റെ ഭൃതനെ അയച്ചും, തന്നിൽ ആശ്രയിച്ച ഭൃത്യ “ന്മാരെ രക്ഷിച്ചും ഇരുന്ന ദൈവം വന്ദ്യൻ” എന്നു രാജാവു പറഞ്ഞതല്ലാതെ “സദ്രാക്, മെശെക്, അബ “ദ്നഗൊ എന്നവരുടെ ദൈവത്തെ ഭൂഷിക്കുന്നവൻ “മരിക്കേണം നിശ്ചയം” എന്നു രാജ്യത്തിൽ എങ്ങും അറിയിച്ചു. പിന്നെ ആ മൂന്നു പേരെ സ്ഥാനമാനി കളാക്കി വെക്കയും ചെയ്തു.

നബുഖദ്ദൈർ ബേൽചർ എന്നീ രാജാക്കന്മാർ ദാത്യേലെ വളരെ മാനിച്ചു. എന്നാൽ മേദ്യനായ ദായ് വസ്തു രാജ്യത്തിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരുശതത്തെ ഭരിപ്പാൻ ദാത്യേലിന്നു ഏല്പിച്ചപ്പോൾ, ശ്രേഷ്ഠന്മാർ അസൂയപ്പെട്ടു, മന്ത്രിയെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. നടപ്പിൽ ഭൂഷ്ടം ഒന്നും കാണായ്കൊണ്ടു അവന്റെ ദൈവസേവ ഈ രാജ്യത്തിൽ അരുത എന്നോത്തു രാജാവെ ചെന്നു കണ്ടു വ്യാജം പറഞ്ഞു വശീകരിച്ച ശേഷം, അവൻ “ഈ ദിവസത്തിന്നകം രാജാവോടല്ലാതെ ഒരു ദൈവത്തോടോ മനുഷ്യനോടോ “അപേക്ഷ കഴിക്കുന്നവനെ സിംഹഗൃഹയിൽ തള്ളിക്കളയും” എന്ന കല്പന പരസ്യമാക്കി. ദാത്യേൽ അതിനെ അറിഞ്ഞു എങ്കിലും ദിവസേന മൂന്നു വട്ടം തന്റെ മുറിയിലെ കിളിവാതിൽ തുറന്നു വെച്ചു മുട്ടുകുത്തി യഥോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആയത് ശത്രുക്കൾ അറിഞ്ഞു ഉടനെ ചെന്നു ബോധിപ്പിച്ചാറെ, രാജാവ് ഭൂഖിച്ചു ദാത്യേലെ രക്ഷിപ്പാൻ മനസ്സായി എങ്കിലും കല്പന മാറ്റുവാൻ കഴിയായ്കൊണ്ടു സമ്മതിച്ചു ദാത്യേലോടു: “നീ സേവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന “ദൈവം നിന്നെ രക്ഷിക്കും” എന്നു ചൊല്ലി, സിംഹഗൃഹയിൽ തള്ളിക്കളുവാൻ ഏല്പിച്ചു; താനും ചെന്നു ഗൃഹയുടെ വാതിൽക്കു് മുറ്റു വെച്ചു ആ രാത്രിയിൽ ഭക്ഷണവും ഉറക്കവും ഇളച്ചു പാത്തു. പുലരുമ്പോൾ ബെഡപ്പെട്ടു ഗൃഹയുടെ അരികെ ചെന്നു: “ജീവനുള്ള “ദൈവത്തിന്റെ ഭൃത്യനായ ദാത്യേലെ! ദൈവം നിന്നെ “ന്നെ സിംഹങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവോ?” എന്നു വിളിച്ചാറെ, “ദാത്യേൽ സിംഹങ്ങൾ

“എന്നെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിപ്പാൻ ദൈവം തന്റെ
 “ഭൃതനെ അയച്ചു, അവന്റെ വായെ അടച്ചു കള
 “ഞ്ഞു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, രാജാവ് സന്തോഷി
 “ച്ചു അവനെ ഗൃഹയിൽനിന്നു കരേറി. ദാന്യേൽ
 “പുറത്തു വന്നതിന്റെ ശേഷം, രാജാവ് കുറും ചുമ
 “ത്തിയവരെ ആ ഗൃഹയിൽ ഇടുവിച്ചു; അവർ അടി
 “യിൽ എത്തും മുൻപെ സിംഹങ്ങൾ അവരെ പിടിച്ചു,
 “കീറി ഭക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞു. പിന്നെ രാജാവ്: “ദാന്യേലി
 “ന്റെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു സേവിക്കേണം. അവ
 “ന്നത്രെ ജീവനുള്ള ദൈവം; അവൻ പരലോകഭൂലോ
 “കങ്ങളിലും അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനും ആകുന്നു”
 “എന്നു രാജ്യത്തിൽ ഒക്കെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു.

യഥാർത്ഥം പൂർണ്ണമായി അറിയാൻ പഠനം
 തിരുത്തുവാൻ പറ്റാത്തതുപോലെ പൂർണ്ണമായി അറിയാൻ

൫൨. യരുശലേം പട്ടണത്തെ വീണ്ടും പണിയിച്ചത്.

യഹൂദർക്കു ബാബൽ അടിമപ്പാടു അകപ്പെട്ടതോടൊപ്പം വെള്ളിയിൽ പാടിരാജാവായ കൊരശ് അശൂർ, മേദ്യ, ബാബൽ എന്നുരാജ്യങ്ങളെ അടക്കി ഭരിച്ചുവരുമ്പോൾ, പ്രവസിച്ച് പാർക്കുന്ന എല്ലാ യഹൂദരും സ്വരാജ്യത്തിൽ മടങ്ങി ചെന്നു യരുശലേം പട്ടണത്തെയും ദൈവാലയത്തെയും വീണ്ടും പണിയിച്ചു പാകേണ്ടതിന്നു കല്പന കൊടുത്തു. “യരുശലേമിൽ ഒരു ഭവനം കെട്ടി തീപ്പാൻ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവം എന്നോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ടു അവൻറെ ജനമായവർ എല്ലാവരും ദൈവം തുണയായിട്ടു “പുറപ്പെട്ടു മടങ്ങി ചെല്ലാം” എന്നു രാജ്യത്തിൽ എങ്ങും അറിയിച്ചു. അതല്ലാതെ ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നെടുത്തു ബാബലിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന ൫,൪൦൦ പൊൻപാത്രങ്ങളെ ഇസ്രായേലുകൾക്കു തന്നെ ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു. യാത്രെക്ക് സമയം ആയപ്പോൾ ഏറിയ യഹൂദർ വിട്ടുകളയും നിലം പറമ്പുകളെയും വിട്ടു പാഴായി കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പോകുവാൻ മനസ്സില്ലായ്മകൊണ്ടു യഹൂദഗോത്രത്തിൽനിന്നും ലെവ്യരിൽനിന്നും കൂടി ൪൨൦൦൦ ആളുകൾ മാത്രം ദാവീദ്യനായ ജരുബാബൽ മഹാചാര്യനായ യൊശൂവ എന്നവരോടു കൂടി പുറപ്പെട്ടു യാത്രയായി.

പാഴായി കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ, അവരാദ്യം ദൈവപീഠത്തെ പണിയിച്ചു, ദൈവാലയത്തിന്നടിസ്ഥാനവും ഇട്ടു. ആചാര്യർ കാഹളം ഊതി

സൂതിച്ചപ്പോൾ മുമ്പേത്തെ ആലയത്തെ കണ്ട വ
യസ്സന്മാർ ഈ പണിക്ക് പണ്ടേത്തതിനോടു എ
ന്തൊരു തുല്യത എന്നു ചൊല്ലി ഭൂഃവിച്ചു കരാത്തു
കൊണ്ടിരുന്നു. പണിക്കാർ പല വക പ്രയാസങ്ങ
ളാൽ തളന്ന്പോൾ ഉപേക്ഷ കൂടാതെ പണി നല്ല
വണ്ണം നടത്തുവാൻ പ്രവാചകരായ ജകയ്യും ഹ
ഗ്ഗായും ബുദ്ധി ചൊല്ലി ആശ്വസിപ്പിച്ചും ഉപദേ
ശിക്കയും ചെയ്തു. ശമയ്ക്കാക് ആ വിശുദ്ധ കായ്
ത്തിൽ ഓഹരി കിട്ടായ്കൊണ്ടു, അവർ അസൂയപ്പെട്ടു
അതിന്നു മുടക്കം വരുത്തുവാൻ രാജാവോടു പ്രാജ്ഞ
ബോധിപ്പിച്ചു. അത് അസാധ്യമായപ്പോൾ പണി
യുന്നവരോടു യുദ്ധം തുടങ്ങി അസഹ്യപ്പെടുത്തിയാ
റെ, പാതി ജനം ആയുധം ധരിച്ചു ശത്രുക്കളെ തടു
ത്തു ശേഷമുള്ളവർ ചില സമയം ഒരു കൈയിൽ
വാളും മററെതിൽ പണിക്കോപ്പും എടുത്തുകൊണ്ടു ദൈ
വാലയത്തെ പണിയിച്ചു.

കൊരൾ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം, ദായ്യവസ്തു രാജാവ് ബാബലിൽ ശേഷിച്ച പൊൻ പാത്രങ്ങളെ വൈദികനായ എസ്രാവിങ്കൽ ഏല്പിച്ചു, യരുശലേമിലേക്കു അയച്ചു. അവൻ എത്തിയപ്പോൾ ദേവരാധനയും ആചാര്യസ്ഥാനവും മറ്റും ക്രമപ്പെടുത്തി, ജനങ്ങൾക്കു ഗുണമായതിനെ ഉപദേശിച്ചു. അർത്ഥശസ്ത്രയുടെ കാലത്തിൽ മന്ത്രിയായ നെഹെമിയാ കല്പന വാങ്ങി ജനങ്ങളോടു കൂടിയരുശലേമിൽ എത്തി പട്ടണമതിലുകൂടും മറ്റും കെട്ടിച്ചു തീർത്തു, നാടുവാഴിയായി കാര്യാദികളെ നടത്തി. ഇങ്ങിനെ പാർസിരാജാക്കന്മാർ മിക്കവാരും യഹൂദർക്കു ദയ കാണിച്ചു. ക്ഷേപ്താവു എന്നവൻ യഹൂദകന്യകയായ എസ്രരെ വിവാഹം കഴിച്ചു, അവൾ നിമിത്തം യഹൂദർക്കു പല ഉപകാരങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അവളുടെ സംബന്ധിയായ മർദ്ദാക്കായും ആ രാജ്യത്തിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്നു. നെഹെമിയാ യരുശലേമിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കും കാലം രാജാവോടു ശമ്പളം അല്പം പോലും വാങ്ങാതെ ദിവസേന ൧൫൦ പേരെ തന്നോടു കൂട ഭക്ഷിപ്പിക്കുകയും, ആവശ്യമുള്ളവർക്കു സഹായിക്കുകയും, എല്ലാവരുടെ ഗുണത്തിനായും പ്രയാസപ്പെട്ടു, ജാതിരക്ഷ നിമിത്തം ഭുജങ്ങളെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂപ്പന്മാരും പ്രധാനന്മാരും അവന്റെ ജനരഞ്ജനയും ധർമ്മശീലവും കണ്ടപ്പോൾ, സന്തോഷിച്ചു വഴിപ്പെട്ടു വാങ്ങിയ കടം ദരിദ്രർക്കു ഇളച്ചു കൊടുത്തു. ഇസ്രായേലുകരുടെ അവസ്ഥ വഴിക്കാക്കുവാൻ ഇപ്രകാരമുള്ള ആളുകളെ സാധിച്ചു എങ്കിലും, സകലവും തക്ക നിലയിൽ ആക്കുന്ന രക്ഷിതാവെ

ചൊല്ലി യഹോവ പ്രവാചകനായ മലക്യ മുഖേന അറിയിച്ചതു: “ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ അയക്കും. അവൻ എന്റെ മുമ്പിൽ വഴിയെ നന്നാക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സേവിച്ചും ഇഷ്ടപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്ന നിയമദൂതൻ വേഗത്തിൽ തന്റെ ആലയത്തിലേക്കു വരും. ഇതാ, അവൻ വരുന്നു എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ കല്പിക്കുന്നു”.

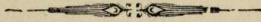
എനി പഴയ നിയമത്തിന്റെ അവസാനകാലത്തിലെ വൃത്താന്തത്തെ ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം: ദാസ്യേൽ പ്രവചിച്ചപ്രകാരം യരൂശലേംപട്ടണത്തെ വീണ്ടും പണിയിച്ച കാലം മുതൽ ക്രിസ്തുനോളം രഹസ്യവച്ഛം കഴിയേണ്ടതാകുന്നു. ആ സമയത്തിനകം യഹൂദർ പല വക സന്തോഷസന്താപങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു.

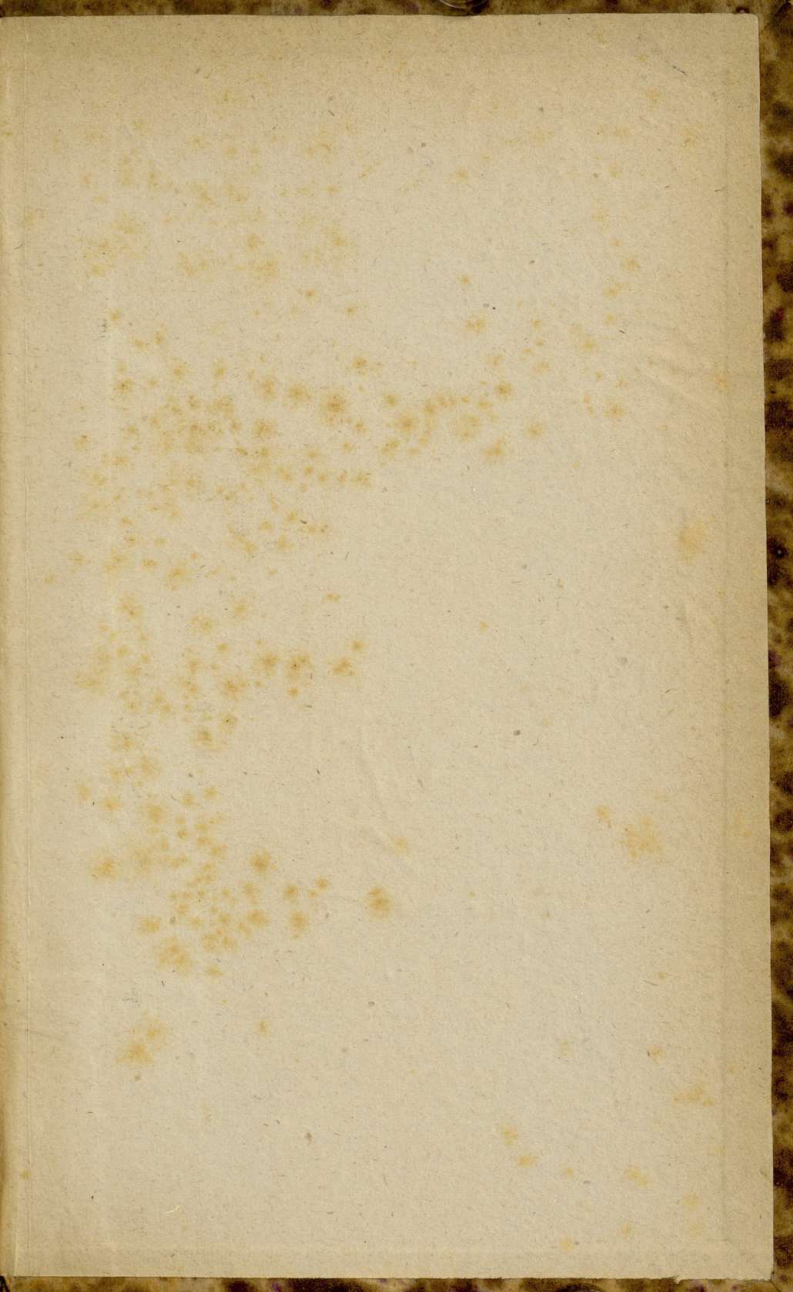
പാപികളുടെ സാമ്രാജ്യത്തെ മുറിച്ച യവനരാജാവായ അലക്സന്ദർ യഹൂദരാജ്യത്തു വന്നപ്പോൾ, ദൈവാലയത്തെയും ആചാര്യന്മാരെയും മാനിച്ചു, ജനങ്ങൾക്കു പല ഉപകാരങ്ങളെ ചെയ്തു. അവന്റെ ശേഷം മിസ്രാജാവായ പ്ലോലമായി യഹൂദരാജ്യം പിടിച്ചടക്കി, ഏറിയ യഹൂദരെ അടിമകളാക്കി മിസ്രയീലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ പുത്രനും അവരിൽ ദയ കാട്ടി, വേദപുസ്തകത്തെ യവനഭാഷയിൽ ആക്കുവാൻ വളരെ പണം ചെലവഴിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഇസ്രായേല്യർ ഏകദേശം ൧൦൦ വച്ഛം മിസ്രക്കാരെ ആശ്രയിച്ചു സേവിച്ചാറെ, അവർ സൂറിയ രാജാവായ അന്ത്യോക്യന്റെ വശത്തിൽ ആയിരുന്നു. ആയവൻ മഹാദുഷ്ടനാകയാൽ, നയഭയങ്ങളെ കാട്ടി

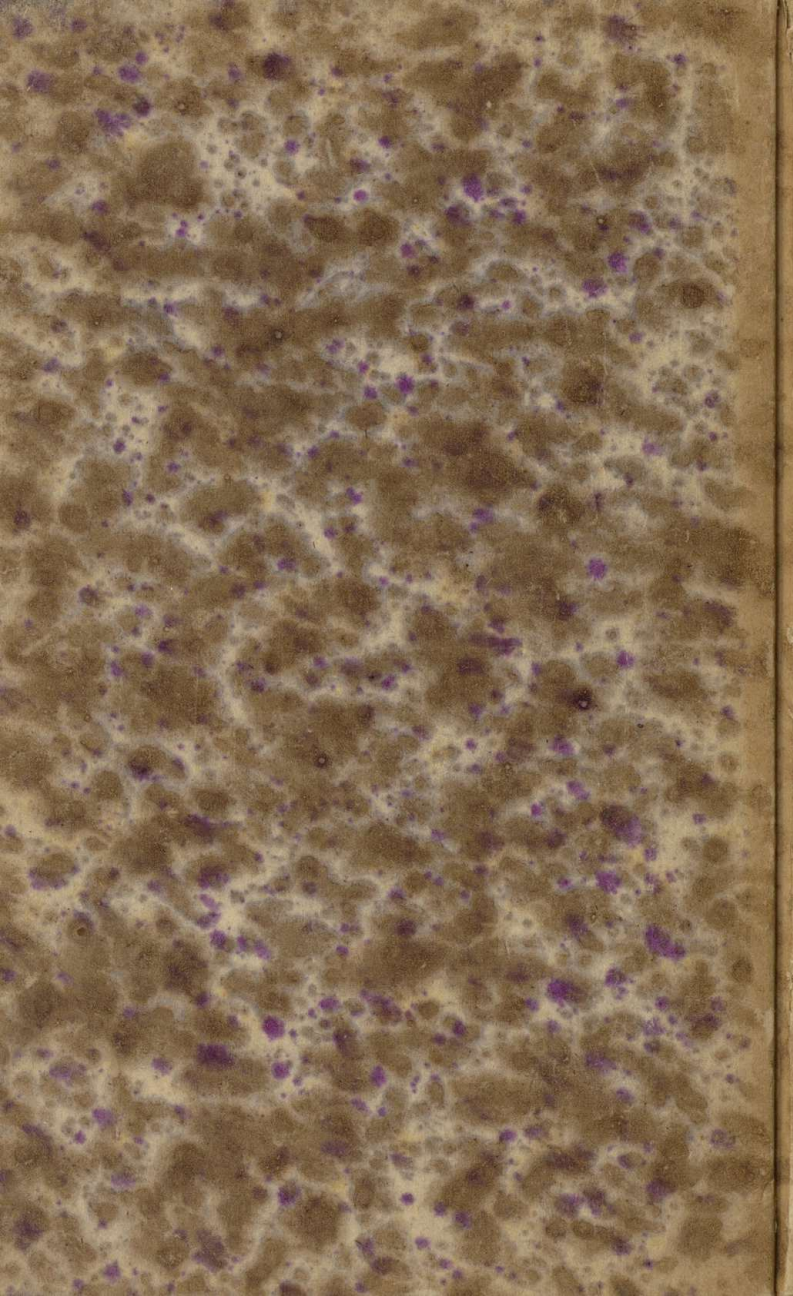
പലരെയും ദൈവത്തോടു വേർപെടുത്തി ബിംബാരാധനയെ ചെയ്യിച്ചു എങ്കിലും, ഏറിയ ആളുകൾ യഹൂദധർമ്മം വിട്ടാതെ നിന്നു, ഹിംസയും മരണവും തന്നെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു ലേവി ഗോത്രത്തിൽനിന്നു കീർത്തി ഏറിയ മക്കാബ്രർ എന്ന പടനായകർ ഉദിച്ചു വന്നു. അവർ യഹൂദരാജ്യം അന്യന്മാരുടെ കീഴിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു. പിന്നെ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ നില്പാൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ, രോമരുമായി സഖ്യം ചെയ്തു. കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞാറെ, രോമർ ഉപായം പ്രയോഗിച്ചു യഹൂദരാജ്യത്തെ അടക്കി, രോമയിൽനിന്നു നാടുവാഴികളെ അയച്ചു വാഴിച്ചു. ഒടുവിൽ ഏബ്രാഹാമനായ ഹെരോദാസ് രോമരുടെ കടക്കീഴിൽ തന്നെ ഭരിച്ചു ഓരോ ക്രൂരകർമ്മങ്ങളെ നടത്തിയപ്പോൾ, ഭക്തിയുള്ള ഇസ്രായേലർ ദുഃഖിച്ചു വലഞ്ഞു ചെങ്കോൽ യഹൂദയിൽനിന്നു നീങ്ങി എന്നു കണ്ടു, സത്യരക്ഷിതാവു വരേണ്ടുന്ന കാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഊഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

മലക്യപ്രവാചകൻ കഴിഞ്ഞു പോയ ശേഷം, ഇസ്രായേലരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു ധൈര്യപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രവാചകന്മാർ ഉദിക്കാത്തതായാൽ, അവർ രോമാധികാരം തള്ളി ദാവീദിന്റെ കോയ്മയെ വീണ്ടും പുതുക്കേണ്ടുന്ന ദൈവാഭിഷിക്തനെ വളരെ താല്പ്യത്തോടെ ഉറു നോക്കി എങ്കിലും, തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹവും ദൈവവാഗ്ദത്തനിവൃത്തിയും തമ്മിൽ ഒക്കുകയില്ല എന്നു അറിവാൻ വേഗത്തിൽ സംഗതി വന്നു. ഈ അവസ്ഥയെ തൊട്ടു പ്രവാചകനായ യശയ്യ അറിയിച്ചത്: ദൈവവിചാരവും വഴിയും മനുഷ്യരുടെ വിചാ

രത്തിന്നും വഴിക്കും സമമല്ല. ആകാശം ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർന്നിരിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ ദൈവവിചാരവും വഴിയും മനുഷ്യരുടെ വഴി വിചാരങ്ങൾക്കും മീതെ ഉയർന്നിരിക്കുന്നു എന്നത്രെ.

16. 1/2
3/4

BIBLE STORIES

I. PART

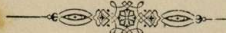
Old Testament

FOURTH EDITION

സ തൃ വേദ കഥ കൾ

ഒന്നാം ഖണ്ഡം

പഴയ നിയമത്തിൽ നിന്നു എടുത്ത
അമ്പതരണ്ടു

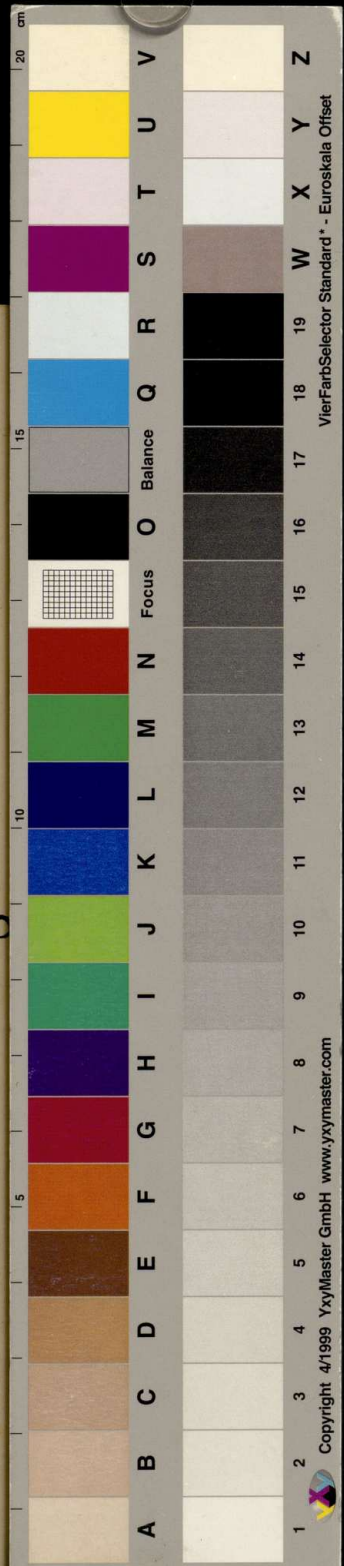

MANGALORE

PRINTED BY STOLZ & REUTHER, BASEL MISSION PRESS

1869

Li. XII 128

Copyright 4/1999 YxyMaster GmbH www.yxymaster.com

VierFarbSelector Standard - Euroskala Offset